

MASTER NEGATIVE NUMBER

6061.13

ஹரிபாஜத்துஸ் இஸ்லாம்
மலர் 2, இதழ் 4

April 1931

Record no. 2690

Hipājattul Islām
Malar 2, ital 4
April 1931

Record no. 2690

ஹிபாஜத்துல் இஸ்லாம்

HIFAZATH - UL - ISLAM

உயர்தர செந்தமிழ் மாத சஞ்சிகை

மலர் 2. ஹிஜ்ரி 1349 துல்குத் தாமீ 1931 ஏப்ரல் 4 இசம் 4

உள்ளடக்கம்	பக்கம்
1. ஸுரத்துத் தகாதுர்	... 145
2. நாயக வாக்கியம்	... 148
3. பெண் கல்வி	... 150
4. தொழுகையை நிறைவேற்ற நினைத்தல்	... 152
5. இமாம் கஸ்ஸாலீ (ரஹ்) அவர்களது உபதேசம்	... 154
6. நமது கூணை கலை	... 157
7. ஓர் இனிய சம்பாஷணை	... 159
8. மார்க்கத் கல்வியின் மனமையும், உலமாக்களது மேன்மையும்	... 161
9. இந்தியாவின் வறுமைத்தனம்	... 163
10. இறைவனது மாட்டி	... 166
11. சுகாதாரம் — உடல் கலை	... 169
12. பத்திரிகையின் பெரும்பயன்	... 171
13. முஸ்லிம் பெண்களும், பர்தா கட்டினையும்	... 175
14. இஸ்லாமிய விவாஹாசாரம்	... 179
15. ஸுன்னத்து வல் ஜமாஅத்துக் கொள்கை	... 182
16. ஹிஹாக்கீரின் செங்கோன் முறை	... 185
17. செய்தித் திரை	... 189
18. ஆசிரியர் குறிப்புகள்	... 192

சென்னை, ஹிபாஜத்துல் இஸ்லாம் சங்கத்தாரின் வெளியீடு.

ஹிபாஜத்துல் இஸ்லாம்

சந்தா விபரம்

இந்தியா, பர்மா, ஸிலோன் முதலிய உள் நாடுகளுக்கு	...	ரூபா	3	0	0
யிணங்கு, சிங்கப்பூர், மலாய் முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு	...	,,	4	0	0
கனிப் பிரதி	...	,,	0	4	0

ஒரு வருஷத்திற்கு குறைந்து பத்திரிகை அனுப்பப்படமாட்டாது.

நிபந்தனைகள்

1. சந்தாதாரர்களாகச் சேருகிறவர் முன்பணம் செலுத்தியாவது, வி. பி. யிலாவது பத்திரிகையைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.
2. சந்தாதாரர்கள் கடிதம் எழுதும்பொழுதும், மணியார்டர் அனுப்பும்பொழுதும் தங்கள் சந்தா நம்பரை அவசியம் குறிப்பிடவேண்டும். பகிலறிய விரும்புவோர் ஸ்டாம்பு அனுப்பவேண்டும்.
3. ஒரு வருஷத்திற்கு இடையில் சந்தாதாரராகச் சேருவோர் இஷ்டப்பட்டால் முந்திய மாதங்களின் சஞ்சிகைகளையும் கிரயம் கொடுத்துப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
4. விஷயதானஞ் செய்ய விரும்புங் கனவான்கள் எளிய நடையில் ஒரேபக்கத்தில் மிகத் தெளிவாக எழுதி அனுப்பவேண்டும்.
5. மததுஷணையான விஷயங்களும், வீண் தர்க்கங்களை யுண்டு பண்ணும் வியாசங்களும், ஆளைக்குறித்துத் தாக்கி எழுதும் வியாசங்களும், பத்திரிகையின் நோக்கத்திற்கு மாறுபாடான வியாசங்களும் பிரசுரிக்கப்பட மாட்டா.
6. எந்த வியாசத்தையும் நிறுத்திக்கொள்ளவும், திருத்திக்கொள்ளவும், சுருக்கிக்கொள்ளவும் ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.

மானேஜர்,

“ஹிபாஜத்துல் இஸ்லாம்” ஆபீஸ்,

48, அங்கப்ப நாயக்கன் தெரு,

G. T. மதராஸ்

حَفَظَةُ الْإِسْلَامِ مَكْرَسٌ

ஹி பா ஜ த் து ல் இ ஸ் லா ம்

சீச்சயமாக நாம் அ(ந்த இஸ்லாம் மதத்)தைக் காப்பாற்றுவோம் [குர்ஆன்]
ஆசிரியர்:—மௌலவீ A. R. அப்துர்ஹீம் ஸாஹிப் (பாக்கவீ)

மலர் 2

ஹிஜ்ரி 1349 துல்கஃதா மீ
1931(ஹ) ஏப்ரல் மீ

இதழ் 4

ஸுரத்துத் தகாதூர்

நிகரற்ற அருளாளனும் அளவற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின்
திருநாமத்தால் (நான் இதனை ஆரம்பிக்கின்றேன்.)

- (1) மிகையை நாடுதல் உங்களை பராக்கா
லிட்டது.
- (2) நீங்கள் புதைகுழி (கப்ரு) களைச் சந்தித்
வரை.
- (3) காரியம் அவ்வாறன்று; கடிதில் தெரி
கொள்வீர்கள்.
- (4) பின்னும் அவ்வாறன்று; கடிதில் நீங்
தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- (5) அவ்வாறன்று; நீங்கள் அறியும் முறை
அறிவீர்களாயின் (தெரிந்து கொள்வீர்கள்)
- (6) நிச்சயமாக நீங்கள் நரகத்தைக் கண்
கள்;
- (7) மீண்டும் நீங்கள் நரகத்தைக் கண்
பாகக் கண்டு கொள்வீர்கள்.
- (8) பிறகு நீங்கள் (உலகத்தில் உங்களுக்
கப்பெற்ற) பாக்கியங் (நிஅமத்) களைப்
விசாரிக்கப் படுவீர்கள்.

அதாவது, நீங்கள் பொருட் செல்வம்,
மக்கள், கூட்டம், குடும்பம், ஜனக்கட்டு

முதலியன மிகையா யிருத்தலைக் கொண்டு
ஒருவர்க்கொருவர் பெருமை பாராட்டிப் பே
சிக் கொள்வதி லீடுபட்டிருத்தலான், ஆண்ட
வனை அறியவேண்டிய முறை, மானிடர்களுக்
குப் புரியவேண்டிய சேவை, தனக்கு மறு
மையில் பிரயோசன மளிக்கத்தக்கக் கருமங்
கள் போன்ற மானிடர்கள்மீது கடமையாக்
கப் பெற்றவைகளை நிறைவேற்றுவதி லீடு
படாவண்ணம் உங்களைப்பராக்கிவைத்த
லிட்டது. நீங்கள், அவ்வாறு செய்தது
தவறு என்பதை உங்கள் மானத்திற்குப்
பின் நிகழ்யமாகத் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
அதற்குப் பின் ஆண்டுவரூல் உங்களுக்குக் கனித்
கப்பெற்று இம்மையிற் சுகித்த நிஅமத்தளைப்
பற்றிக் கேட்கப் படுவீர்கள்; என்பதே.]

இத்திரு அத்தியாயம் 'மக்ஷி' யாம். இதில்,
மானிடன் தனம், மனை, மக்கள், ஜனக்கட்டு,
முதலியவைகளின் மிகையைத் தேவையில் ஈடு
பட்டுழல்வதால், தீமைகளுண்டாம் எனவும்,
அன்னவனது மனதில் மறுமையைப் பற்றிய
பயம் எத்துனை ஏற்படவேண்டுமோ அதைப்

பார்க்கிலும் பன்மடங்கு மிகை நாடிச் செல்வதன் மீது பயம் ஏற்பட வேண்டுமெனவும், மிகுத்தைத் தேவதால் மானிடனுக்கும் அவன் செல்லவேண்டிய நாட்டத்திற்குமிடையில்தான் ஏற்பட்டு இவன் மனே ஓர்மை படைக்க முடியாதவனாய் முடிவாக வேதனை மீறச் செய்து ஆழத்திலிடப் படுகின்றதுதான். ஆண்டவனை மறந்து மிகுத்தைத் தேடுபவன் பிறகாலத்தில் காணும் எரிசுகள் இவையெனவும் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டிருப்பதனால் இத் திருஅத்தியாயம் 'ஸூரத் துத் தகாதூர்' (மிகை நாடல்) என்றும் பெயரோடு வழங்கப் படுகின்றது.

இம் அத்தியாயம் அருளப்பட்டதின் காரணம்:— மக்கமா நகரின் கண் வதியும் குறையினர் இருபிரிவினராக இருந்தனர். ஒன்றாவது, 'பனா அப்தெ முஸப்' சந்ததியினர், நம் உலகரகங்கள் காத்தமுன் னபியின் (ஸல்.) அவர்களும் இவ் வம்மிசத்திற் பிறந்தவர்களே. இரண்டாவது, 'பனா ஷஹும்' சந்ததியினர்; புகழ்பெற்ற ஆலிப்பினு வாயிலே ஷஹும்' இவர்களது தலைவராகும். ஒரு நாள் இவ் இரு பிரிவினரும் தத்தம் கூட்டத்தின் அந் தலையைப் பற்றியும், ஐஸ்வரியும், நற்கருமங்கள் புரிதல், விவாகங்களில் ஆடம்பரஞ்செய்தல், அபரிமிதமாய் விருந்தளித்தல் முதலியவைப் பற்றியும், தங்கள் பெயர் ஓங்கி வருவதைப் பாராட்டிப் பேசிவருங்காலே ஐஸ்வரணை யாரிடத்தில் அதிகமிருக்கின்ற தென்பதைப் பார்க்கவேண்டுமென்று பிரச்சனை அவர்களுக்கிடையே கிளர்ந்து எண்ணிக்கையிட்டுப் பட்டபோது 'பனா ஷஹும்' கூட்டத்தினரைப் பார்க்கினும் 'பனா அப்தெ முஸப்' கூட்டத்தினர் மிகைபட இருப்பதைப் பார்த்து எங்கிலுண்டாய், ஆண்களில் பலர் போர்க் களத்தில் மாண்டிருக்கின்றனர்; அவர்களுக்கும் ஒன்றாகக் கட்டிக் கணக்கிட வேண்டுமென்று பனா ஷஹும் கள் கூறினர். அவ்வாறே கணக்கிட்டில் பனா ஷஹும் கள் கேட்கமாபிடுந்தனர். இதன் தொடர்பாய் இறந்து போனவர்களின் எண்ணிக்கையைத் திட்டப் படுத்தும்போது புதைகுழி (கப்ர்தான்) களுக்குச் சென்று கப்புகளை யும் எண்ணிப் பார்க்கும்படி கேட்டது. இன்னும் இத்தகைய மடமைத்தனத்தி லிடுபட்டு மறுமையை மறந்திருத்தலை வெளியாக

கிக் காண்பிப்பதற்கே, இத் திருஅத்தியாயம் இறங்கியது. உலகத்தில் மானிடன் தன் அந்திய காலத்தில் தனப் பெருக்கையும், சந்திப் பெருக்கு, பணியாட்கள், சமூகத்தார் உறவினர், இவர்களது மிதமிஞ்சிய வளர்ப்பையும் பாடுகின்றான். ஏனெனின், பொருளாலும், ஐக்கட்டாலும் சதா காலமும் கிணறு பெயர் இப் பூவுலகின்கண் பிரசுரப்பெற்ற விளங்குமென்று இவன் கருதுகின்றான். இவ்வாறு இன்னோன் தன் சிந்தனையை இதிலே வாறு இன்னோன் தன் கருதுகின்றான். இவ்வேயே செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆதலின், இவன் பேரில் கடமைபாக்கப் பெறுபவன் இன்னவையாக ஆண்டவனை வணக்கம் புரிதல், பிறருக்கும் தனக்கும் ஆற்றவேண்டிய கடமைகளை நன் குணர்த்து செய்தல், முறையினை விட்டும் இவன் மறந்திருக்கின்றான். அதன் காரணமாக வாழ்க்கை கருமத்தில் போக்க ஆண்டவன் அளித்த னானோ, அதில் செலவிடாமல், ஒருவன் கொருவர் மிகுத்தைத் தேடி பெருமை யாட்டிப் பேசிக் கொள்வதில் போக்கி விடுகின்றமையால், அன்னவன் மனிதத் தன்மையின் பதவியினின்றும் கீழே தாழ்த்தப்பெற்று, மிகுக்களினும் தாழ்த்தோகுகின்றான். அன்னோன் அம்மறதி கேட்டைவிட்டு வெளியாய் மனிதத்தன்மையை அடைந்து நேர்மையாய் வழியிற் செல்வதை வழக்கத்திற் கொள்வருவனோ, அவனினும் பாக்கிய சாஸ்திர இருப்பதோ? அவ்வாறன்றி, அதே மறதி கேட்டில் தன் வாறுக்கைக் கழித்து மனித விவாழ்வின் பெரும் நஷ்டத்தைச் சம்பாதித்துக் கொண்டவனே போலாகி இருக்கிறான். கீழ்க் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பவற்றினால் குபமானமாகக் கூறுவது பொருத்தம். — ஒருவனுக்கு சில பொருட்களைக் கொடுத்தியாபாடுசெய்து இவரையும் சம்பாதித்தவருமாறு கடைத் தெருக்கூறுப்ப்பெற்று அவன் ஆங்கு சென்று மிதமிஞ்சிய வருத்தி மதிமயங்கி தன்னிடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்த முதலையும் இழந்து அயர்ந்து விட்டான். மாலைப்பொழுதியில் அவன் தன் வீடு கொண்டு வருமாறு நேரிட்டது. இவ்விதமையால் இவர்புற சம்பாதிப்பதற்குப் பதிலாக அவனுக்களிக்கப்பட்டிருந்த அமுதலே அவனால் கைவிடப் பெற்றது.

இதன் எட்டாவது வசனத்தில், "நாம், உலகில் அளிக்கப்பட்டுள்ள பாக்கியங்கள்" பற்றிக் கேட்கப்படும்" என்பதாக உறுப்பிடுகின்றது. மானிடனுக்களிக்கப்பட்டிருக்கின்ற விஷயமாக மூன்று வகையான கேள்விகள் பிறக்கும். ஒன்றாவது செல்வங்களை ஆண்டவனுக்குப் பிரியமான விதத்தில் சம்பாதிப்பது செய்தாது? இவ்விதமாகக் கிரோதமான கருமங்கள் செய்து கொண்டு சம்பாதிப்பது செய்தாது? என்றும்; இரண்டாவது அதை ஆண்டவனுக்குப் பொருத்தமான வழியிற் செலவு செய்தாது? என்றும், பொருத்தமற்ற விஷயங்களுக்குச் செலவு செய்தாது? என்றும், மூன்றாவது ஆண்டவனால் அவனுக்களிக்கப் பெற்ற செல்வங்களுக்கு நன்றி பாராட்டும் விதமாக செய்தாது? என்றும் கேட்கப்படுகின்றன. நாம் கண்டு சற்றுக் கூர்ந்து பார்ப்போமாயின், அபரிமிதமான செல்வம் அளித்திருந்தவர்களுட்பட ஏழைகள் வரை அனைத்தும் தங்களுக்களிக்கப்பட்டுள்ள செல்வங்களிற் பொருத்தமட்டில் கேட்கப்படுவார்களென்பது நன்கு புலனாகும். உதாஹாரணமாக:— குளிர்த்த நீர், குடன ஆகாரம், உணவாகியமான இடம், தூக்கத்தின் இன்பம், உண்கம், துய்மையான இல்லாம், சூர்-ஆன்ஷூரிப், மிகுக்கு 'நபி'யாக அனுப்பப்பட்ட நாயகம் ஸல்.) அவர்கள், பூர்வீக மார்க்கங்களைப் பாலவ்வாறு அனுஷ்டானத்திற் கேற்றவர்கள் இன்னம் இவை போன்ற பாக்கியங்களையுடைய முதல் சீமானவரையாவரும் அனுபவித்திருப்பாதுடன் அதற்கு நன்றி அஞ்சுத்தாமலேயே மிகுக்கின்றனர்.

நன்றிபாராட்டுகின்றோம்.

நம் 'ஹிபாஜத்துல் இஸ்லாம்' சங்கத்தின் கௌரவ காரியதரிசியாகிய ஆலி ஜலப் ஸல். S. A. முஹம்மத் அலீ சாஹிப் அவர்கள் தங்களது கியாபார ரிமித்தம் பிணக்கு, கைப்பூர், மலாய்நாடு முதலிய பிறதேசங்களுக்குச் சமூகப்பிரயாணஞ் சென்ற வமயம், நம் இஸ்லாமிய சமூகத்திற்கும் தேசத்திற்கும் இரப்பகல் இனையொரு தாற்றியவரும் செத்தியிழந்தவரையாக "ஹிபாஜத்துல் இஸ்லாமியன்" அரும் பெருந்தொண்டைப்பாராட்டி நம் சஞ்சகையை மென்மேலும் அபிவிருத்திக்குக் கொணருவான் வேண்டி பிணக்கல் ஜலப் ஸல். E. S. முஹம்மத் இஸ்மாயில் ராவுத்தர், ஹாஜி முஹம்மத் தாருத்தின் ராவுத்தர், கிள்ளா ஜலப் ஸல். K. A. பக்கீர் முஹம்மத் ஸாஹிப், ஹாஜி கே. ஓ. முஹம்மத் இப்ராஹிம் ராவுத்தர், கிள்கப்பூரில் மெல்ஸன் A. M. அப்துல்லாஹிப் Co, ஜலப் முஹம்மத் மொய் ராவுத்தர் முதலிய கனவான்கள் தங்களது கிடா முயற்சியால் போதிய சந்தாதாரர்களைக் கேர்த்து உதவி புரிந்து திருத்தியறித்தமைக்கு அன்னோர் கட்டுக்கனது நன்றியிற் களமன முற வந்த பாராட்டில் உரித்தாகுக.

நாயக வாக்கியம்.

ஒரு முஸ்லிம் மற்றொரு முஸ்லிமுக்கு ஆற்றவேண்டிய கடமைகள் ஆறு உள். ஒன்றாவது அவனைச் சந்தித்தவுடன், ஸலாம் சொல்லல். இரண்டாவது அவர் சாப்பாட்டிருந்த கழையா ராயின் அதை ஒப்புக்கொள்ளல். மூன்றாவது, அவருக்கு துமில் ஏற்பட்டு 'அல்ஹமதுலில் ஹாஷ்' (எல்லாப் புகழும் ஆண்டவனுக்கே) எனக் கூறுவாராயின், 'யாஹுட்கல்லாஹ்' என்ற மொழிபுது அவரது சுகத்திற்கு வேண்டிய ஆண்டவன் உமக்கு கிருபை பாலப்பாடுகை. இரண்டாவது, நான்காவது அன்றோர் விபரதயஸ்தராய் விவோராயின் அவரிடரு சேர்ந்தல் புரிதல். ஐந்தாவது, அவர் மாண்டவிவோராயின் அவரது ஜனூஸ்சைச் சேகரித்ததை விரைந்தல். ஐந்தாவது, அவர் மாண்டவிவோராயின் அவரது ஜனூஸ்சைச் சேகரித்தல். ஆறுவது தனக்கு வீருப்பமான வஸ்துவையே அன்றோருக்கும் நாடல், 'ஹதீஸ்' சொல்லல்.

இத் திருவாக்கின் கண் இல்லாமிய சகோதரத்துவம் அனுஷ்டிக்கப்படும் விதத்தை நம்புபவரானால் (ஸல்) அவர்கள் எவ்வாறு கூறி யிருக்கின்றார்கள் என்பதை உய்த்துணர்ந்து பார்ப்போமானால், இல்லாமல் மதம் உலகின் கண் சமாதானம் அளிப்பதற்காகவே அல் லாஹ் (ஐஸ்) வால் அருளப்பட்ட மதமென்ப தும், இத்தகு கிரியாவேயு எம்மதமும் இரு க்கமுடியாததென்பதும் நன்கு புலனாகும். ஒரு முஸ்லிமீயின் ஒருபக்கப் பூண்டுவீண வணக்கம் புரிதல் கடமைமாகப் பெற்றிருப்பின், மற்றொரு பக்கம் தன் முஸ்லிம் சகோதரரின், கட்டமைகளை நிறைவேற்றல் அவசிய மெனவும் ஏற்பட்டுள்ளது. மேலே வரையப் பெற்ற ‘ஹதீதாஷ்ரி’ல் கூறப் பெற்றுள்ள ஆறு கட்டமைகளைச் சகோதரத்துவம், சகோதர வாஞ்சை இவைகளைப் பொறித்துள்ள தர வாஞ்சை இவைகளைப் பொறித்துள்ள வாகவும், மினிர்கின்றன. முஸ்லிம்களது முன் வேற்றமும் அவர்கள் அடையவேருமில்ல வகை செய்யுங்களின் துணுக்கங்கள் அனைத் தும் இக் கட்டமைகளை நிறைவேற்றுவதிலேயே முறைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒருவர்களைக் கருவாய் சந்திப்பு ஏற்படுகதால்
 'ஸோம்' சொல்லும் வழக்கம் மானிடர்
 களிலே பல்வகையாக அதுஷ்டகப்பட்டு
 வருகிறது. இனால் நம் இஸ்லாமிய மதமா
 னது எவ்வழியை நம்முடைய கற்பித்திருக்கின்
 னதோ நிச்சயமாக அது உலகத்தார் அதுஷ்ட
 கித்த வரும் சகல பழக்க வழக்கங்களைப்

பார்க்கினும் உயர்வானதாகக் காணப்படுகின்றன. உதாஹரணமாக:- ஹிந்தி நபைக் கை ஒருவரை உருவார் சந்திப்பார்களாயினும் கைகூப்பித் தலை சாய்க்கின்றனர். இதைத் தனக்குச் சமமான ஒருவனை அனுகூலமாக உயர்த்தி அகச் செருக்கை புண்டாட்டுகிறது. குன்று வீதென்ற கிழிந்துவிட விடவதற்கிவ்வகின்றது. இஃதன்றி கிழிந்துவ நோக்கலாகாணப்படும் விதமோவெனின், பிறருக்கு யாதனை செய்ய வேண்டியதற்குப் பிழைத்தானை கௌரவமாகக் காண்பித்து பெருகின்ற பாராட்டுகவுவராய் தன் கையைத் தயவரை உயர்த்தி எடுத்துக் கொள்ளத் தோனைபே வெளரவித்துக் கொள்வதுபோலிருக்கின்றது. ஆனால் நம் முன்சகோதரர்கள் அனுஷ்டித்து வருங் முறையோ வெனின், இவ் இரண்டு முகிபை ஆண்டவனிடம் பிரார்த்தனை புரிந்து வரின் கேடும் இலாபத்தைச் சந்தேஷமும்முறையில் நாடுவதாகவே இருக்கின்றது. இதே காரணத்தால் தான் 'ஸலாம்' மெல்ல அளிக்கப்பெற்ற ஓர் சன்மான்' மெல்ல தான் திருமுறையில் கண் கூழியுள்ள இசுலாமிய மார்க்கமானது உண்மையிலாமை சொல்வது கொண்டு அனுகூலமையாம், சமத்துவத்தையும், சகோதர சேவையாம் அபரிமிதமாக அளித்து வருகின்றதித்யசகும், சந்திப்பவன் தாழ்ந்தபிரிப்பினும் ராஜாதி ராஜனுருபிமுதன்முதலாக அவனுக்குச் செலுத்தவேண்டிய சன்மானமும், மரியாதையும் இவ்வகையாக இருக்கின்றது. முஸ்லிம் என்

முறையில் உயர்பதவியுள்ள ஒருவன் எத்
தகைய மரியாதையை அடைய உரிமையாள
ராக மிகுந்திருக்கையே அத்தன்மைப்போல
தாழ்ந்த பதவியிலுள்ள முஸ்லிமும் அம்மனி
தானதைய அடைய உரிமையாளனாகின்றான்.
ஸ்லொரூ மானிடரும் சமாதானத்தை மி
யிடையே பரத்துவான் வேண்டிய இவ்
புலித்தின்னின் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்
றனர். அன்றோர் ஜீவீத்திருப்பதின் தலை
மையான நோக்கம் அச்சமின்மை, சமாதா
னம் இவைகளை உலகினர்க்கு அறிவித்துக்
கொடுப்பதற்கேயாம்.

முஸ்லிம்கள்” ஒருவர்க்கொருவர் சந்திக்கும்போது துவக்கமாக எம் மொழியை நம் மூலில் உச்சரிக்கின்றனரா அது “ஸலாம்” என்றும், வார்த்தையானது ஒன்றுடனாவது நொடாமல்சொல்லி ஒன்றாகவும் திகழ்கின்றது. “சந்திப் முஸ்லிம்களுக்கு மறுமையில் தருவதாக வாக்களிக்கும் பெற்ற வீட்டிற்குள்” “தாரூஸ் ஸலாம்” என்று பெயரிடப் பெற்றது. முஸ்லிம்களது மார்க்கமும் “இஸ்லாம்” என்றும் திருநகரத்தைக் கொண்டே தழைக்கப்பெற்று வருகின்றது. முடிவாக அச்சநீர்த்து வைப்பது, ஒற்றுமை, சமாதானம், உடைகளை ஏற்படுத்திதலைன்பது நம் முஸ்லிம்களது வழக்கத்திலேயே ஏற்பட்டதாய் அன்றிது தனேரவத்திற்கும் காரணமாயுள்ளது. நெனின், நமது மார்க்கத்தில் அனுஷ்டிக்கப்பெற்றும், ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் பெற்றும், சமாதானம் என்ற கருத்துக்கள் பொருத்திரிபுப்பதைக் காரணவாம்.

இண்டாங்குடமை நம் முஸ்லிம் சகோதர
யர் வீரஞ்சுதழைப்பைஒப்பிக்கொள்ளவேண்டு
மனகற்ப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் பங்
ம்சகோதர வாஞ்சையை அபிரிதிமார்
ண்டாக்கிக்கொள்ளக் கைகண்ட சாதன
யும், வேதத்தைக் கொடுக்கப்பட்டவர்
யின் தொகையியிருந்த ஹஸன் அப்துல்
ஹபிபுஸ்ஸலாம்(ரலி.) அவர்கள் இஸ்லாம்
த்தை தழுவியதற்கு காரணம் நாயகம்
(அ.)அவர்களால் ஆற்றப்பெற்ற மனதக்
பந்தக்க பிரசங்கத்தைக் கேட்டதாலும்
பிரசங்கத்தினிடையே “மானிடர்கள் ஒரு
பகுதிக்குமாப் போய் பார்ப்போடுக்கொள்
வனொன்றி” கூறினார்கள். தங்களுக்குள்
நியை உண்டுண்ணிக் கொள்வதற்கு

ஆகாரம் வழக்கிக்கொள்ளுதல் பரர்க்கினை
மேலான யாதொரு வஸ்துவும் கிண்டியாது.
இத்தகைய பிரீதி, நட்பு, முதலிய இன்னோ
ரான் அரும் பெருஞ் சிறிதக் குணங்களை
யுண்டாக்கி வைக்கவேண்டுமென்பதா தான்.
இஸ்லாம் மதத்தின் முக்கிய நோக்கமது.

முன்றருக்கடமை, ஒரு முல்லைமுக்கு, 'தம்
மல்' உண்டாகா 'அல் ஹம்து லீல்லாஹ்'
என்று சொல்வாராபின் அகதை கேட்
டவர் 'யர்ஹமுக்கல்லாஹ்' என்றும் வாச்
கியதை உச்சரித்து அவருக்காகப்
பிரார்த்தனைப் புரியவேண்டும், ஏனெனின்
தம்மல் ஏற்படுவது கொண்டு முன்கூறு
ஒரு வகையான சுகம் ஏற்படுகின்றது. மற்
றார் 'யர்ஹமுக்கல்லாஹ்' என்று சொல்வ
தன் குருத்தொலு. "ஆண்டவன் உமக்குச்
சக்தைத் கொடுத்தான் தன் கிருபையால்
எவ்வித வியாதியும் கஷ்டமும் வந்துணுகா
மல் காப்பாற்றிக் கொள்வானாக!" என்ப
தாகும்.

நான்காவது கடமை ஒரு முஸ்லிம் பிணி வாய்ப்பட்டிருக்கும்கால் அவரை பணுகி ஆறுதல் கூறுதல் தன் சகோதரரிடம் தனக்குள்ளுள்ள உள்ளன்பு ஒற்றுமை புணர்ச்சி இவைகளை வெளிப்படுத்தலாகும்.

ஐந்தாவது. அவரது ஜனஸாவுடன் செல்லஸ் இஸ்லாமிய சகோதர வாஞ்சையை இறுதிவரை பரிபூரணமாக்கி வைத்து அன்புற்றிருப்பதற்கு அடையாளமாகும்.

ஆரூரவது தனக்குப் பிரியமானவன் தவையே தன் முஸ்லிம் சகோதரனுக்கும் பிரியமானதாகக் கருதவேண்டும். எந்த முஸ்லிம் தன் சகோதரனுக்குச் செப்புவெண்டிய கடைமைகளை எக்காலும் தன் இருதயத்திலிருந்தி அவைகளை நிறைவேற்ற ஆயத்தமாகின்றனோ, அன்னைவனுக்கு அளவற்ற நெய்விட்டுமே, ஆனால் இப்பதினாகம் நூற்றாண்டில் இஸ்லாம் மிகவும் கஷ்டம் திகழையயடைந்த விட்டது, ஆண்டவனுக்கு செலுத்த வேண்டிய கடமைகளை சீரவிரி நிறைவேற்ற மக்கள் முன்வருகின்றார்கள் என்ற தகைய நிலைமையில் தக்கனது சகோதரர்களுக்கு எவ்வாறு நிறைவேற்றப் போகின்றார்கள் என்பது நாம் நன்கு கவனித்தல் அவசியமாகும்.

வப் பெருக்கிற்கு தலைமையான ஆதாயம் என்றேற்படுகின்றது. இத்துணைச் சிறப்பும் இன்றியமையாதத் தன்மையும் பொருந்தியவல்லி என்னும் அரிய செல்வத்தை நம் சமூகம் ஆண்கட்கு வழங்க முயற்சித்து வருகிற போன்று பெண்கட்கும் அளிக்கப் பெரிதும் உழைக்க வேண்டும் என்பது எம் கருத்தம். கல்விப்பின் அளவும் தன்மையும் துறையும் ஆண்கட்குள்ள எவைய போன்று பெண்கட்கு இருந்தல் அவசிய மின்று, மேனுட்டார்கள் கைக் கொண்டொழுக்கும் வண்ணம், நம் சமூகத்துப் பெண்டிற் பெரும் உத்தியோகத்தலங்கட்குச் சென்று 'டைப்' அடிப்பது கணக்கு வேலை பார்ப்பது, புலகவண்டி ஓட்டல் முதல் பல தொழில்களிலும் ஈடுபட்ட போவதில்லை. அவ்வாறு போதற்கும் நம் தலைமார் க்கம் இடந்தருவனவென்று, ஆதலால் ஆண்கள் கற்கும் கல்வி ஒருவாறாகவும், பெண்கள் கற்கும் கல்வி வேண்டுகது தன்மைக்கு அவர்களது பிற்கால வாழ்க்கைக்குப் பொருத்தமுள்ள மற்றொருவாறாகவும் இருந்தல் அவசியம் என்று ஏற்படுகின்றது. மார் க்ஸ் கல்வி, சுகாதாரம், போன்ற சில பகுதிகள் இருபாலர்க்கும் பொதுவாக இருந்தலோடு, பெண்கட்கென்று குடும்ப நிர்வாகக் குழந்தைகளைப் பேணுதல், குடும்பக் கணக்கு வைத்தல் போன்ற ஆண்கட்கு அவசியமில்லாத சில பகுதிகள் தனிப்பட்ட முறையில் அளிக்கப்பட வேண்டும்; எனவே ஆண்கட்கென்று அமைக்கப்பெற்றுள்ளபள்ளிகட்கென்று அமைக்கப்பெற்றுள்ளபள்ளிகட்கென்று நமது பெண்கள் பிழிச்சி பெறுகூடாததாகவும், நியமமுறையாகவுள்ள ஆண்களே பெண்கள் போன்ற பிழிச்சி கல்விப்பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டித் தருப்பதைக் கண்டுநம்மனோரின் சிலருள் ழந்த நரி களாகக்கருதித் தாழும் அத்தகைய கல்விப்பள்ளிக்கூடங்களை விருப்புலதாரை அவைகளால் நம் சமூகம் முன்னேற்றப்படு

என்பதாகவும் பித்தறுகின்றனர். மேனாட்டார் பழப்புப் பள்ளிக்கூடங்களையின்பிறி, கலப்புக்குள்ளிக்கும் துறைகளும், இக்குளிக்கும் துறைகளும் இரு பாலாரும் ஆடையின்றிக்கீரெட்டிப்பித்தற்றுறவைகளும் அமைத்துவைத்துக்கொள்ளும் மிதமிஞ்சிய நாகரிகப் புதைபொருளில் இடையாளும் இறங்கி விட்டவர்களில், நாமும் இவர்களைக் கண்டு ஏமாற்றமும் வருத்தம் அடையுமாறு புதைபொருளில் இருந்து நமது நம்மார்க்கம், நம் நாகரிகம், நம் பழக்கவழக்கங்கள் இவற்றை எட்டுணையும் கவிடாது இவற்றின் அளவிற்குள் பெண்டிருக்கல்வி போதிக்கத் தலைப்படல் வேண்டும். நெசவுத் தொழிலாளனுக்கு எண்ணம் தீர்ச்சத்தொழில் பயிற்றுதல் அறிவுடையவர்களுக்கு, அந்நமே ஆண்கட்டுரிய கல்விப்பித்தறுகின்ற எல்லாவற்றையும் பெண்கட்டுப்பித்தற்று முற்படுதல் மடமையாகும் என்று பெண்கட்டும விபியுத்திக் கூறுதலோடு, பெண்டிருக்கல்வி தம் பெண்மைக்கும், பெண்மைக்கும் உடற்கூறுக்கும், குடும்ப வாழ்க்கைக்கும் உடற்கூறுகளைப் பயிற்றுற்றிய சாதனங்கள் பெண்டிருக்கல்வி நாம் அளித்தல் வேண்டும். ஆண்டிருக்கல்வி இளமையில் ஒன்றாகச் சேர்த்துக்கொண்டதாட்டம் முதலிய வினியாட்டுகளைப் பயிற்றுமிகள் பிற்காலத்தில் பெண்டிராய்வினியாய், தாய்களாய் குடும்பத்தலைமைப்பற்றி விளங்குவார்கள் என்று எதிர்பார்த்த எம்மட்டிற் பொருத்தமுளதாகும் என்பதை அன்பர்கள் ஊன்றிச் சிந்திப்பார்கள். ஆதலின் கல்வி என்பது பெண்கட்டும விபியும் என்றும், அக் கல்விதான் ஆண்கட்டு அளிக்கப்படும் முறையில்-தன்மைமில்லாதது பெண்கட்டு அளிக்கப்படலாகாதது என்றும், பெண்கட்டுப் பித்தறியுமையான பற்றமுறைகளை அளித்தலே நமது கடமையுமென்றும் கூறினோம்.

களின் வாண்டுகளைப் போன்று ஒரே விதமாகக் கழிவனவாகா, ஆண்கள் எல்லாமுயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டுழைத்தற் குரிய உடற்கட்டுடன் படைக்கப்பெற்றிருக்கின்றனர். பெண்கள் இத்தகைய ஆண்களையும் இத்தகைய ஆண்களைப் பெறவல்ல பெண்களையும் தம் உதரத்தில் வைத்துக்கொடுத்தல்களையும் உதவிபுரியும் தாய்களாகப் படைக்கப்பெற்றிருக்கின்றனர். பெண்கள் பிள்ளைகளைப் பெறுதலும், வீட்டங்கியிருத்தலும் பெண்களை உயர்வுடையவர்களாய்ச் செய்கின்றனவே யன்றி, சிலக் குறுக்கு யோசனைக் காரர்கள் பிதற்றாமாறு அடிமைகளாய்ச் செய்வனவாகா எனவே, நம் சமூகத்தினர், நஞ்சிறுமிகள் குடும்ப வாழ்க்கையில் பிறகாலத்தில் இருந்ததற்கு நம்வேதாகமங்கள் எத்தகைய விதிகளை விதித்திருக்கின்றனவோ, அத்தகைய விதிக்கு இயைந்தவாறே பழிற்றப் பெறுதல் வேண்டும். கோஷா முறைகூடாது என்று கூக்குரலிடும் நவநாகரிகக் கூட்டத்தார் இவர்கள் தம் வழிகாட்டிகளாய்க் கொண்டுள்ள மேனூட்டார்களின் தற்கால இழிந்த நிலையைக் கண்டாயினும் இனி கோஷா முறைகூடாதென வற்புறுத்தமாட்டார்கள் என்று நம்புகின்றோம். கோஷா முறைபோன்ற கட்டுக்காவல் இல்லா நிலைமையினால், மேனூட்டில் ஒருமுனைவி தன் கொழுநெடுமீ சேர்ந்தார்போன்று மூன்று ஆண்டுகளிலும் விவாக ரத்தின்றிக் குடும்பம் நடாத்துதல் அரிதாயிருக்கின்றது என்று அமெரிக்க ஆங்கிலேயப் பத்திரிகைகள் ஓலமிடுகின்றன. குடும்ப வாழ்க்கை என்பதே மேனூட்டில் நுழைந்தோண்டூற்றியைந்து பகுதி நசுமாய் விட்டதென்று தின்னணமாய்க் கூறலாம். வேலைமில்லாத திண்டாட்டத்தில் கோடிக்கணக்கும், குடும்பமில்லாத் கொழுநகரில் கோடிக்கணக்கும் உள்ள மேனூட்டு நாகரிகத்த

யாவின்னும் எதிர்பார்ப்பது இரண்டு. சம்பந்தத்திற்குத் தங்கள் ஆக்ரமப் போர்களில் ஈடுபடக்கூடிய கூலிவர்கள்; சம்பந்தத்திற்குத் தங்கள் பொருளாதார இயல்பின் மலிந்த சட்டங்களை நிறைவேற்றக்கூடிய கூலி உத்தியோகஸ்தர்கள். இவர்கள் தாம் நம் அரசாங்கத்திற்கு அவசியமானவர்கள். முஸ்லிம் ஒருவன் வீரனுயின் என்? சலிசுன் ஆயின் என்? மார்க்க ஒழுக்கம் படிப்பிடு நிறைந்த பெரியோர் ஆயின் என்? இவர்களால் கிறிஸ்தவ மத அரசாங்கம் மகிழ்வெய்துமோ? மகிழ் வெய்துவதாக அவ்வரசாங்கமே கூறினும் அதுதான் நம்பத்தகுந்த கூற்றுமோ? எனவே, நமக்குக் கற்றுக்கொடுக்கப்படும் ஆங்கிலக் கல்வியில் அரசாங்கக் கூலி உத்தியோகஸ்தர்களாக வேண்டியளவு படிப்பினை தான் உள்ளது. இந்து தேச சரித்திரத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். சின்னஞ்சிறு பிள்ளைப் பருவத்தில் ஒரு ஆங்கிலேய சரித்திர (அரசாங்கப் பிரசார?) ஆசிரியரால் இயற்றப் பெற்ற ஒரு நூலைப்படிக்கின்றனர். அந்நூலில் மிகவும், மற்றும் உள்ள இந்தியர்களின் மிக மிகக் கொடியவர்களாகவும், திறமை யற்றவர்களாகவும் விளங்குகின்றனர். இந்துக்கட்கும் முஸ்லிம்கட்கும் நடைபெற்ற பெரும்போர்களிற் பெரும்பான்மையான வெற்றிகளை முஸ்லிம்கள் பெற்றிருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. இஃதேபோல் முஸ்லிம்கட்கும் ஆங்கிலேயர்கட்கும் நடைபெற்ற பெரும்போர்களிற் பெரும்பான்மையாய் வெள்ளையர்களே வெற்றிபெற்றவர்களாகக் கூறப்படுகின்றது. இதன் கருத்து பெருந்திரளான இந்து அரசர்களின் படைகளைச் சேடித்த, அத்துடன் வலிமை பொருந்திய முஸ்லிம்களையும் சேடித்த மிக்க பெரிய வல்லமை பொருந்திய வர்களாம் வெள்ளையர் என்பதையும், சின்னஞ்சிறு பிள்ளைகள் இப்பொய்த் 'தேச சரித்திரங்களை' பயில்கின்றனர். மார்க்கத்திற்கு உயிர்கொடுத்த பெருந்தியாகியான திப்பு முதலிய கல்தான்கள் கொடியவர்கள் என்பதும், திப்புவை அடக்கவேண்டியது உலக நலத்தைப் பொறுத்தது, அவசியமாயிருந்தும், திப்புவின் படைகள் எல்லாம் வெள்ளைப் படைகளைக் கண்ட மாத்திரத்தில் சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் இருந்த இடம் செரியாமற் போயின என்றும் இத் தேச சரித்திரங்கள்' கூற்றியம்ப, நம் சிறுவர்கள் இன்ன உண்மையென்று நம்பி, வெள்ளையர்களைப் பெரியவர்களாகவும், வீரர்களாகவும், அறிஞர்களாகவும் மதிக்கத் தலைப்படுகின்றனர். இளமையில் மனத்தில் பதிந்த ஓர் எண்ணம் பிற்காலத்தில் அகல்வது அசாத்தியமாயிருந்தால், ஆங்கிலக் கல்வியால் நஞ் சிறுவர்களைக் கடைத்தேற்ற வழியுள்ளதோ என்பதை அப்பர்கள் சிந்தித்துப் பார்ப்பார்களா? இஃதே போன்று நமது பள்ளிக்கூடங்களில் கணக்காய்க்கட்டு உரிய போதனை கிடைக்காமல் கடைக்கப்படுகின்றன. அறிவு விரிவமும், ஒழுக்க மேம்பாடும், மார்க்கப்பற்று ஆண்டவன்பால் அன்பும் வலியுறுத்தக்கூடிய எத்தகைய படிப்பினைபுல் புகட்டப்படுகின்றன. "நீங்கள் உண்மை மூமின்களாக இருப்பின் புகழ் சிறந்தவர்களாயிர்கள்" எனக் காலத்து மாணவர்கட்கு புகட்டப்படாத காரணம்பற்றியே நாம் இன்றைக்கும் தாழ் நிலைமையில் இருக்கின்றோம். எனவே, நான் இவ்விளமையை அடைய வேண்டுமாயின் இழந்த அரசியல் செல்வாக்கைப் பெறும் அரசியலாயின், நமக்கு வேண்டியவை ஒன்றாகவும் உண்மை மார்க்க அறிவுமாகும். எனவே இவ்வழியில் நாம் முற்படுகின்றோமேயுமாயின் அத்தனைச் சீக்கிரத்தில் நாம் பின்னே மேன்மை அடைதல் கூடும். மேம்படுத்தும் கீழ்ப்படுத்தும் நம் கையிற்றான் உண்மை போலிப் படிப்புப் போலி நாகரிகத்தில் மோகமும் கொண்டோமும் மக்கள் இத்தனைக்கு சிந்திப்பார்களா? உண்மை அல்லாத கம் மென்மேலும் நன்னெறியில் இல்லாதவர்களாக.

ஹஜ்ஜு யாத்திரை.

சேலம் ஜனங்களாய் S. K. I. அப்துல் ரஹ்மான் ஸையித் அமீர் ஸாஹிபு, மு. இ. உத்தின் ஸாஹிபு ஆகிய கனவான்கள் ஹஜ்ஜுக் கடைமையை நிறைவேற்றுவான் வேண்டி 15-3-31 ரூபியற்றுக்கிழமை காலை சென்னையை விட்டு பம்பாய் பிரயாணமானார்கள். அங்கு மெயம் ஸ்டேஷனுக்கு ஏராளமான ஜனங்கள் வியாபாரத்திற்கு மிக்க ஆர்வார்த்துடன் அவர்களை வழியனுப்பிவைத்தார்கள்.

II

(அபுல் ஹஸன் மதராஸீ வரைவது)

முஸ்லிம்களின் அன்பர்! உன்னைப்பார்த்து ஒரு மர்தக் காலமாயிற்று. ஏதேனும் சேடம் உண்டா?

அன்வர்களை:—விசேடம் ஒன்று மில்லை, னினும் இந்த ஒரு மாதக் காலமாக என்மத்தக்கையிலே ஓர் மாறுதல் ஏற்பட்டு விட்டது. பெரும் சந்தேகங்களும் சஞ்சலங்களும் என் மனத்தில் குறுகொண்டிருக்கின்றன.

முன்:—சந்தேகங்களும் சஞ்சலங்களும்; மனத்திற்று விட்டாய். எதுபற்றியோ?

அன்:—யான் சில காலமாக நம்பி வந்த காலகளை நீ சென்ற மாதத்தில் அடியாடு மாற்றி விட்டாய். பழக்கம் கொடுத்த பார்; கோழி பாரையைச் சீய்க்கும் சிறப்படி ஒரு துறையில் பழகி வந்த என்மத்தில் உன்வால் ஓர் மாற்ற முண்டாய்விட்டது அமைதி குலுந்து விட்டது.

முன்:—நாம் இருவரும் சென்ற மாதம் பிரை ஒரு சீர்திருத்தக்காரரைப் பற்றியன்றோ சிக்கொண்டிருந்தோம்.

அன்:—ஆம்; தா. இ. ஆசிரியர் பா. தா. சம்பவரைப் பற்றி.

முன்:—அதற்கென்ன?

அன்:—ஒன்றுமில்லை; நீ கூறிய அளவில் நாம் உண்மையாமோ என்பது என் சந்தேகம்?

முன்:—எப்பொழுதும் உனக்குச் சந்தேகமே? உனக்குத் தெரியவேண்டியது என்? அதனைக் கேள்; முடிந்தால் சமாதானம் கூறுகின்றேன்.

அன்:—நந்தென்னுடைய நஞ்சுமுகத்திற்கு சீர்திருத்தக்காரர்கள் என்னும் பெயர்ந்த காங்கிக்கொண்டு, சீர்திருத்த இயக்கம் வகுக்கின்றார்களல்லவா?

முன்:—ஆம்.

அன்:—இதற்கு அடிப்படையாகவும் ஆதாரமும் உள்ளவர் பா. தா. வன்றோ?

முன்:—அதற்கென்ன சந்தேகம்? லாகூரில் உள்ள அஹ்மதியாக்குமூவிராகவும் இருத்தல் கூடும்.

அன்:—அஹ்மதியாக்களா? அவர்கட்கும் பா. தா.வுக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

முன்:—அதனைப்பற்றிப் பின்னர் தெரிவிக்கின்றேன். இப்பொழுது நீ கேட்க வந்தது என்ன?

அன்:—இல்லை; இல்லை. பா. தா. சீர்திருத்தக்காரராய் இருத்தலால் அவரும் காப்பியடித்தாரா என்பது இன்னொரு சந்தேகம்! முன்:—ஏனப்பா! கோர்ட்டு நடவடிக்கைகளை “ஹரிபாஜத்துல் இஸ்லாம்” பத்திரிகையின்வெளியிலேயே வாயிலாகச் செம்மையாய்ப்படித்திருந்தும் நீ இந்த சந்தேகத்திற்கு ஆளாதல் எவ்வாற்றுவோ? சரிவரப் படிக்கவில்லைபோலும்!

அன்:—படித்துப் பார்த்தேன்; என்றாலும் பா. தா.வின் மீது பொருமை கொண்டு வேறு சிலர் இக்கேளைக் கிளப்பியிட்டு வேலைசெய்திருக்கலாமோ என்பது எனது சந்தேகம்.

முன்:—அன்வர்! பா. தா. வின் மீது பொருமை கொள்வதற்குப் பா. தா. என்பவர் பணத்தில் சிறந்தவரா?

அன்:—இல்லை.

முன்:—அல்லது படிப்பில் பிரக்யாதி பெற்றவரா?

அன்:—இல்லை.

முன்:—அல்லது ஒழுக்கத்தில் ஒப்பற்றவரா?

அன்:—இல்லை.

முன்:—எனவே, இவர்பால் பிறர் பொருமைப் படைத்தற்கு அங்கு ஒன்றும் பண்டம் இல்லை. ஒருவன் தன்மீது பிறர் பொருமை கொண்டதாகக் கூறுவது எல்லாம் தற்பழிச்சிப் பேச்சின் திணுசே யாகும். தான் ஏதோ சில துறையில் உயர்வாக இருப்பதாகவும் அதனால் பிறர் பொருமை கொள்வதாகவும்

அன்றே ஏற்பட்டு விடுகின்றது. ஆதலால் சூனியமான பேர்வழிகள் எல்லாம் “என்மீது அவன் பொருமை கொள்கின்றான்; இவன் பொருமை கொள்கின்றான்” என்று கூறுவது சர்வ சாதாரணமாய் விட்டது. ஆதலால் நீ பா. தா. யின் மீது யாருக்கோ பொருமை பிறந்து விட்டதாகவும், பொருமை காரணத்தால் “காப்பியடித்த வழக்கு” நடைபெற்றதாகவும் சந்தேகம் கொள்ளாதே. வழக்கின் நடவடிக்கைகள் உனக்கு ஆள் போல் எதிர்நின்ற பா. தா. வைப்பற்றித் தெளிவாய் உரைக்கின்றனவே!

அன்:—உண்மை; எனினும் “முஹம்மது ரபீ” ‘அபூபக்கர் சித்ரீக்’ என்னும் நூல்கட்டுக்குத் தானே ஆசிரியர் என்றன்றோ அவர் வாக்கு மூலத்தினின்றும் தெரியவருகின்றது.

முன்:—ஆசிரியர் என்றால் இவைகளை ஆக்கியவர் என்றே கருத்தேற்படுகின்றது?

அன்:—ஆம்.

முன்:—அப்படியாயின் பெரு முஹம்மது உணவன் என்னும் ஓர் இரகவிய மனிதன் ஆசிரியராக, அல்லது தா. இ. ஆசிரியரான பா. தா. இந்நூல்கட்டு ஆசிரியராக? என்னும் சந்தேகத்தை அவரது வாக்கு மூலமே நன்கு விளக்கிக் காண்பிக்க வில்லையா?

அன்:—பெரு விலிருந்து அவரது நண்பர் ஒருவர் இவைகளின் கையெழுத்துப் பிரதிகளைக் கொடுத்ததாகவும், அவைகளைத் திருத்திப் புதிக்கி அச்சிட்டதாகவும் கூறப்படுகின்றன.

முன்:—எனவே, இங்கு ஒரு திருத்தமும், அங்கு ஒரு திருத்தமும் ஒரு நூலில் ஒருவன் செய்த விவரமானது அவன் அந்நூலுக்கு ஆசிரியனாவனோ?

அன்:—ஆதான்.

முன்:—அவ்வாறே இருக்கட்டும்; அதாவது கையெழுத்துப் பிரதிகளை ஓர் இரகவிய மனிதன் கொடுத்ததாகவே இருக்கட்டும்; இந்நூல்கட்டு இவர எவ்வாறு ஆசிரியராவர்?

அன்:—உண்மை பெரு முஹம்மது உணவன் தான் உண்மையில் இந்நூல்கட்டு ஆசிரியராதல் வேண்டும். அவ்வாறே இருக்கட்டும் என்றிரே, அதில் ஏதோ துணுக்கம் இருப்பதாகத் தோன்றுகின்றதே.

முன்:—துணுக்கம் என்ன? முஹம்மது உணவன் என்பவர் வழக்கு விவகார உலகத்

தில் ஒருவரின் சிறுஷ்டியாக இருக்கலாம் என்பதுதோற்றமில்லையா?

அன்:—அது எப்படி?

முன்:—கேள். பிரதிவாதியின் வாக்கு மூலம் இதோ உள்ளது; இதனை துருவி ஆராய்வேண்டும். இதனது 4-ம் பாராவில் இந்நூல்களின் கையெழுத்துப் பிரதிகள் பெரு முஹம்மது உணவன் என்பவரிடமிருந்து பிரசுரம் செய்யப்பட்டன என்றும் தோரணையில் (ஆசிரியர் என்றும் தோரணையில்) அன்று என்பதைக் கவனிப்பதில்லையா?

இதன் எட்டாம் பாராவில் பிரதிவாதி விவகாரப் புத்தகங்களை வாதிக்கு ஒப்புவித்த விவரமாகவும், இனி இந்நூல்களை அச்சிட்டு வதில்லை என்பதாகவும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகின்றது. மூன்றாம் பாராவில் இவைகளுக்குத் தானே ஆசிரியர் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்படுகின்றது. பிரதிவாதி தானே ஆசிரியராம்! ஆனால் கையெழுத்துப் பிரதிகள் வாங்கப்பெற்றதாகவும் 11-ம் என்றும் நூல்களை இனி அச்சிட்டு வராமல்! என்றும் கூறப்படுகின்றது. விரிபான புரியாமல் இருப்பதோடு, விஷயம் காப்புத்தகங்களை வாதிக்கான ‘லாங்மென்ஸ் க்ரீன்’ கம்பெனியாரிடம் ஒப்புவித்த விஷயம் குறாம்!!!

ஓ “ஹே” வாக்கு மூலம் போகும் போது கைக் கவனித்தாயா?

அன்:—ஆம்! ஆம்! தானே ஆசிரியராக இடையில் இரகவிய மனிதனுக்கு இடமேது அப்படியிருப்பினும் லாங்மென்ஸ் கம்பெனியார்க்கு விஷயமாகப் புத்தகங்களை ஒப்புவித்த விஷயமே! எல்லாம் தில்லுமல்லுக்கான இருப்பது போலன்றோ காணப்படுகின்றது.

முன்:—நீயே கவனி. பிரதிவாதி கூறுவாக்குமூலத்தைப் பார்க்காமல், உமது திருத்தப் புலியாம் பிரசுரக் சண்டமரையான பிரதிவாதியின் வாக்குமூலமே உண்மை இதுவாய் இருக்கலாம் என்பதைத் தெரிநெனத் தெரிவிக்கின்றதல்லவா?

அன்:—இருந்தாலும், பெரு உணவன் என்பவரை என் நீர் “ஓர் இரகவிய” மனிதன் என்று கின்றாய்?

முன்:—அதைப்பற்றி நீயே யூகிக்கக் கொள்ளலாம்; இருந்தாலும் யில்வர் ‘மெய் கட்டின்’ குறுக்கு விசாரணையில், 1921-ம் ஆண்டு பெரு உணவன் என்பவர் உமது திருத்த ஆசிரியர்க்கு நண்பராம்; இந்நூல்கட்டுப் பல வியாசங்கள் வரைந்து அந்நூல்கள்

நூல்கின்றாராம்; இந்த நண்பருக்கும், விஷயங்கள் காரருக்கும், தொகையும் (கையெழுத்துப் பிரதிகளாகக்) கொடுக்கப் பெற்றதாகும்; இவ்வாறெல்லாம் இருந்தும் நண்பர் ஊரே மது ஆசிரியருக்குத் தெரியாதாம்! ஊன் பார! மேலும் இவர் பர்மா போகும் போது சென்னையில் இறங்கி உமது ஆசிரியர் பார்ப்பதுண்டாம்; ஒருவரைக் கண்ட பர்மன் ஊர் யோக சேஷம்ங்களைக் கூட விசாரிப்பதில்லையா?

அன்:—ஆம்! ஆம்! இதுவும் ஓர் விரிவாத கருத்தாக இருக்கின்றது.

முன்:—அது போகட்டும்; நீதிபதியின் உணர்வுப்பைக் கவனி. ‘அச்சரிமை மீறப்பட்டுள்ளதே’... ஒரு இரகவியமான மனிதனிடமிருந்து வாங்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. இதைப் பொருளை நீயே கண்டு கொள். நீதான்; விலக்கு வாங்கப்பெற்றதாகக் கூறப்படுகின்றது. ‘டைரி’ புத்தகத்திலிருந்து ஆதாரம் எடுக்கின்றாய். இப்படிப் பதிவு செய்திருப்பதற்கு சந்தேகத்திற்கு இடமுள்ளதாய் இருக்கின்றது என்கின்றாய் கணம் நீதிபதி.

மார்க்கக் கல்வியின் மகிமையும், உலகமாக்களது மேன்மையும்

அன்புற்ற நேயர்களே! “கல்வியியற்றிச் சிறுவரு முஸ்லிமீயீதும் கடமையாக்கப் பற்றிருக்கின்ற” தென.நபிகள் திலகம்(ஸல்.) அவர்கள் திருவாய்மலர்த்தருளியிருக்கின்றார். இக்காலத்திலோவெனின், துதிர்ஷ்டமாக நம் முஸ்லிம் சகோதரர்கள் மேலான விரிசையுள்ளதும், விலாபத்திகளொன்றையுமுள்ள கல்வி கற்றல்’ என்னும் கல்வியை விட்டும் விலகியிருக்கின்றனர். என்பது விஷயத்திக்கு வொண்ணுப் பதிலாகப் பங்கியென்பது கற்றோர், கல்லா இருதரத்தார்க்கும் நன்கு தெரிந்த உண்மையாகும், கல்வியானது மானிட உலகமெல்லாம் இருக்கக்கூடிய பாக்கியமாகும். ஏனெனின் ஆண்டவனால்

அன்:—டைரிப் புத்தகத்தில் பதிவு செய்திருப்பதையா சந்தேகத்திற் கிடமாய் இருக்கின்றது என்கின்றாய்?

முன்:—உன் கண்கள் குருடா? நீ தான். படித்துப்பார்.

அன்:—அப்படியாயின் டைரியில் தப்புக் குறிப்புகள் எழுதக்கூடிய ஒரு அருவருக்கத்தக்க செயலுக்கன்றோ இவரைப் பாத்திராக்குகின்றது?

முன்:—அது எனக்குத் தெரியாது. டைரிப் பதிவு சந்தேகத்திற் கிடமாயிருக்கின்றதாக நீதிபதி கூறுகின்றார்.

அன்:—ஆமப்பா; இதில் எனக்கு ‘சந்தேகம்’ உளது என்றால் நான் இதனை நம்பமாட்டேன் என்றும் நியாகவே இதனை வலியுறுத்துக் கொண்டிருக்கலாம் என்றும் தானே அர்த்தமாகின்றது.

முன்:—அர்த்தமும் அனர்த்தமும் செய்வதற்கு நான் சீர்திருத்தம் பேச எழுத முன் வரவில்லை. நாங்கள் எல்லோரும் உள்ளதை உள்ளவாறு அர்த்தம் செய்பவர்கள் நீதிபதி கூரியதற்கு அர்த்தம் நீ தான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அன்:—அந்தோ! அந்தோ!!

அளிக்கப்பெற்றுள்ள பாக்ஷியங்கள் அநேக நேரங்களில் இவனைவிட்டு நீக்கியிருக்கின்றன. கல்வி என்னும் பாக்ஷியமோ எக்காலும் நீங்குகின்றதில்லை. எப்போதும் தன்னுடையே இருக்கக்கூடிய இம்மப்போரும் பாக்ஷியத்தை நாம் புறம்போகவிட்டு வானாயிருப்பதிலும் துர்ப்பாக்கியம் வேறுவனதோ? இந்நிலைமையில் அந்நாடு யாதொரு பரிசாரமுந் தேடாதிருத்தல் அத்தனைப்பாக்கிலும் மடமையாகும். அந்தோ! இதர சமூகத்தினர் கல்வியைக்கற்ற நம்மேபுரைப் பார்க்கினும் எத்தனைத்தரம் மேம்பதவி யுற்றிருக்கின்ற தென்பதை விளக்கிக்காட்டல் அவசியமின்றது. அவர்கள் தினதினே மேம்பதவியடைந்து செல்வதையும், நாம் கஷ்டநிசையடைந்து

வருத்தையும் கண்கடாகக் காண்பதே இந்த ரூபப் போதிய சான்றுபடரும். இதற்குக் காரணம், கல்விசேருநர் முஸ்லிம்களின் குறைந்தும், இரா சமுத்திரத்தில் மிகுந்தும் நாம் பார்ப்பதுவுமேயாம். ஆனால் முஸ்லிம்கள் தங்களது முழுப்பிரயாசையையும் கல்வி பயிலுவார் களாயின் இம்மையில் அன்றோ முன்னேற்றமும், சீர்தீர்த்தியும் அடைவதோடு மறுமையிலும் நித்தியானந்தப் பெற்றைப் பெறும் பாக்ஷியசாஸ்திரங்கள். “கல்வியானது மானிடனது மனத்திற்குப் பின்னும் அவனை விட்டு நீங்கிவிடாததால் பாக்ஷியம்” என ஹஸ்தர் அலீ (ரலீ.) அவர்கள் கூறியுள்ள இவ்வாறு அவசியத்தை எடுத்துரை வழியுறுத்துகின்றது பாருங்கள்! பிரமதஸ் தர்கள் கல்விக்ரம மேம்பதவிய யடைந்து வருவதைக் கண்ணுற்று வரும் முஸ்லிம்கள் உலகத்திலுயராதொரு மேம்பதவிய அடைந்ததாகவோ, மறுமையில் பிரயோசன மளிக்கத் தக்க கல்வியை கற்றுக்கொண்டதாகவோ தெரியவில்லை. இன்றோ இம்மையில் எல்லா மடைத்தவர்களா யிருப்பதோடு மறுமையிலும் அல்லல் தொல்லைகளுக்குள்ளாய் வருந்துமபடியான நிலைமையை எய்துகின்றனர்.

ஆண்டவனது திருவசனம், நடிகள் நாயகம் (ஸல்.) அவர்கள் திருவாக்கியம் இவைகளை மானிடன் கற்றுக்கொள்வதால் இகபர மிஷ்டத்தும் மேம்பதவியடைகின்றான். சங்கசுத்திரிய ஸ்ராவாக்ஷிய குர்ஆன், ஹதீத இவைகளைக் கற்றுக் கொண்டதன் பயனாக அரேபியாவின் அதிகாரமுழுதும் அவர்கள் கை வசத்திலே இருந்தது. இது போழ்து நாம் கருவியு விட்டிருக்கும் குர்ஆன் ஷரீபின் கல்வி அவர்களைக் கிருந்தமையாற்றான் அரேபியா முழுவதையும் சிவ்லப்பாலன் செப்பெயராகவும் சண்ணியவாந்களாகவும் பிரக்யாதிபெற்று விளங்கினார்கள். திருமறைக் கட்டையைச் சீரமேற்றுகின் நடந்து வந்ததுதான் அவர்களை மேம்பதவியுற் செய்தது “குர்ஆன் ஷரீபைக்கற்று அதனால் பிரதிபலன் அடைவதற்காகவேதான் அநத நாம் எளிதாக ஆகிக் இப்புவலகின் கண் இறக்கிவைத்தோம்” என்று ஆண்டவனது வாக்கியம் காண்க. திரு குர்ஆனில் இகபர மிஷ்டத்தும் மானிடன் அடையவேண்டிய எண்ணிந்தைப் பிரயோசனங்கள் விருக்கின்றன. அவையாவன—

உலகத்தில் அரசன் அரசு செலுத்தவேண்டிய

முறை, தலமைத்தம்மபுரியவேண்டிய ஒருநூல்
முத்தர் செய்யவேண்டியதும், பொதுநூல்
கன்பால் முஸ்லிம்கள் அனுஷங்க வேண்டிய
கோதா வாஞ்சு, இன்னம் இவைகள்
பேரந்த பல அரியதெய்திகள் குர்ஆன்
பில் அநேகவகங்களில் தெளிவாக விளக்கி
கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முடிவாக, ஒவ்வொரு
வரும் உய்த்துணர்ந்த பாரம்பராரியம்
வருங்கு இந்நியமையாக எல்லா வஸ்து
களையும் அதில் காண்பர். கல்வினை
கொண்டே இம்மை மறுகொண்டே குண்டி
மேற்றை அடைய முடியும். கல்வியற்றோர்
அண்டவீனயோ, மார்க்கத்தையோ, நல்ல
இடர் இன்னவையென்கையோ பகுத்தறி
சக்தியற்றவனாகிவிடுகின்றார்.

கல்வியின் மேன்மை சம்பந்தமாபுள்ளது ஆன், ஹரித இவைகளினின்றும் சிவவந் இதன்கீழ் குறிப்பிடுகின்றேன். அவைக ள்ந்கு கவனிக்ருமிடத்து கல்வியின் மேன்மை யும் அதைக் கற்றோர்க்குள்ள உயர் பதியு தெற்றெனப் புலனாகும்.

“எவன் குர்ஆன், ஹதித இவைகளின் கல்வி கொடுக்கப்படாது அவன் எல்லா நன்மைகளும் அடைக்கப் பெற்றவன் லாகிறான்.” இதற்கு புதியில் ஒரு ஹுக்கு உயர் பதவியும் மறுமையில் கண்ணமும் கிடைப்பதெல்லாம் குர்ஆன் ஹதித இவைகளைக் கற்றுக்கொண்டதாற்றான் என்பதே.

“ஏ, நமியே! சொல்வீராக; கற்றோரு
கல்லாதாரும் சமமானவரன்று” என ஆ
டவன் கூறியுள்ளான். இதனால் கற்றோ
களுக்கு மட்டிலடங்கா மேம்பதவிகளுள் எ
பதும், அவர்களுக்கு நிகர் எவருமில்
பதும் புலனுகின்றது.

“சுமான் கொண்டவர்களுடையவும், கல்
யைக் கொடுக்கப்பட்டவர்களுடையவும் ம
வியை ஆண்டவன் உயர்த்துகின்றான்
அதாவது கல்ய றுற்றுக்கொண்ட முனை
களை, இவ்வுலகில் கொ ரவத்தாண்ட நையப
மன்றி மறுமையிலும் ஆவர்களை மேம்ப
பெறச் செய்கின்றான். ஆகவே ஆண்ட
லாகைப்படுத்தி நமது நபிகள் திலகம் (ஸ
அவர்களுடைய நபித்துவத்தை ஒழி
பொருள்வதுடன் கல்ய பிதுவாலானின்
சொபி லாம் மேன்மை பெறுகின்றான்.

“நாம் தாவுத் ஸுலைமான் (அலை). இவ்வுருவாக்கும் கல்வியைக் கொடுத்தோம். அவ்விருவரும் அதைப்பெற்று “எங்களுக்கு முகம்மது மீதமிருந்த யாசித்த ஆண்டவனுக்கே புகழ்மேலும் உரித்தாகுக” எனக் கூறினார்கள்.

எனவே கல்விக்கும் அதனைக் கற்றோர்
க்கும் குர்ஆன் ஷரீபிற் கூறப்பட்டிருக்கும்
ஆய்வு பதவிகளை உய்த்துணர்ந்து மார்க்கக்
கல் பயிற்சி ஆகிய முக்கனிக்ப்பட்டாளர்கள்
யற்பத்தியையும், அவர்கள் பெரும் பங்கிய
சாஸ்கானி லிவேனதையும், கற்றோர்களு
தன்விதானுட் சென்று வருவதானுண்டா
தும் ஆபிரிமிதமான பலன்களையும் நண்பர்
தம் ஊன்றிக் கவனிப்பார்களாக.

“எவ்வளவு நல்லடியானாகச் செய்ய ஆண்டவர் நாடுகின்றானோ அவனுக்கு மார்க்கக் கல்வியைக் கொடுத்து அவ்வளவு ஆலிமாகச் செய்து விடுகின்றான்” என நபிகள் நாயகம்

(ஸல்.) அவர்கள் நவீனரதாக ஹஸ்ரத் மஜ்லிஸா (ரலி.) அவர்களைத் தொட்டும் நிவரயத்துச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

ஏ, அபூதரோ! நீர், காலைப் பிற சென்று ஆண்டவன் நன் வேதத்திலுண்டாயுர் வாக் கியத்தைக் கற்றுவதெனான் னறு 'தகஅத்' தொழுகையை நிறைவேற்றுவதைக்காட்டி னும் மிகமேலானதாகும்; ஓர் அத்தியாயத் தைக் கற்றவனானால் ஆயிரம் 'தகஅத்' தொழுவதைக் காட்டினும் மேலானதாகு மென நாயகம் (ஸல்). அவர்கள் கூறிப்பிறுக் கின்றார்கள், மானிடர்களுக்காக உறுதியாயிற் றபிமார்களும் ஆவில்களும் ஷாஹதாக்களும் ஆண்டவனிடத்திற் 'சிபாஸில்' செவ்வார்க ளென நாயகம் (ஸல்). அவர்கள் அருளியிருக் கின்றார்கள், படிப்பிற்கும் அதனைக் கற் றுஞ்ஞாண்டும் ஏற்பட்டுள்ள அளற்றப் பததி கள் குர்ஆனிலும் ஹதிதிலும் விளக்கமாய்க் கூறப்பட்டிருந்தல் காண்க.

இந்தியாவின்து வறுமைத்தனம்

இந்தியாவை உலகநிற்கே ஓர் கண்போன்ற
புனைக்கூறு கூறப்படுவதற்குக் காரணம் உல
கத்தின் பல பாகங்களையும் ஆண்டுவரும்
மிகச் செளரியங்களுக்கும் இன்னுடன் இங்
ருமும் தலைத்திருப்பதுவேயாம். உதாரண
மாக உலகின் சில பாகங்கள் சதா கடுங்குரளி
யடைவனவாயும், சில உஷ்ணமான காற்
ருக்குக் கொண்டிருப்பனவாயும் இருக்கப்
பெற்றுக்கின்றன. ஆனால் நம் இந்தியாவோ
உலகின் 6 மாதம் இசைகான குரலிர் அடித்
தல் கூடியதாகும், 6 மாதம் நடுத்தரமான
பெயில் உடையதாகும், மிதமான சீதோஷ்
ணத்தை உடையதாக உள்ளது. இத்தனி
யான பொருட்கள் விஷயமாகும் ஆராய்ச்
செய்து பார்க்கால், பல்வகையான பொருட்களை
இந்தியாக்குவது கொண்டு ஆண்டவர்
எழுப்புகு சிறப்பை அளித்திருக்கின்றார்.
இத்தகைய சிறப்பைப் பெற்றிருந்து ஏனைய
பிரதேசங்களைப் போலப் பார்த்து அமைத்
தல் ஆழ்ந்த கண்ணுதலை எய்தியிருப்

பதன் காரணம் யாதென வினவப்படின அலிது நாமே நம் கையால் தேடிக்கொண்ட பிடிமத்தனம் என்றே பதில்கூற வேண்டிய வர்க்காயிருக்கின்றோம்.

முதலாவதாக இந்தியாவில் வசிப்போரிடம் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவர்களுடைய மனதில் சிறிதும் ஏற்படாததோடு முன்னேற்றத்தின் பக்கம் அவர்களது மனம் நோக்குவதும் அறவே கிடையாது. தாங்கள் முன்னேற்ற மடைதற்கு உபயோகிக்க வேண்டிய சக்தியை ஒரு கண்டி லிட்டடைத்து ஷைத்துவிட்டு முன்னேற்ற மடைய வேண்டுமென்பதை மறந்தே வளா யிருக்கின்றனர். நாம் உலகின் கண்ணி லிருந்து யாது செய்யவேண்டும்? எவ்வகை யான வேலைபிரேபுவேது கொண்டு நாம் சுகத்தோடு காலங்கழிக்க முடியும்? என்பன இவர்களது அறிவில் உதித்தன வன்று. இவ்வாறு சிந்திப்பதுபாரா திருப்ப தனல்தான் சீராய் பிரயாசையின்றி எல்லாம்

ஆண்டவன் நன் கட்டளைக் கேற்ப நடைபெறுமென அவனது கிருபையின் மீதும்மட்டும் நம் பிக்கை வைத்தவர்களாய் யிதழைந்தனர். இன்னோர் தத்தீர் (ஆண்டனது கற்பனை) இன்ன தென அறிந்து கொள்ள வியலாதவர்களாய் வாய்முடி, உட்கார்ந்திருக்கின்றனர். “மானிடன் முயற்சி செய்ததைத் தவிரவேறு யாதொன்றும் அவனுக்கு கிட்டாதென” ஆண்டவன் கூறியிருப்பதை அன்னோர் அறிந்து கொள்ளாமல்க்குக் காரணம் யாதோ அறிகிலோம். ஆதலின் அவர்கள் தங்கம்மன்தில் தோன் முகின்றவற்றையே செய்யத்தலைப்படுகின்றனர். இதுதான் அவர்களின் வறுமைக்குக் காரணமாயிற்று.

உதாரணமாக:—கல்வி பயின்று தேர்ச்சி பெற்ற ஒருவன் ஏதேனும் ஒரு உத்தியோகத்தில் அமரவேண்டுமென நினைத்து அதனை யுதன் சிந்தனையில் வைத்து வளர்ந்து ஏதாவது ஓர் உத்தியோகத்தில் தான் அமர்ந்துவிட வேண்டும் என முயற்சிசெய்கின்றான். அன்னோன் ஒரு பள்ளிக் கூடத்திலோ மதராஸிலோ 40 அல்லது 50 ரூபாய் சம்பளம் பெற்றுக் கல்வி பயிற்றுவிக்கும் ஆரம்பப் செய்தி கிடுகின்றான். ஆனால் அவன் இதைப் பார்க்கிலும் வேறுமேல் உத்தியோகம் அடைய வேண்டுமென்பதை நாவேதே கிடையாது. “இதுதான் தன் (நலிப்பு) விதியில் ஏற்பட்டது; முன்னேற்ற மடைதற்கு யாதொரு மார்க்கமும் கிடையா” தெனமனத்தில் திட்டப்படுத்திக் கொள்ளுகின்றான். இதே காரணத்தொன்றுன் அன்னவனுக்கு முன்னேற்றத்தின் சத்தி ஏற்படுவதே கிடையாது. தனக்குள்ளாகவே முன்னேற்ற மடைதற்குள்ள ஒரு சத்தியை உணர் பண்ணிக் கொண்டு பிறருக்கும் கற்பித்துக் கொடுக்கவேண்டுமெனும், முன்னேற்ற மடைவதிலேயே அந்தச்சிந்தனையைச் செலுத்தி தான் உயர் சம்பளம்பெற தன்னுலியன்ற மட்டும் முயற்சிபெற்று வருவதும் இவன் மீது கடமையாக்கப் பெற்றிருப்பதை சிந்தேனும் கவனிப்பதில்லை.

இன்னவன் முன்னேற்றமடைய நாடா திருப்பதன் முடிவு கடைசியாக இவனுக்கு விவாகம் ஏற்பட்டு நான்கு நாள் செலவு அதிகரித்து அதே 40 ரூபாய் சம்பளத்தைப்பெற்று தன்மனைகி, தாய், தந்தை இவர்களுக்கு சமரட்சனை செய்கின்றான். இவ்

வாறுகவே சில காலங்கழிந்த பின் ஆண்டவன் இவனுக்கு மக்கட் பங்கிப்பத்தைக்கொடுத்து விடுகின்றான். இவனது வருமானத்தில் நாலு பேர் சமரட்சனை பெற்று வந்தது போக இது போழ்து அதிகம் 'பேர்களை' விடுகின்றனர். இதனால் முன்னேறி செலவு அதிகரித்து விடுகின்றது. ஆனால் ஏற்கெனவே கிடைத்துவந்த வரும்படி தான் இதுபோழ்தும் கிடைத்து வருகிறது. நான்கு நாள் செலவதிகரிக்கும் முன்னேற்றமடைந்தும் காரணப்படாததாயும், வரும்படியும் அதே அளவில் வரக்கூடியதாயும் இருப்பதால் இவ்விதம் நிலைமையில் கடன் வாங்கி சாப்பிட்டு அக்கடனின் காரணமாக கலங்கிய நெஞ்சினால் அல்லற்படுகின்றான். இவனைப் போன்றுதான் பெரும்பான்மையான இந்தியர்கள் தங்கள் காலத்தைக் கடத்தி வருகின்றனர்.

இரண்டாவதாக, கைத்தொழில், பிழித்தொழில் இத்தகையவையிலும் அவர்களின் வாழ்க்கை இதனை ஒட்டித்தான் இருக்கின்றது. அவர்களது வேளாண்மை சம்பந்தமாகவும் பெற்றோர்கள் அவர்களை எத்தகைய நிலையில் விட்டுச் சென்றார்களோ அந்நிலையிலேயே இருந்து இறங்குகின்றார்கள். இவ்விஷயமாக எவ்வாறு முயற்சி செய்தால் நாம் முன்னேற்றமடையலாம் என்பதிலும் வேளாண் தொழிலுக்கு எந்தெந்த காலத்தில் எவ் வேலவகையில் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்பதிலும் தம் கவனத்தை சந்திரும் செலுத்துவதே கிடையாது.

மூன்றாவதாக, அவர்களது வியாபார சம்பந்தமாகவும் கவனிப்போமாயின் இந்தியாவுள்ள முஸ்லிம்கள் வியாபாரத்தில் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்துவதே கிடையாது. நம் பெருமானார் (ஸல்.) அவர்கள் வியாபாரஞ்செய்து அதில் தக்க தேர்ச்சிபெற்றிருந்தார்போலன்ற விடயம் அன்னோர் மனத்தில் பதிவதில்லை. ஆனால் (தாரீக்) சரித்திரங்கள் ஆராய்ந்து பாப்பார்களாயின் இவ்வுண்மையளிதற் புலனாகும். சில சமயம் வியாபாரம் செய்வதின் நாட்டம் இவர்களது ஹிருதயத்தில் எழின், சொற்ப முதலீட்டுகொண்டி அதை ஆரம்பித்தல் இழிவெனக் கருதுகின்றனர். பெரும்பொருள் கொண்டுதான் வியாபாரஞ் செய்யவேண்டுமென்றெண்ணி வாரியருக்கின்றனர். அன்னோர் எதிர்பார்க்கின்ற படி அபரிமிதமான முதல் கிட்டப்போவதில்

நிலை; அவர்கள் ஒருபோதும் வியாபாரஞ் செய்யப் போவதாயில்லை. இக்காலத்தில் பிழைப்பார்களிடம் முன்னேற்றம் எக்காரணத்தையற்றது எனக் கவனிப்போமாயின் அவர்கள் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருப்பததான் என்பது நன்கு விளங்கக்கிடக்கின்றது. அவர்கள் சொற்ப தொகையைப் போன்றும் அதற்கான வியாபாரஞ் செய்வதால் அதனைக் கேவலமாக நினைப்பதே கிடைக்கின்றது. இதே காரணத்தால் தான் அவர்கள் பொருட் செல்வம் பெற்றவர்களாகவும், வறுமையினின்றும் ஒருவாறு விடுபட்டவர்களாக நம் திசுமிக்கின்றனர்.

“பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகமில்லை” என்ற பழங்கேற்ப, இவ்வுலகத்தில் நாம் தனிப்பட்டவர்களிடமும், சமூக வகையிலும் முன்னேற்றம் அடைந்து வாழ வேண்டுமாயின், பொருட் செல்வம் முக்காலும் அவசியமாகும். இவ்வுலகம் நமக்குரிய துரும்பு முதல் பெரிய தூண் வரையில்—பெற்றமையாத உணவுப்பொருட்கள் உடைபெருக்கம் முதல் மிகு சகவாழ்க்கைகள் வரையில்—முதலிய வாகனங்கள் முதல், எந்தெந்தான் இக்காலத்தில் மனிதன் பொருளின்றிக் கொள்ளற்கு இயலும்? வலிச் சென்று சொல்லிக் கொடுத்ததும், வலிச் சென்று பாடம் கேட்டதுமான அக்காலம் அழிந்தே போய்விட்டது. கல்விப்பயிற்சி பெறவேண்டுமாயின் பொருள் வேண்டும்; தகப் பயிற்சி பெறவேண்டுமாயின் பொருள் வேண்டும்; சட்டப் பயிற்சி பெறவேண்டுமாயின் பொருள் வேண்டும். எப்பிழிசியே இவ்விதம் ஆகும், மக்கட்கு நலந்தரும் எல்லாம் இக்காலத்தில் பொருளாற்றுகின்ற கிட்டுகின்றன. ஆதலின் பொருளுற்றுரே சுகமுற்ற; பொருளற்றார் அச் சுகம் அற்றார் என்று எட்டுணையு பின்வருகாது கூறலாம். எனவே, நாம் முன்னேற்றம் அடைதற்கு வறுமை, இந்தியாவை விட்டு அவசியம் நீங்கவேண்டும். வறுமை நீங்கினால் நம் மருமவாற்றும் பெருமை ஏற்படாது என்று நினைக்கின்றோம். ஆயின் வறுமையினால் உழைப்போர் இறைவனை இறைஞ்சுதல் புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள்; செல்வம் படைத்தவர்கள் செருக்குற்று இருப்பார்கள் எனச் சிலர் நினைக்கிறோம். உண்மை அவ்வாறன்று. வணக்கம் புரிதற்கும், செருக்கு படைத்திருத்தற்கும் மனமே ஆதாரமாய் இருப்பதனால்,

நல்ல மனதுடையவர்கள் வறியர்களினும் இருப்பார்; பணக்காரர்களினும் இருப்பார். கூர்ந்து பார்க்குங்கால் இடைவிடாது வறுமையில் உழல்பவன், அவன் தன் வறுமையை நீக்கிக் கொள்ளற்கே வழி தேடிக்கொண்டு இருப்பானேயன்றி, இறைவனைச் சிந்தித்து அவனைப் புகழவும் அவனுக்கு நன்றி பாராட்டவும் மன அமைதியற்றவனாய் இருப்பான். போதிய செல்வம் படைத்தவன் தனக்கு உலகப் போராட்டம் ஒருவாறுக்குறைவுற்றமையின் மன அமைதி பெற்று எக்கணமும் ஆண்டவனுக்கு நன்றி செலுத்தும் பாவனையில் இருப்பான். இவ்நமனம்தி வறுமையிலும் மன அமைதி படைத்து, செல்வத்திலும் செருக்குற்று இருக்கும் பான்மையினரும் உளர். ஆதலின் வறுமைதான் இறைவன் பத்திக்குச் சிறந்தது என்னும் கூற்றுப் பொய்ப்படுகின்றது. கிறிஸ்தமில் இருப்பினும், பெருமையில் இருப்பினும் உள்தன் தூய்மை பெற்றவர்கள் இறைவனுக்கு சிந்தனையு எஞ்ஞான்றும் கை விடார். நிற்க; வறுமை என்பது ஒரு பிணியே போன்றது. வறுமை மனத்தின் அமைதியைச் இறுகுவில் கெடுத்து விடுகின்றது. வறுமை தன் பெற்றோர் வெண்டிப் பக்கன் உற்றார் உறவினரோடு கனிப்போடு காலங்கழிக்காது தடைபுரிகின்றது. வறுமை பிறருக்கு உதவி செய்யா நிலையில் நம்மை இருத்தி விடுகின்றது. எனவே, வறுமை என்பது கொடியதோர் நிலையேயாம். எக் கொடுமையிலும், சிறிது ஆறுதல் ஆண்டவனுக்கு படைக்கப் பெற்றிருப்பதால், அவ்வாறுதலை நினைத்து கொடியதைக் கொடியதென்று கருது, இனியது என்றுரைப்பது அறிவிற்குப் பொருந்தாக்கற்றாகும். ஆதலால் நாம் மேலே “இயம்பியவாறு, நம் வறுமையை நீக்கிக்கொள்ள முயற்சி செய்தல் வேண்டும். தற்கால நாகரிகத்தில் தீயனவற்றை விலக்கிக்கொள்ளக் கூறுகின்றோம். மனிதர், அவசியமான முன்னேற்றத்திற்கு துணையான சாதனங்களைக் கையிடுமாறு நாம் என்றும் போதித்தோமன்று. மின்சார விளக்கை உபயோகித்து வரும் நாம் இக்காலத்தில் மின்சார விளக்குக் கூடாது என்று கூற முன்வருகின்றோம் மல்லோம். மார்க்கத்தினால் மட்டும் மேலும் நாகரிகத்தைக் கைக்கொள்ளாது, விவசாயம்,

வணிகம், கைத்தொழில் போன்ற துறைகளில் நம் எண்ணம் மேனாட்டாரினும் விசாலித்துச் செல்லல் வேண்டும். அவர்கள் செல்வம் படைத்திருத்தலாற்றின் உலகத்தை ஆண்டு வருகின்றனர் என்றிருந்த நாம் அவர்கள் சையாடிய முறைகளின் துட்பத்தை அறிந்துகொண்டு, அவர்களிலும் பன்மடங்கு மேலாகத் திகழ்ந்து நாம் முயற்சியில் வேண்டும். எல்லாம் இறைவன் செயல் என்று சென்ற போக்கிலேயே நம் புத்தியைப்போக விட்டிருப்போமாயின், முயற்சியில் திணுந்து நிற்கும்மேனாட்டார் கடிதில் நம்மைச்சூனியர்களாகக் கிடுதல் முக்காலும் தின்னம். ஆத

இறைவனது மாட்சி

(சென்றமாதத் தொடர்.)

அல் முகத்திம்:—பிறரை உயர்ந்த பதவிகளில் வைப்பவன். எனவே ஒருவன் அரசனாகியும், அமைச்சனாகியும் அவ்வரசும் அவ்வமைச்சும் ஆண்டவனாகக் கிடைத்த தென்றே ஏற்படுகின்றது. “நான் மிகமிகப் பாடுபட்டேன்; தன் முயற்சி என்பதனைன்றோ இத் தலைமைப் பதவியில் அமர்ந்துள்ளேன்; நீங்களும் முயற்சியுங்கள், என் போல் பாடுபடுங்கள்” என்று சிலர் ஏதோதம் சிறிய முயற்சியின்றித் தலைமைப் பதவிகிட்டிவிட்டதாகக் கருதி தெஞ்சில் வீசுதல் கொள்கின்றனர். நம் முயற்சி எத்துணைப் பெரிதாய் இருப்பினும் அம் முயற்சியைச் செய்ய நல்லறிவு புட்டபவனும், முயற்சியால் பலன் விளையச் செய்தவனும் இறைவனை என்று கருதல் வேண்டும். இதனால் தன்முயற்சி வேண்டாம் என்று கூறப்பட்டு விட்டால், ஆயின் தன்முயற்சி எத்துணைச் சிறப்புடைத்ததாயினும் முயற்சி பலன்பெற்றமைக்குக் காரணம் இறைவனே யாகின்றான் என்பதை உணரவேண்டும் என்பதை இத் திருநாமம் உணர்த்துகின்றது. மேலும் உயர்ந்த பதவியில் அமர்ந்து நிற்பதனால் உண்டாகும் செருக்கை நீக்கி அவன் பெருமையை அறிவுறுத்துகின்றது. சதனிற் பிறர் உயர்ந்த பத

வின் முயற்சி முக்காலும் வேண்டும்; துயரமனத்தோடு முயற்சி புரிவோமாயின் இறைவனின் இனிய துணை நம்மை ஈடுபெற்ற முன்னேற்றம் அடையுமாறு செய்யும். ‘முயற்சி’ மெய் வருந்தக் கூலிதரும்’ என்பதை நம் அன்பர்கள் மறவாது, மெல்லிய செல்வத்துடன் திகழப்பாடுபெருங்காரியில் ஒருங்கே நம் சமூகம் பொருட் செல்வம் படைத்ததோர் சமூகமாய், பிற சமூகங்களிலும் வலிமையில் வளப்படுத்தல் தாய்த் திகழும் என்பது தின்னம்.

வியில் இருப்பதைக்கண்டு அழக்காய் அடையாமலும், உயர்ந்த பதவியை விட்டுத் தாழ்ந்ததும் குறும்பான முயற்சியைக் கைக்கொள்ளாமலும் இருக்க பிறரைக் கட்டளை மிடுகின்றது. உய்த்துணர்.

அல் முகத்திம்:—எளிமை யாக்குவான் நம்மை பிறரினும் தாழ்மையாகச் செய்யப்படுவான் பொருள். எத்துணை அற்புதமான பொருளாகியும், மக்கள் சிந்தில் எளிய, கேவலம், தாழ்ந்த நிலைமையில் காணப்படும் இருப்பினும் நாம் அதற்குக் கவலை கொள்ளுதலாம், ஆண்டவன் நமக்குக்கொடியது செய்தான் என்று கருதலும் சாலாது. எல்லா அளவற்றதென்றும், இதுவும் நம்மைப்போலும் உயர்ந்ததென்றும் இருந்தல் வேண்டும் என்றும் பொருளையே இருந்தல் வேண்டும். மேலும், பிறர் தாழ்ந்த நிலைமையில் இருப்பதைப் பார்த்து என்னம் புரிதலும், அவர்களை உயர்வர்கள் தாழ்வின் ஆதாமாய்த் துன்புறுத்தலும் நற்செயல்களாகா. பிறரின் தாழ்வு ஆண்டவனின் அருளால் உண்டாயிருக்கின்றதென்று கருதி, தாழ்ந்த பதவி குறித்து என்னம் செய்தலால் கூறிய தண்டனையே நேருண்மைச் செய்தலால் உயர்ந்த பதவிகளில் உள்ளோர் என்பதையும் உயர்ந்த பதவிகளில் உள்ளோர் ‘அல்முகத்திம்’ என்பது எவ்வளம் ஒருவன் நாமமாய் இலங்குகின்றதோ, அங்ஙனமே அ

யுலகிர்’ என்பதும் விளங்குதலானதலைமைப் பதவியில் வைப்பதும் கடைசிப் பதவியில் இருப்பதவனும் அவனை யாகின்றான் என்பது உணரப்படுகின்றது.

அல்புத்த:—ஏற்கனவே ஒன்றும் இல்லாதிருந்த போது அங்கு தன் எண்ணம்போல் ஆற்றப்படுதல் உணரப்படப்பவன். சாதனங்கள் இன்றிச் சாதிப்பவன் எனினும் பொருந்தும். தன்னைக் கொண்டு நூலாய்ப் பெருக்குதல் என்பது மனிதரின் இயல்பு. ஆயின் ஒன்றைப் பற்றித் தான் ‘படைத்தற்குத் துணைக்கருவியாகவோ மூலப் பொருளாகவோ கொள்ளாது உயர்ந்த கல் ஆற்றல் ஆண்டவன் ஒருவருக்கே உரியதாகும். மேலே கூறிய பல துணைச்சிறப்புகள் மக்களாலும் ஏற்று ஒருக்கடையவையாயிருக்க, ஈண்டு இயம்பப் பெற்ற ஒரு தன்மை மக்கட்குக் கைவசமாகின்றது. அங்ஙனம் எங்கும் நிறைந்து நிற்கும் தன்மை இறைவனுக்கே உனதோ, அவ்வாறே ஒன்றைப் பற்றி ஒன்றைப் பலவற்றைப் படைத்தல் என்னும் தன்மையும் இறைவனுக்கே உனது தனக்கே.

அல் காலிக்:—இத்திருநாமமும் இறைவனின் படைக்கும் திறனைக் குறிப்பிடுகின்றது எனினும், விரைவொருங்குக் கூட்டியோ, வேறுபடுத்தியோ, மறுபடுத்தியோ, வளர்த்தோ சிருஷ்டிப்பவன் என்னும் அரிய ஆற்றல்களை அடைவாற்றுகின்றது. இத்தன்மையும் மக்கட்குப் பொருளுதவனும், மக்கள் சிந்தில் காரியங்களைக் கூட்டிக் குறைக்க வல்லவரெனினும் இத்தான் படைப்பு என்னும் பெருமையைச் செய்கின்றதேன. மேலே கூறப்பெற்ற சில அளவற்றதென்றும், இதுவும் நம்மைப்போலும் உயர்ந்ததென்றும் இருந்தல் வேண்டும் என்றும் பொருளையே இருந்தல் வேண்டும். மேலும், பிறர் தாழ்ந்த நிலைமையில் இருப்பதைப் பார்த்து என்னம் புரிதலும், அவர்களை உயர்வர்கள் தாழ்வின் ஆதாமாய்த் துன்புறுத்தலும் நற்செயல்களாகா. பிறரின் தாழ்வு ஆண்டவனின் அருளால் உண்டாயிருக்கின்றதென்று கருதி, தாழ்ந்த பதவி குறித்து என்னம் செய்தலால் கூறிய தண்டனையே நேருண்மைச் செய்தலால் உயர்ந்த பதவிகளில் உள்ளோர் என்பதையும் உயர்ந்த பதவிகளில் உள்ளோர் ‘அல்முகத்திம்’ என்பது எவ்வளம் ஒருவன் நாமமாய் இலங்குகின்றதோ, அங்ஙனமே அ

அல்புத்தி:—எல்லாப் பொருள்களினும் உயர்ந்த ஆயுள் படைத்தவன், பிற பொருள் உயர்ந்த வகையில் வைத்துக் காப்பவன். இத்திருநாமம் இறைவனின் அழியாத் தன்மையையும் படைப்பில் ஸ்திதி என்னும் அவ

னது ஆற்றலையும் உணர்த்துகின்றது. நீண்ட ஆயுள் என்ற அளவில், இறைவன் என்றும் உள்ளான் என்னும் அவனது அழியாத் தன்மையினைக் குறிப்பிடுகின்றதே யன்றி, குறுகிய ஆயுள் என்பதற்கு எதிர்ப்பாறான நீண்ட ஆயுள் என்று ஈண்டு குறிப்பிடப் பெற வில்லை என்பதை அன்பர்கள் அறிவார்களாக. ஆயுள் என்பது காலத்தைக் குறிப்பிடுகின்றவாற்றால், காலம் என்னும் ஓர் அளவிற்கு இறைவன் மட்டுப்படுகின்றதாவதின், நீண்ட ஆயுள் என்னும் பதம் மக்கள் வழங்கும் அதிகக் காலம் என்னும் கருத்தைத் தருவதன்று; ஆயுள் என்னும் அளவைக் கடந்து அழியாத் தன்மை பொருந்திய ஓர் விசேடத்தையே ிடுத்து உணர்த்துகின்றது. நிற்க, எப்பொருளும் ஒவ்வொரு நிலையில் நின்ற செல்லல் அவசியமாயிருத்தலின், அல்லது, ஒரு பொருள் அதற்கென்று உண்டாயதன்மைகளோடு இருத்தல் அவசியமாய் இருத்தலின் அல்லது ஒரு பொருளை அதற்குரியபொருளோடு அழைத்தற்கு அழைக்கப்படுமபொருளின்காரணவிசேட, இடுகுறிப்பெயர்க்கு ஏற்ற தன்மைகள் அப்பொருளிடத்தே காணப்பட வேண்டியது அவசியமாய் இருத்தலின், இத்தருவிய ஸ்திதி யகிளப் பவன் இறைவன் என்றும் இத் திருநாமம் எடுத்துக் காண்பிக்கின்றது. உதாரணமாக பூமியைப் பூமிக்குரிய தன்மைகளோடும், மனிதனை மனிதனுக்குரிய உருவம் முதலிய தன்மைகளோடும், மாக்களை மாக்கின் புல் பூண்டுகள் முதலியனவற்றை அவைபவைக்குரிய தன்மைகளோடும் விளக்க வைத்துக் காண்புகருப்பதும் இறைவன் செயலாதலின், இறைவனுக்கு அல் - பாக்கி (ஸ்திதி கர்த்தா) என்னும் திருநாமம் வழங்கப் பெறுதல் எத்துணை இயற்புடையதாய் உளவதுபாடுகள். இத் திருநாமத்திற்குரிய ஆற்றலின் இயக்கம் இவ்வுலகில் இல்லையேல், நாம் கண்ணால் காணும் பல பொருள்களும் காணப்படா பலவும் இப்போதுள்ள நிலையில் இரா; எல்லாம் ஒன்றாய்த் குழம்பியே காணப்படும். ஒன்றைப் படைத்து, அப்படைப்பின் விசேட லட்சணங்களை அதன் ஆயுள்வரையில் அழிய வொட்டாது பாதுகாத்ததும் இறைவன் செயலாகின்றது. மக்கள் மாணகாலம் வரையில் மக்களாய் இருப்பதும், மற்றும் பல பொருள்கள் எல்லாம் அவை அழிந்துபோம்

வரையில் அவைக்குரிய லட்சணங்களோடு இருத்தலும் இறைவனது அளவிட முடியாத ஆற்றலினால்தான் என்பது வெள்ளிடையே. இவ் வவசியமானதும் உலகம் தழைக்க இன்றியமையாததுமான இவ் வாழ்நிலை ஆண்டவன்கைக்கொண்டு ஒழுக்கலாற்றுகின்ற நாம் உயிர் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றோம். இதுபற்றி நாம் இறைவனுக்கு யாதா கைம்மாறு புரிய வல்லோம்? அன்பர்கள் சிந்திப்பார்களாக.

அல்முயீத் :— அழிப்பவன். படைப்பவனும் அவனே; படைத்து பொருள்களும் படைக்கப்பெற்றவண்ணம் பாதுகாப்பவனும் அவனே; பிறகு அழிப்பவனும் அவனே. இப்பதம் நாசப்படுத்துகின்றவன் என்னும் பொருளை நல்குகின்றது. நாசமாக வேண்டிய பொருள்கள் அழியவேண்டியது அவசியமாய் இருந்ததில், உலகுக்குத் தீயனவாயும் அவசியமில்லாதவனாயும் உள்ள பொருள்கள் அழிவதுதல் அறிவிற்கும் உலகச் சொழுமக்கும் இன்றியமையாதிருந்ததில், அல் முயீத் என்னும் சிறப்புடைய திருநாமத்திற்கு இறைவன் இலக்காதல் காண்க. மேலும், ஒருவன் தன் அகச் செருக்கால் தனக்குக் கடிதில் மாணம் நேராத என்று கருதிக்கொண்டே அல்லது மானம் என்பதனை அறிவ மறந்தோ இருப்பவனை இறக்குமாறு செய்து, பிறர்க்கு அறிவூட்டுதலும், மானத்தைப் பற்றி நினைவூட்டுதலும் ஆண்டவனின் திருச்செயல்களாம். பிறப்பு எத்தனை உலக வளர்ச்சிக்கு அவசியமாய் இருக்கின்றதோ, அங்கே போற்றான் இறப்பு. பிறப்பை அளிக்கும் இறைவன், அந்தாவது படைத்தல் என்னும் பண்பைக் கொண்ட இறைவன் இறப்பு என்பதனை அளித்து அழித்தல் என்னும் சிறந்த குணத்திற்கு இலக்காகின்றான்.

அல் வாலித் :— எல்லாம் அறிந்தவன். இவ் வுலகில் உள்ள எல்லாம் பொருள்களையும் தானிருக்கும் இடத்திற்குத்தே கண்டு கொள்ளக் கூடிய திறமை வாய்ந்தவன். மறைதான் என்னும் தந்திரத்தைப் பிறர் கையாள அதனால் ஏமாற்றமுருதவன் எனினும் பொருள்தம். சிலர் ஒரு சில குற்றங்களைப் புரிந்து விட்டு சமூகத்தினில் வாழ்ந்து, அராக்கத்தினின்றே தப்பி ஓடி மறைவிடம் புகுந்து கொள்ளுகின்றார்கள். ஆயின் ஆண்டவனின் கட்டளைகளை மீறி அவர்கள் எங்கு ஒளிப்

பிறும் அங்கும் இறைவனின் நாட்டம் செல்ல அவர்களின் மறைவிடம் இறைவனுக்கு வெள்ளிடையே போலாகின்றது. ஆதலின் ஒரு தீமையை இழைத்துப் பின்னர் ஆண்டவன் சந்தித்திட்டதும் ஓடி ஒளிந்து கொண்டாலாம் என்னும் நினைவை எல்லோரும் அகற்றி நிற்றல் நன்று. மறைதல் என்பது மக்கள்பால் ஒரு அனவிற செல்லும். ஆயின் இஃது ஆண்டவன்பால் ஈடுகுதலாகக் கூடாது என்றும் ஆண்டவன் திருமுன் இருப்பதாகக் கருதி நாம் அவனது கட்டளைகளை நிறைவேற்றி அவனுக்கு நல்லவர்களாகத் வேண்டும். நாம் நம் தாய் தந்தையர் முன்னிலையில் ஒரு தீமையைச் செய்தற்கு நம் இயல்பு வயதில் அஞ்சி யிருப்போம். ஆயின் தாய் தந்தையர் இல்லா இடங்களில் அதே தீமையைக் ஒரேவொருக்கால் புரிந்து இருந்ததும் கூடும். தாய் தந்தையர் கண் முன் எடுத்துள்ள நாம் இருக்கின்றோமல்லவோ, ஆயின் இறைவனின் திருநாட்டத்தின் முன் நாம் ஒவ்வோர் கணமும், திணமும், திண்களும் ஆண்டும் இடைவிடாது நடமாடிக்கொண்டிருக்கின்றோம். இவ்வொரு உண்மையை மனம் பதிய நாம் உணர்ந்து கொள்வோமாயின், நம் ஒழுக்கத்தில் எட்டுண்டையும் இழுக்குகிறதாது. சதா காலமும் தன் எஜமானன் பார்வையில் உள்ள ஊழியன் ஒருவன் எவ்வாறு தன் வேலைகளை ஒழுங்காய்ச் செய்து கொண்டு வருவானோ, அவ்வாறே நாமும் இறைவனின் இத்தன்மை (எல்லாம் அறிதல்) கையைக் கள்ளில்லாமல் கழித்து வருவோம். அந்தோ! பிறர் மெச்சதற்குப் பால் குடிப்பவர்கள் போன்று இவ்வுலகில் பலர் மக்கள் யாராய் இருக்கப்படுபவோ. இறைவன் இவர்களது முயற்சியை அறிந்து இனிதான் புரிவான்.

நிதம் : இறைவனது பெருமையை உணர்தும் திருநாமங்கள் அனைத்தையும் எடுத்தெழுதி விரித்துரை செய்யும் ஆற்றலை இவ்வெளியே உடையவன் என்பதும், ஒரு திருப்பெயர்க்கே இவ்வுலகம் உள்ள அளவும் பொருள் கரு

வரலாது; அத்துனை விழுப்பமும் பொருட் சேரவும் மாட்சிமையுந் தங்கிய அவனது திருநாமங்களிற் சிலவற்றை மிகவும் சுருக்கிய வண்ணம் எடுத்துக் கூறியுள்ளேன். அன்பர்கள் அவரவர்கள் அறிவைக் கொண்டு சிந்தித்து, உணர்ந்து, நன்மை பெறுமாறு எல்லோரையும் நேரான பாதையில் செலுத்தும் திருக்கருணையை உடைய அர் ரஹீத் அருள் புரியுமா பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சுகாதாரம்—உடல்நிலை.

கடந்த வெளியீட்டில் சுகாதார வாழ்க்கைக்கு அடிப்படை மனத்தின் துயரிலே உள்ளும் இயம்பினோம். உடலை எத்துணைத் துயர்ப்பெறக் கழுவித் குளிப்பாட்டி நல்ல உணவுகளாலும் நல்லடைகளாலும் பாதுகாப்போம், மனம் செம்மையாய் இருந்தால் நாம் சுகாதாரம் நிலைக்கும் என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்தி உடல்நிலையைப் பற்றி உலகமே கூறுவாம்.

இவ்வுடல் நிலைத்து நிற்பதற்கு ஸ்தூலமாய் உள்ள காரணம் காற்றாகும். காற்றால் மூச்சு இயங்குகின்றது. மூச்சின் இவ் வுலகில் மூச்சு வேறிடில்லை. எனவே இவ் வுயிர்க்கு சுகாதாரமாக காற்று எத்தனைக்கு எத்துணை உயிர்மையானதாய் உட்கொள்ளப் படுகின்றதோ அத்துனைக் கத்துனை சுகாதாரமாக இருக்கிறது. உணவின் ஒரு மனிதன் ஒரு மனிதனுக்கு நிலைத்து நிற்கும் என்ற ஒரு வாரங்கட உயிர் வாழத்தற்கு மூலம்; ஆயின் காற்றின் ஒரு கணம் வாழத்தேனும் இவ்வுலகச் சீவராசிகள் உயிர் இருத்தல் இயலாதாம். எனவே, காற்றை வாழ்க்கையைக் கைக்கொள்ளக் கருதும் ஒருவன் சத்தமான காற்றையே வாங்குகும் சாதனங்களைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டும்; அக்காற்றையும் சுவாசப் பூரிப்ப உட்கொள்ள வேண்டும். நல்ல காற்றையே எடுத்துள்ளும் சுவாசிக்க முயற்சித்தோடு, அவ்வாறு உட்கொள்ளும் காற்றைப் பூரணமாய் ஏற்றுக்கொள்ளும் பழகித்தல்வேண்டும். சிலர்தம் காற்றை சுவாசப்புகள் பூரணமாய் நிறைபுமாய் உட்கொள்ளும் அராக்குறையாகச் சுவாசிக்கின்றனர். தங்கையினரின் சுகாதாரக் கேடானசெயல்பாடுகளில் அவரவர்களால் உணரக் கூடாத

தித்து, உணர்ந்து, நன்மை பெறுமாறு எல்லோரையும் நேரான பாதையில் செலுத்தும் திருக்கருணையை உடைய அர் ரஹீத் அருள் புரியுமா பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வாறு இருப்பதால், இக் குற்றம் பாதி இருந்து வருகின்றது. தனித்த ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்து முதன் முதலில் ஏற்படுகவே உள்ள காற்றை தம்மால் இயன்ற அளவில் வெளிப்படுத்தி, பின்னர் இப்பன்ற அளவும் (அதாவது இனிமேற்கொண்ட அளவில் காற்றை சுவாசிக்க இயலாது என்னும் உணர்வுமேற்க்கும் அளவும்) சுவாசத்தை இழுத்துப் பார்ப்பார்களாயின், தங்களுக்குள்ள சுவாசப்பை, கிரம்புவதற்குரிய காற்றை இதுகாறும் சுவாசித்துப் பழகாத ஒரு தவறு தமக்கு இருந்தமை தெற்றெனத் தோற்றும். காற்றைக் குறைபாடு சுவாசிப்பதனால் சுவாசப் பைகையில் உள்ள குழாய்கள் காணடையில் (பழகாத தன்மையால்) சுருக்கம் எய்துகின்றன. சுருங்கிய துண்ணிய அச் சுவாசக் குழாய்கள் பின்னர் அழிவற்றுப் போகின்றன. இதனால் உடலுக்கு வலிமையின்மையும், காசம் போன்ற நோய்களும் கிளிகின்றன. ஆதலாற்றான் காற்றைச் சத்தமானதாய்ப் பருகவேண்டும் என்பதும், அப்படிப் பருகுவதற்கும் பூரணமாய்ப் பருகவேண்டும் என்பதும் அவசியமாயிற்று.

காற்றில் உள்ள பிராண வாயுவாற்றான் நமது இரத்தம் சென்றிழுகின்றதாய்க் காணப்படுகின்றது. இப் பிராண வாயுவால் சத்தப்படுத்தப் பெறாத இரத்தத்தான் சிறிது கருத்து நீல நிறத்தோடும் கூடி ஒடுகின்றது. இக்கருவிலே இரத்தமும் சிறிது நோத்தில் மீண்டும் பிராணவாயுவால் சத்தப்படுத்தப்பெற்று சென்றி இரத்தமாகின்றது. சென்றி இரத்தமானது போக எஞ்சி நின்ற விஷம் சிறுநீராகவும், கியிர்வையாகவும், மற்றுமுள்ள பல்வகை மலங்களாகவும் வெளிப்படுகின்றது. நமது உடலில் உள்ள விஷம் நீங்குவதற்குக் காற்றே ஆதாரமாக இருத்தல் கண்டுகூ

தலின் துய்மையான காற்றை உட்கொள் ளற்கு பட்டினங்களில் வசிக்கும் ஒவ்வொரு வரும் நாடோறும் கடற்கரைக்குச் செல்லல் நலமாம், கடற்காற்றில் 'ஒசோன்' (OZONE) என்னும் இரட்டிப்புத் தன்மை கொண்ட பிராணவாயு இருக்கின்றது, அதனால் சுவா சப்பை, இருதயம் இவைகள் சுத்தப்படுகின்றன. இரத்தமும் குழாய்கள் வழியாய் தாராளமாய் செல்லுகின்றது. இதன் பய னை மூளைக்குத் தீவிரமும், மனதிற்கு உற் சாகமும் விளைகின்றன. ஆபினும் ஏற்கெவ்வு களும், காசம் முதலிய சுவாசரோபுள்ளவர்க ள் கடற்கரைக்குச் செல்லாதிருத்தல் வேண் டும். இக்காற்றில் உப்பும் சேர்ந்திருப்பதால், உப்பானது நிரைப் பெருக்கி மென்மலும் நோயையும் அதிகரிக்கச் செய்யும். இத்தகைய யோர் சதப்பு நிலங்கள் இல்லாத கிராமங்கள் சென்று வசித்து வருதல் வேண்டும்.

காற்றில் கடற்காற்று என்று; அதனினும் நன்று கிராமவெளிகளில் உண்டாகு காற்று; அதனினும் நன்று மலைக்காற்று. அவ்வா கள் தங்கள் தங்கள் உடல் நிலையை அறிந்து இவைகளில் தமக்கு உசிதமான காற்று இவைகளில் தேர்ந்து அதன்படி நடந்துகொள் ளல் வேண்டும். நல்ல காற்றைத் தாராளமாய், தங்கள் தங்கள் இல்லங்களில் உலவவிடாது, சென்னல்களை அடைத்து வைப்பவர்கள் பல வகையான ஜூரங்கள், கக்குவான் (குழத்தை கட்டு), வயிறுப்புடை முதலிய நோய்களால் இடர்ப்படுத்தற்கு இலக்காதவரோடு, உடற் கட்டி, உலும் குன்றிவிடுகின்றனர். சிலர் குளிர் காலங் களில் எல்லாச் சென்னல்களையும் இறுக அடைத்துவிட்டுத் தூங்குகின்றனர்; பலர் ஒன்றுகூடியப் படுக்கின்றனர். இப்பழக்கம் மிகக் கொடியதாகும். சென்னல்கள் நற் காற்றுப் புகும் வண்ணமும் துர்க்காற்று புற மாகும் வண்ணமும் திறந்தவாறு இருத்தல் இன்றியமையாததாகும். போர்வை கொண்டு

உடலை மட்டும் பொத்திக் கொண்டு சென்ன ல்களைத் திறந்து வைத்து உறங்குதல் சாலவும் சிறந்ததாகும். பலர்கூடி ஒரு அறையி ல் நித்திராபுரிதலும் தீய பழக்கமாகும். பிறிற் கரிமல் வாழவை உட்கொண்டு பின்னர் வைத்தியர்களைத் தேடித் திரிந்து தயாஸை யாமல் இருத்தற்குக் காற்றினும் சிறந்த ஒரு கார்ப்பு இல்லை. நற்காற்றை உடல்மட்டும் வண்க மும், சுவாசக் குழாய்கள் நிரம்பும் வண் டும் கையாளும் ஒருவன் எளிதில் பிணிபெ ழும். பேய் வசம் எக்குப்பிடான். யு ஹென்று; நீங்கள் வாயைத் திறந்துகொண் டவாயின் வழியாகக் காற்றை உட்கொள்வ தீர்கள். மூக்கு நமக்கு எதுபற்றி உண்டா என்பதையும், காற்றை வடிக்கட்ட உ செலுத்த மூக்கில் ரோமங்கள் உள்வெட் பதையும் அறியாது காற்றை வாய் வழியாகச் சுவாசிப்பவர்கள் தாங்கள் உ ணும் உணவையும் வேறு வழிகளால் உ ணும் பருகிவரும் போன்ற பழக்கம் உண்டாகக் கொள்ளுபவர்களை ஒத்து நோய்க்கு இலக் காவர். தாங்கும் போழ்தும் காற்றை மூக்கில் வழியாகவே சுவாசிக்கப் பழகுதல் வேண் டும். சிலர் நித்திரைக் காலத்தில் வாயைத் திறந்தவண்ணமே சயனிக்கின்றனர். இவ் வாதைக் கண்ணுற்றதைப் போன்ற ஒரு உண் மை விளைவிப்பதோடு, சுகாதாரத்திற்கு முற்றிலும் முரணான கொடிய பழக்கமாகி றது. அவ்வாறு வாயைத் திறந்த வண்ணம் துர்ப்பழக்கம் உடையவர்கள் படுக்கை போகும் முன்பு மூக்கில் தடையில்லாமல் சத்தம் செய்து கொள்ளல் வேண்டும்; சர ணக் காலங்களிலும் வாயை மூடிப் பழகு வதற்கு வேண்டும். உறங்கப் போருங் காலம் வாய் மூடியே உறங்க வேண்டும் என்று எண்ணத்தை மனத்தில் பதிய வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். அன்பர்கள் கவனம் பார்க்காக.

“ஹிபாஜத்துல் இஸ்லாம்”

(முதல் வாலயும்)

பயிண்டு செய்து தயாராகிருக்கிறது. சொற்பப் பிரதிளே கைவசமுள்ள ஆசிரியர் தாமதமின்றி பெற்றுக்கொள்ள முயற்சிப்பீர்களாக.

காலிகோ பயிண்டு விலை ரூ. 3-8-0 தபால் சிலவு வேறு.

பத்திரிகைகளின் பெரும்பயன்

சமூகநாய, தேசிய சரித்திர ஞானம் மட்டத்த நேயர்கள் இத்தரணியில் மாணுஷ்ய பண்புக்கத்தின் வழக்காசாரம் தோன்றிய காலத்தொட்டு இற்றைய நான்வரை (1) சரி சக்தி (2) கிராவிச் சக்தி (3) மின்சாசகத்தி யிய முச்சக்திகள் பற்பல உலகக் காரியாதி களை சாதித்துப் பயனுறுவதில் பெருஞ் துணைக்களாயிருந்து வருகின்றன வெண் ணை நன்குணர்வர்.

சரிசக்தியின் பயன்

இயற்கைக் கற்பனைப்படி சரிச சக்தியானது னிய சக்திகளைக்காட்டினும் முதன்மைப் பற்றிருப்பது வெளிப்படை. சரிசக்தியா டு உண்மையில் மானிட நாகரிக வாழ்க் கையின் இனமை எனினும் ஒக்கும். இதுகாலை கற்பனாசக்திகளும், புராதனச் சின்ன மும், புராய்ச்சியாளரும் கண்டுபிடித்து உலகின் பின் வெளிப்படுத்தும் புராதனக்கால சாத ன்களை நோக்குமிடத்து அப்புராதனக்கால க்களின் சரிசக்திகளின் அரும்பெருந் தன்மை நன்கு விளக்கமாகின்றது.

புராதனக் காலத்து வெற்றியாளர்கள் பிற டொன்றை நோக்கிச் செல்லுங்கால் வட வீதிர பராக்கிரம சரிசக்தியைக் கண்டேதான், பற்பலகாரியாதிகளைசெய்து ட்டு உலகின் கண் வெற்றிக் கொடி நாட் டீர்ந்தி அடைந்தனர். இத்தகைய உலக ஷ்டுடீயர்கள் சேலுபலத்தாலும், ஆபுத ள்த்தாலும் ஜெயம் பெற்றனரென்பது ஒப்ப ளுத்த விஷயம். சேனைய நாத்தி ஆபு ள்னை உபயோகிப்பதென்பது சர்வசாதா ரவாய் யாவராலும் எளிதில் செய்து முடித் தலிதாம். தேகவன்மையும் உருப்புகளில் ளும் இரத்த வேகமுமுள்ளவர்கள் தாம் ஷ்டுபுதசாதனத்தில் பயனும் நலனும் ழுத்துக்கொள்ளல் சீராலும், உதாஹண ள் இருப்புக் கவசம் பூண்டு வான் வீச ழில்லாதோர் அக் காலத்துப் போர் ளில் மூன்தை என்பது மடமையாகும். இவ்வித சுவாரி செய்யத் தெரியாதார் குதி

ரைப் படையில் ஒருவராய்த் திகழ்தலும் எங் ளனம்?

முடிவாய்க் கூறுமிடத்து, ஒருசமூகம் ஜெ ம்பெறவேண்டுமாயின், அல்லது ஒருதேசம் சுயாட்சி பெறவேண்டுமாயின், அல்லது ஒரு மனிதன் கோரியகாரியம் ஈடுபெறவேண்டு மாயின், இறைவனு ளுள்ளப்பெற்ற சரிச சக்தி யையும், அங்கப் பிரயாசையையும் பிரயோ கித்தே இன்னவர் ஜெயசீலராதல் வேண்டும். அங்கப் பிரயாசையும் தேகசக்தியு மில்லாத வெறும் கூரிய புத்தித் தந்திரத்தை மட்டும் உபயோகிப்பதில்லு பூனை வெற்றிக்கிடைக் காது என்பது தின்னம்.

பன்டைப்போது புத்தெணரை (நபுகாத் நேசார்) என்னும் பெயர் படைத்த பாபர் மகா சர்வாத்தி எகிப்து விரியா நாட்டின்மீது படை யெடுத்துச் சென் றக்கால் இன்னோர் சேம்பர் கொள்ளாது தாமே கவசமும், வாலும், கேடயமும் பூண்டு பரிவாகன வீரராய் சேனையின் முன் னனியில் நின்று வெற்றிப்போர் புரிந்துள்ள னர். தற்காலத்து தந்திர உபாய வீரர்களைப் போல் அன்னோர் மோசத்தைக் கொண்டு பிற ரை ஏமாற்றி வெற்றி பெற்றார்களல்லர்.

மத்துனிபா மகா அரசாசாகிய ஸர்தார் கித் கந்தர் என்பார்கிரேக்க இப்பெயின் காரரின் சகாய பலத்தைக்கொண்டு இப்பெயரின் பன் டை அதிபராயிருந்த போரஸ் மீது படை யெடுத்தபோது இன்னவரை முன்னணி வீர ராய் நின்று தம் சரிச பலத்தைக்கொண்டு முயன்றே ஜெயசீலரானார். இன்னவரின் வீர தீரம் பராக்கிரமத்தை மெச்சியே தான் இந் தியரும் இன்னவரை, 'வீரச் சிரேஷ்டரென' ஏற்றுக் கொண்டனர்.

ஆவியும் புகையும்

மனிதசமூகம் இனமைய் பிராயத்தைக் கடந்து மேற்செல்லுங்கால் நாமும், சமூகமும் முன்னேற்ற மடைதற்கு கையாய் படும இரண்டாவது சக்தி புத்தி சூகசுமத்தை யொட்டியதாகும். எனவே கற்கோட்டை

வருவதும் பத்திரிகையின் சகாயத்தினால் தான். மக்களுக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும், உய்யும் வழியும் போதிப்பதற்கு தருக்கியில் தகுந்த சாதனமாயிருப்பது சில இஸ்லாமிய பத்திரிகைகளேயாகும். சுருங்கக் கூறு மிடத்தூ பத்திரிகா (பிரஸ்) சக்தியாகும். உலக வாழ்வைக்கையில் ஒவ்வொரு சாராரும் முன்னேற்றமடைதற்கும் அத்தியாவசியமானதாகும். பத்திரிகா சக்தி அற்ப சொற்பமானதன்று. பத்திரிகாதரவினால் தான் கயேச்சையிழந்த சமூகத்தினரோ தேசத்தினரோ சுயேச்சையும் முன்னேற்றத்தினையும் உடைய முடியும். அரசாங்க ஆசனமின்வன்மையான அடக்கு முறையைவிட்டும் ஆளப்பட்டு எளிய மக்கள் விடுதலையும் சுதந்திரமும் பெறுவது பத்திரிகா சக்தியினால் தான் முடியும். ஏதேனாவொரு சமூகமோ தேசமோ பத்திரிகா சக்தியைப் பெற்றது பயன்பெறுகிறது. விடுமாயின் அச்சமூக தேசம் முன்னுக்குவாயிலாமல் பிற்போக்கேனும் படுகுழியில் வீழ்ந்து மாய்ந்துபோம் என்பதில் எட்டுணையும் சந்தேகமில்லை.

இந்திய முஸ்லிம்கள் நிலை

இதகாலை நம் இந்திய முஸ்லிம்களிடையே பத்திரிகா சக்தியின் ஆதரவு கிருக்கிறதா? என்னும் கேள்வி மிக மிக முக்கியமானதாகும். இந்திய முஸ்லிம்களிடையே பத்திரிகா சக்தி விராபித்த வன்மைப் பெறுதற்கு அவர்களுள் எத்தனை பத்திரிகாபிமானம் தழைத்தோங்கியிருக்கிறதா? என்னும் விஷயம்தான் மிக முக்கியமானதாகும். இஸ்லாமிய பத்திரிகைகளோ, சஞ்சிகை மாசிக்கைகளோ சமூக சக்தியை உலகில் பரத்திவன்மையுறச் செய்வதற்கு வாசகர்களாகிய சந்தா நேயர்களின் ஆதரவும் அபிமானமும் அத்தியாவசியமான முதன்மையாயிருத்தல் இன்றியமையாததாகும். தற்கால இந்திய முஸ்லிம்களிடையே பத்திரிகாபிமானம் மிக மிகக்குறைந்த அளவில்தான் இருக்கிறதென்பது யாவரும்பிர்த விஷயம்.

இங்ஙனம் இந்திய முஸ்லிம்கள் பத்திரிகாபிமானம் துறையில் மிகப் பிற்போக்கில் காணப்படுதற்கு முற்றாகவும், இன்னோர் கல்வி ஞானத்துறையில் ஆற்றல் குறைந்தோராயிருப்பதாகும். இரண்டாவது காரணம், இந்திய முஸ்லிம்கள் பொருளாதாரத் துறையில் மிகக் கூனென்று ஏழ்மையான

ராயிருப்பதாகும். இன்னமும் முஸ்லிம்க்கு கட்டு கல்வித் துறையில் உற்சாகமும் ஊக்கமும் புகட்டுவதற்கு பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும் மிகுந்திருப்பது அத்தியாவசிய மாதலால், இவை போதியளவில்லா திருப்பதும் இந்திய முஸ்லிம்களின் பிற்போக்குக் கொரு காரணமாகும். இவ்விந்திய நாட்டிலேயே உள்ள பிற சமூகத்தினர்க்குள்ள பத்திரிகா சக்தியை கவனிப்போமாயின் நாம் வருந்தாமலிருக்க முடியவில்லை. இந்தியாவின் முஸ்லிமில்லாதார் தம் பத்திரிகைகளையும் சஞ்சிகைகளையும் முன்னுக்குக் கொண்டுவந்து அபிவிருத்திப்படுத்த தம் சம்பாத்தியத்தின் ஒரு பாதையே அவசியமாய்ச் செலவிடுகின்றனர். ஆகவே அன்னோர் சமூகாயச் செல்வாக்கு விஷயத்தில் முஸ்லிம்களிடே முன்னணிப்பிடுகின்றனர். மேலும் அச்சமூகத்தினர் பத்திரிகா சாதனத்தையே தங்கள் உயர்விற்குரிய அருமருந்தாய் உபயோகிக்கின்றனர். பத்திரிகையின் பலத்தைக்கொண்டே அன்னோர் தங்கள் இயக்கங்களையும், கிளர்ச்சிகளையும் வன்மைப்படுத்திக் கொள்ளுகின்றனர்.

பொதுவாக பத்திரிகா சக்தியைக் கண்டு உலக முழுதும் நடுக்குறுகின்றது. சீர்திருத்திக்கும், பிராங்கிக்குண்டிக்கும், மின்சார விபத்துக்கும் அஞ்சாத ஆதின்கூட பத்திரிகா சக்திக்குப் பயந்து அடங்குகின்றதெனில், பத்திரிகா சக்தியை என்னென்று புகழ்வது பத்திரிகா சக்திக்கு அரசாங்கம், முடிமன்னரோடிக் ஆகிய யாவும் அஞ்சி சிறம் பணித்தவிடுகின்றன வென்பதற்கு நாம் உலக அளவத்தில் காண்கின்றோம். இன்னமும் பத்திரிகைகளின் எதிர்ப்புக்கு அஞ்சாத வீரரோ, அறிஞரோ, விரோதிகளோ, சுயநலவாதிகளோ இவர் என்பது உண்மை.

இத்துணைச் சக்தி வாய்ந்த பத்திரிகைகளே இஸ்லாமிய பத்திரிகைகளே, நம் இந்திய முஸ்லிம்கள் சமூகத்தினர் ஏற்று ஆதரித்து முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டியது அவர்களுக்கிடையேயுள்ளது. முஸ்லிம்களே! பத்திரிகையின் நன்மைகளை உணர்ந்து கொண்டு உயர்வான இனிவாராயிருக்கப் போகின்றீர்கள்? எழுங்கள்! உங்கள் சமூகமும், சமூகமார்க்கமும் உயிர்ப்பித்து முன்னேற்றமடைய உண்மை இஸ்லாமியப் பத்திரிகைகளே ஆகியிருக்கின்றன. அபிவிருத்திக்குக் கொண்டுவருங்கள்.

முஸ்லிம் பெண்களும், பர்தா கட்டினையும்.

“ அப் பெண்மணிகளிடமிருந்து நீங்கள் ஏதேனும் கேட்டுப் பெறவேண்டுமாயின் தீவிரப்பாடுவதற்கு அவர்களோடு கேளுங்கள்; இவ்வொழுங்கானது உங்களுடைய ஹிருதயங்களையும் அப்பெண்களுடைய ஹிருதயங்களையும் பரிசுத்தமாக்கி வைக்கும் ”
(பாகம் 22,7-அல்துர்ஆன்.)

பெண்மணிகள் திரைமறைவில் இருக்க வேண்டுமென்ற பர்தாவின் இத்தெய்வக் கட்டளை பிறப்பிக்கப் பட்டனாம், ‘காலங்களில் கிபேஷ்டமானதென’ (கய்ரல் குருன்) என்ற நபிகள் திலகம் ரஸூலில் (ஸல்.) அவர்கள் சிறப்பித்துக்கூறியுள்ள அப்பன்னைக் காலத்திலேயாகும். மேலும் இத் திருக்கட்டளை நபிகள் பெருமானார் (ஸல்.) அவர்களது உத்தமபத்தினிகளாகிய “உம்மஹாத்துல் முமீனின்” கன்பேரில் இடப்பட்டதாகும். நபிகள்பிரான் (ஸல்.) அவர்களின் உத்தமபத்தினிமார்கள் சற்குண நல்லொழுக்கத்தாய், தெய்வபக்தி மேன்மையினாலும் உம்மத்துகளாய் மூமின்களுக்கெல்லாம் அன்னையர்களாகப் பாவிக்கப்பட்டு வந்தார்கள். மேலும் அவ் அன்னையர்களை எக்காரணத்தையுடைய பிறர் விவாகஞ் செய்துகொள்ளக்கூடாது (ஹராம்) என்றும் கட்டளை விடப்பட்டிருந்தனர். நதன்றி அப்பன்னைக் காலத்து கண்ணியம் மிக்க சஹாபாக்களும் கலீபாக்களும் மிகமிக சத்தியவான்களாய் இருந்தனரென்பது வெளிப்படை.

நபிகள், மேற்கூறப்பெற்ற குர்ஆனின் திருக்கட்டளையானது உத்தமபத்தினிமார்கள் விஷயத்திலும் சஹாபாக்கள் (ஸல்.) முதலியோர் விஷயத்திலும் இடப்பட்டிருக்கும்கால், இப்போதல் விபரீதம் மலிந்த நம் மக்களுக்கு பர்தா, கோஷா கட்டளை எத்துணை அத்தியாவசியமானதென்பதை விளக்கவும் வேண்டுமோ? அக்கட்டளையானது உத்தம சஹாபாக்களிடமிருந்தும் விதிக்கப்பெற்றனவென்று நம்புவதற்கு தரல். ஏனெனின் இங்ஙனம் பெண்மணிகளிடம் உத்தமர்கள் இருந்த காலத்திலும் பர்தா கோஷாவுக்குப் புறமிருந்து கொள்ளவேண்டுமென்று கற்பப்பட்டிருப்பதால், மற்றப் பாரமர்களும், விவேகமற்றவர்களும், நல்லொழுக்கம் மற்றவர்களும் பெண்மணிகள் விஷயத்தில் எத்துணைப்

பேணுதலுடனும், அச்சப் பாட்டுடனும் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பது அறிஞர்களுக்கு விளக்கவேண்டியதில்லை.

நேயர்களே! நாம்வாழும் இப்பதிநாட்களாம் ஞாற்றாண்டு எத்துணை சுவாகரிகத்திய ஒழுக்கம் மிகுந்ததென்பதும், பெண்கள் வெளிப்புறப்பட்டனவதினால் பாதகங்கள் எத்தனை நேரிடுமென்பதும், பெண்கள் பர்தாவுக்குள் சிறிந்து அன்னிய ஆடவர்களது சகவாசத்தைவிட்டும் ஒதுங்கி தங்கள் சற்குணம் மர்மத்தலங்களையும் எவ்வாறு பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதும் கண்டு விளக்கப்படுவதெனின் மிகமிக நீளமாய்விடும். இத்தகைய ‘பித்தூ’ மலிந்தகாலத்தில் தான் கோஷா பர்தா மிகமிக அத்தியாவசியமாய் அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டியதாயிருக்கின்றது. இதகாலம் ஒரு சில விபரீத பித்தூயுடையவர்கள் குர்ஆனிலுள்ள பர்தா ஒழுக்கக் கட்டளைக்கு துரக்க குயுத்தி தப்பருத்தகளைச் செய்து பர்தா கட்டளை நம் ஷரீஅத்தில் கிடையாதென்ற பிடிவாதம் கொண்டு தங்கள் பெண்மணிகளை வெளிவிடக்கட்டுத் திறந்தமேனி மிதுக்குடன் அழைத்துச் செல்வதும், பொதுவாக்களில் கேலி கிளையாட்டுகள் புரிவதும், தனியே தம்பெண்களை பிற ஆடவர் சமூகத்துக்கு அனுப்பவேண்டியதும் எத்துணைக் கொடிய இறுத்தொழிளும் பாதகச்செயலுமாகுமென்பதை விளக்க வேண்டியதில்லை. இச்செயல் ஆண்டவனால் பொறுத்தப்பாடுதல்தன்று.

இத்திவண் மிருக்க, யாவரும் சேர்ந்த ஏகதெய்வ வணக்கமாய தொழுகையை ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஜமாஅத்துடன் நிறைவேற்றுவது மிக மிக சிலாக்கியமானதாயிருக்கின்றது. எனினும், ஆடவரும் பெண்டிரும் மஸ்ஜிதிலோ வேறெங்கெங்கிலோ ஒன்றுகூடி கலந்தர வாவொர்களாயின் பாதகச் செயல்கள் பல தோன்றிவிடு மென்பதற்காக மஸ்

நாம் கண்டகாகவும், அனுபவ வாரிலாகவும் தெரிந்து வருகின்றோம். உதாரணமாக கோஷா - பர்தா வழக்கில்லாத ஆங்கிலேய ஹரித்துஸ்திரிகளின் பெரும்பாலார் எத்துனை யோசித்தமன பாபக் கிருத்தியங்களில் மூழ்கி பாபத்தின் உருவங்களாக யிருப்பதையும், கோஷா-பர்தா அனுஷ்டிக்கும் முஸ்லிம் உத்தமிகள் சத்திய சன்மார்க்க ஒழுக்கம் ததும்பி நிற்பவர்களாக யிருப்பதையும் நாம் காணும் லில்லை. ஆனால் ஒருசாரார் பெண்கள் கோஷா அனுஷ்டித்த வீட்டுக்குள்ளிருப்பதால் நோய்கள் அணுகி தேக சுகம் கெடுகிறதென்று கூறுகின்றனர். அப்படியானால் கோஷாவின் பல் இடங்களுக்கு அலைந்து திரிந்து கண்டபுருடனாக கூடி குலாவும் பெண்கள் தூக்கிருத்தியங்களில் ஈடுபட்டு கொடிய நோய்களின் செக்குண்டு நொந்து வாதினியுருவதில்லை யா? பென்று யாம் கேட்கின்றோம்? கோஷா யில்லாதிருந்தால் பாஸ்திரியும், பரப்பருடரும் கலந்துறவாடி காமத்தனால் தனித்தலா மென்ற சயசல எண்ணக்கொண்டோர் தான் கோஷா வேண்டாமென்று கூறத்தனினவர். நல்லொழுக்கமும், நற்குபாவமும் மனித வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமென எண்ணி யிருப்போர் கோஷா - பர்தா ஒருக்கத்தை ஆகேஷிக்கவே மாட்டார்கள்.

நிற்க, கோஷா - பர்தா முறை என்னும் - எவ்வளவு வரை அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்ற பதை கண்டு கூறி இதை முடிப்பாம். பண்டைக்கால அராயிப் பெண்கள் மனம்போன படி யெல்லாம் தங்கள் உடல் பாகத்தைத் திறந்துகொண்டும், இஷ்டப்பட்டபடி யெல்லாம் ஆடை, ஆபரணங்களைப் பூண்டுகொண்ட எதேச்சாதிகாரமாய் பர புருடர்களிடையே புருந்து வழிந்துழந்து வந்தார்கள். இஸ்லாம் மதம் உதயமாகி எம்பெருமானார் ஈபிகள் பிரான் (ஸல்.) அவர்கள் மக்களுக்கு சன்மார்க்கத்தையும் நல்லொழுக்கத்தையும் புகட்டினார்கள். அதுகாலை ஈபிகள் நாயகத்தின் உத்தமிகளுக்கும் பொதுவாக எல்லா முஸ்லிமான பெண்களுக்கும் பின் வரும் ரூர் ஆன் ஆபத்தின் மூலம் பர்தாவின் முறை போதிக் கப்பட்டது:—

“ஏ ஈபியே ! பெண்கள் தங்கள் போர்வை யின் முன்றுணைய தங்கள் (முத்தின்) மீது முடிக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், இதுதான் தங்களை பிறர் யாடென்று தெரிந்துகொள்ளா

மைக்கு தாழ்ந்த அளவென்று உங்கள் மனை யிமார்க்கடும், உங்கள் புத்திரிமார்க்கடும் மற்றும் மூமினாவான பெண்களுக்கும் போதிப் பிராக; ஆண்டவன் பிழை மன்னிப்பவளு வும், அருள்புரிபவளுகயிருக்கின்றான்” (ரூர் ஆன்.)

மேற்படி ஆபத்தில் உச்சரிக்கப்பட்டிருக்கும் “ஜல்பாப்” என்னும் வஸ்திரமானது பெண்கள் தம் உடல், முகம், தலை இவைகளை மறைப்பதற்காக போட்டுக்கொள்ளும் போர்வை பென்று ஹஜ்ஜாட் இப்னு மல் ஹுத் (ரலி.) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். ஆகவே பர்தா முறை அனுஷ்டிப்பான் வேண்டிய பெண்கள் தங்கள் உடல், தலை, முகம் ஆகிய வற்றை மறைக்க வேண்டுமென்பது அவசியமாகின்றது. மேலும், பெண்கள் தம் உடல் முழுவதையும் பூணாமாய் மறைத்துக் கொள்வதுதான் சரியான பர்தா முறை என்று போதித்திருக்கின்றார்கள்.

அரபியில் பெண்களுக்கு “அவ்ரத்” எனப் பெயர் கூறப்படுகிறது. “அவ்ரத்” என்னும் பதத்திற்கு அகராதி அருந்தும் “மறைக்க வேண்டியவை” எனப் பொருள்படுகின்றது. இதன்படி பெண்களின் ஒவ்வொரு உருபும் பர புருடரின் உள்ளத்தில் இச்சையின் ஆசையை உண்டாக்கக்கூடியதாயிருப்பதால் யாவற்றையும் மறைத்து வீட்டுள் கோஷா இருக்க வேண்டுமென்று நம் மார்க்கத்தில் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறன்றி இஷ்டப்பட்டபடி யெல்லாம் உடைகளை யுடுத்தி உடல் பாகங்களைத் திறந்து பிறர் புருடர் கண்களில் படுமாறு நடந்துகொள்ளும் பெண்கள் மதிக்கெட்டு மானமிழந்து பணியையும் மீறி நடத்த பாசிகளாகிறார்கள்.

பெண்மணிக்கு மானமும், கற்பும், நல்லொழுக்கமும் சிறந்த ஆபரணங்களாகும். ஆகவே தங்கள் வெள்ளியாலான ஆபரணங்களை தம் மனைவி மக்களுக்கு அணிவிப்பதைக் கண்ட பொதுவாக எல்லா முஸ்லிம்களாகிய கற்பு, மானம், நல்லொழுக்கம், நற்புத்தி, சற்குணம் இவற்றை அளிக்கும் ஆபவர்களே புத்திசாலிகளாவர். இவ்வனமிருந்த பெண்களுக்கு கோஷாவே வேண்டாமென்று அடம் புரியும் விபரீத நடத்தைபாராட்டி புத்தியினத்திற்கு வருந்தாமலிருக்கக் கூட

தில்லை. எனவே, அல்லாஹ் ரஸூலின்மீது நமனுப் பற்றுக் கொண்டு ஸுன்னத்தாவல் ஷமர் அத்துப்படி பொழுதும் ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் இஸ்லாத்தின் உண்மையான இக்

கோஷா - பர்தா முறையை அனுஷ்டித்து ஆண்டவனது பத்தர்களாய் விளங்குவார்களாக, நம்மவர்க்கு இறைவன் நல்லருள் பாலிப்பானாக. (ஆமீன்)

இஸ்லாமிய விவாஹாசாரம்

விவாகஞ் செய்துகொள்ளல் சன்மார்க்கக் கருமங்களில் சிறந்த தொன்றாகும். உடலோம்பலுக்கு உண்ணதும் பருகதும் உறங்கதும் அவசியமாயிருப்பனவேபோல் மனுஷ்ய வாழ்க்கையின் பரிபக்குவத்திற்கும் தேர்ச்சிக்கும் விவாஹாசார இல்லறஒழுக்கம் அத்தியாவசியமாகும். விவாகஞ் செய்துகொள்ளல் மிகவுறுங்காமார்க்கார இச்சையினைப் பூர்த்திச் செய்து கொள்வதற்கெனக் கருதல் பேதமை யாகும். விவாகமானது சன்மார்க்கா சாரத்திற்குப்பட்டு ஆண்டவனது கட்டளையை நிறுத்தக்கும் தத்துவத்தை, உள்நமையப் பெற்றதாயிருக்கிறது.

விவாகம் ஆண்டவனது இயற்கை விதிக்கு இயைந்தாயிருப்பதுடன், எம்பெருமானார் ஈபிகள் திலகம் ரஸூலுல்லாஹ் (ஸல்.) அவர்களுடைய முக்கிய ஸுன்னத்துகளில் பரிந்துரைபுயிருக்கின்றது. விவாக பர்த்துல் பத்தினியாய் வரும் பெண் புருஷனுடைய பாதுகாப்பில் சன்மார்க்கப் பத்தினியாகவும் ஒழுக்க ஸ்திரியாகவும் மிளிரும் திறன்மை வாய்ந்தவளாவதுடன், இஸ்லாமிய மூலக்கூறுகூடப் பிஜாபி விருத்திக்கும் தக்க சாதனாயிருக்கின்றன.

“முஸ்லிம்களா! விவாகம் புரியுங்கள். இது நம் பிரஜாபி விருத்தியுண்டாக்கும். இறுதி நாளில் (மரணம்) நாளைமீ அடிகமான உம்மத்துக்கொண்டு யான் ஆண்டவனிடம் பெருகியவாராட்டுவேன்” என நற்கருத்துப்பட ஈபிகள் திலகம் (ஸல்.) அவர்கள் திருநாமப் பற்றியுள்ளார்கள்.

விவாகத்தின் அனுகூலங்கள்.

இஸ்லாத்தில் விவாகம் செய்துகொள்வதி லு எண்ணிறந்த பிரயோஜனங்களும் அது

கூலங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் சிலவற்றை கண்டெடுத்து விளக்குவோம்:—

நான்கு நன்மைகள்.

(1) நிக்காஹ் செய்து வாழ்வதில் நான்கு அனுகூலங்களுள். அல்லாஹ் தஆலா இத்தானியின் கண் மானிடவர்க்கத்தைத் தோற்றுவித்த வணக்கம், பிரஜாபிவிருத்தி, சன்மார்க்கஜீவியம் ஆகியவை நிறைவேறுகின்றன. மேலும் ஆண்டவனால் மனிததேகத்தில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ள இல்லற இன்ப உணர்ச்சியை இருசாராரும் தணித்துப் பூர்த்திப்படுத்திக்கொள்கின்றனர்.

(2) நிக்காஹ்வினால் எம்பெருமானார் (ஸல்.) அவர்களது ஒரு பெரிய ஸுன்னத்து நிகரவேறுகிறது. ஈபிகள் நாயகத்தின் “ஷாபு அத்தி”க்கு நாம் உரியவராகின்றோம். புருஷன் அறிஞனாகவும், மார்க்க ஒழுக்கத்தையு மிருப்பானாகவும் இன்னவனை மனைவியும் பின்பற்றி யொழுதி சன்மார்க்கா சாரத்தில் உத்தமியாவன். இதனால் தப்பீக் பிரசாரமாவதுடன், இருசாராருக்கும் அளவற்ற புண்ணிய முண்டு.

(3) பெற்றோர்க்கு நல்ல சாவிஹான பிள்ளைகள் பிறந்து இஸ்லாமிய ஷரீ அத்தின்படி நடப்பாராயின் பெற்றோரும் இப்பிள்ளைகளும் இரகூண்ணியத்திற்குரிய (நகரத்துக்குரிய) வர்களாவர். பெற்றோரின் மரணத்துக்குப் பின் பிள்ளைகள் தாய் தந்தையின் ஈடெற்றத் தக்காக அல்லாஹ் தஆலாவினிடம் பிரார்த்தனைப் புரிவாரின் அந்த “தஆ” தடையன்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது.

(4) ஈபிகள் நாயகம் ரஸூலில் (ஸல்.) அவர்கள் குழந்தைகளிதே அநிக் அன்பும், வாஞ்

சையும் உடைபவர்களாயிருந்தனர். பெண் குழந்தைகளை பண்டைக்கால மூர்க்க அராபியர்கள் வதைத்துப் புதைத்து வந்தமையால், அக்கெட்ட நடத்தைகளை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) ஒழித்து “நல்லாசாரத்தை நிறுவச் செய்து பிள்ளைகளை கேஷமமாய் வளர்த்து பெரியவர்களாகி உம்மத்தை விரும்பிச் செய்யுங்கள். இவை உங்களுக்கு சுவர்க்க பதவியை யளிக்க அனுசுலமாயிருக்கு”மென உபதேசித்துள்ளார்கள்.

பாபத்தைவிட்டுப் பரிசுத்தம் பெறல்

நிகாஹின் பிரதம பயன்களில் மனை வாழ்க்கை, காமாந்தகார உணர்ச்சி இவைகளால் ஏற்படும் பாபக் காரியங்களைக்கற்றிப் பரிசுத்தம் பெறுவதாகும். விவாகத்தை வெறுத்து பிரமச்சரியம் கொள்வதென்பது நமது இஸ்லாத்தில் கூடாது. விவாகம் புரிந்துக்கொண்டு இல்லற தர்மத்தோடு, மனைவியும் புருஷனும் மனமும் இனமும் ஒருமித்து சீரியாய் வாழ்வதே நல்லாசாரமாகும். விவாக பாக்கியம் பெறுதோரிலெனக்காம உணர்ச்சியால் மதிக்கெட்டவர்களாய் லோபிகளாய், உறுத்தர்களாய், கேடுகெட்டவகின்றனரன்றோ? என்னே மதியீனம்! ஆண்டவன் நம் மானிட கோடிக்கு இயற்கையாய்ளித்தான் இன்ப பாக்கியத்தை இன்னோர் இழந்து பாபக் கிருத்தியங்களில் மூழ்கின்றமை எற்றுக்கோ? விவாகம் இறைவனது அருட்பேறுகளிலொன்றாகும்.

சந்தோஷ சாதனம் பெறல்

“உலகப் பொருட்களில் முன்றே எனக்கு மனச் சந்தோஷம் தரக்கூடியவைகளாகும். அவை நறுமணம், பெண்மணி, தொழுகையில் கண்குளிர்த்த ஆவன.” என்று நபிகள் நாயகம் (ஸல்) கூறிருக்கின்றனர். இதில் ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் உள.

விவாக வாழ்க்கையினால் உண்டாகும் ஹிருதய குதுகல சந்தோஷம் உலகத்தின் வேறெப்பொருளிலுமில்லை. மேற்படி நாயக வாக்கியத்தில் மிளிரும் முய்வகை சந்தோஷங்களில் “தொழுகையில் தோன்றும் நேர்த்திரக் குளிர்த்தி” என்பது ஆன்மார்த்த சம்பந்தமான தெய்வீக இன்பமாகும். உள்எச்சப்பாட்டுடோ பக்திப்பூர்வமாய் தொழுகும் எவரும் இவ்வின்பத்தை அனுபவித்தல்

சரலும், நறுமண இன்பம், பெண்மை மின்பம் ஆகிய இரண்டும் தேகப் புலன் சம்பந்தமான இன்பங்களாகும். இவ்விரண்டையும் எல்லோரும் சர்வ சாதாரணமாய் துகர்லாம். இன்பம் துகர்தல் மட்டும் ஒழுக்கமாகாது. இப்பாக்கியத்தை இறைவன் நமக்கருமியமைக்கு அல்லாஹு தஆலாவை மனமார நாவாரத் துதித்து ஐபிக்கவேண்டும்.

மேலும் ஹஜ்ரத் உமர் (ரலீ.) அவர்கள் கூற இருப்பதாவது:—“ஐபிக்கும் (தித்து செய்யும்) நாவையும், நன்றிபாராட்டும் (ஷுக்ரு செய்யும்) ஹிருதயத்தையும், பணிந்து நடக்கும் மூமினாவாகிய மனைவியையும் நீங்கள் ஓங்குவொருவரும் பெற்றுக் கொள்வீர்களாக.”

குடும்ப சவுகரியம்

ஓர் ஆடவன்தானே சம்பாதித்து தானே சமைத்து சாப்பிட்டு மற்ற உலக வியவகாரங்களையும் கவனிப்பதென்பது சிரமசாத்தியமாகும். ஆடவன் விவாகஞ்செய்து மனைவியுடன் குடும்ப வாழ்க்கை கொள்வதெனின் எல்லாவித சவுகரியங்களுமுண்டு. சமைத்தல், வீட்டுச் சாமான்களைப் பாதுகாத்தல் குழந்தைகளை சமரகித்து நற்குண நல்லொழுக்கம் புகட்டல், கிருத்தராகிய பெற்றோர்க்கு பணிவிடைப் புரிதல் ஆகிய காரியங்களைக் கவனித்துக் கொள்ளுவன். ஆடவன் சுகமே தன் உலக விவகாரத்தை மட்டும் கவனித்துக்கொண்ட வீட்டுக்கு வந்து மனைவியின் புன்றாறுவூத்த வதனத்தைக் கண்டு களித்துத் திருபூபாசத் தீர்ந்து சர்வபேசு பாக்கியங்களை மனுபவிக்கலாம்.

இவை மட்டுமல்லாமல் உத்தம மனைவியினால் பெருஷனுக்கு சன்மார்த்தத் துணையுடைய பெரும் பயன்படுகின்றன. சத்திமனைவி தன் புருஷனுக்கு நற்குண நல்லொழுக்கம் புகட்டி, தன் பதினை இத்தமன வசனங்களைப் புகட்டி, தன் பதினை பாப காரியங்களை விட்டும் பாதுகாப்பதென இத்தையொட்டியே ஹஜ்ரத் உமர் (ரலீ.) அவர்கள், “ஆண்டவனால் அருள்பெற்ற புகழ் யங்களில் நமமானுக்குப் புறகு சத்திய உத்தம மனைவியை அடைவதைவிட சிறந்த வேறொன்றுமில்லை”யென்று கூறிபுள்ளார்கள்.

மனைவி மக்களை ஆதரிப்பதின் புண்ணியம் தன் வாழ்க்கைத் துணையியான மனையாடையையும், தன் வாழ்க்கைக் குதுகலத்தை யும், ஆனந்தப் பாவசத்தையும் நல்கும் இனஞ் சிறக்க குழந்தைகளையும் ஆதரித்து சம்பாதிப்பதும், இஸ்லாமிய ஆசாரத்தில் சீர்திருத்தி நற்குண நல்லொழுக்கத்துக்குக் காண்பொருளும், அவர்களின் தூக்குணைத் தக்கோ, பிடிவாத மூர்க்கத்துக்கோ பொறுத்து “ஸப்ரு” செப்பவதும் எத்துணைப்பெரிய புண்ணியமும் நன்மையும் என்பதை விளக்கவும் வேண்டுமோ?

“மனைவி மக்களுக்கு ஆகாராதிகள் (நபகா) ஆளிப்பது ஸத்தாவை (தருமத்தை) விட நன்றித்தாகும்” என்று ஹழிதிலும் சிலாஹிதும், தான் அனுபவிக்கவுமென்று ஒருவன் ஓர்பட்டு ஹலாலான வழியில் சம்பாத்தியுமைய வழியில் “இஹாத்” புரிவதைவிட அதிகமான புண்ணியமிருக்கிறது” என்று பரிபேயர்கள் கூறிபுள்ளார்கள்.

மனைவி மக்களுள்ளவன் இன்னோரொலாலான ஜீவனத்தைக்கொண்டு ஆதரிப்பதெனும், குழந்தைக்கு உணவு உடைக்கு பணிவிடைப் புரிதல் ஆகிய காரியங்களைக் கவனித்துக் கொள்ளுவன். ஆடவன் சுகமே தன் உலக விவகாரத்தை மட்டும் கவனித்துக்கொண்ட வீட்டுக்கு வந்து மனைவியின் புன்றாறுவூத்த வதனத்தைக் கண்டு களித்துத் திருபூபாசத் தீர்ந்து சர்வபேசு பாக்கியங்களை மனுபவிக்கலாம்.

இல்லறம்

வேண்டிய கட்டமைகள் இன்னும் பல்வள. முதலாவதாக மனைவியும்புருஷனும் மனமொத்து இனமொத்து பாஸ்பா அன்புடன் ஒருமித்த வாழவேண்டும். புருஷனை மனைவியோ சிறிதொருவரின் கோபத்தையோ அதிருப்தியையோ துண்டிவிடக் கூடிய விபரீதக் காரியத்தைச் செய்யாதிருத்தல் வேண்டும். புருஷன் மூர்க்கனாகவோ, துஷ்டனாகவோ இருப்பானுடைய உத்தம மனைவியானவள் பதிபதிக்கடமையை யனுசரித்து பொறுமையே பூஷணமாய் சார்தமே உருவாய் நின்று ஒத்த ஒருமித்து இத்தமாய் நடந்துகொள்ள வேண்டும். பதியின் முன் இல்லாள் என்றும் எப்போதும் மலர்ந்த செவ்வதனம் பூத்தே மகிழ்வுடன் இலகல் வேண்டும். புருடன் சந்தோஷமாயிருக்கு சமயத்தில், தனக்குள் எத்தனைக் கஷ்டமும் சஞ்சலமும் இருந்தபோதிலும் வெளிக்குக் காட்டாது மறைத்து மறைனுடன் மருவி மகிழ்வுடன் குலாவ வேண்டும். புருடன் சஞ்சலத்தாலோ, வீட்டுத்தொல்லைபின் கஷ்டத்தாலோ வருந்துங்கால் அன்னவன்முன் கடுகித்த துக்கத்தைக் கணுமிருத்ததொருது. குடும்பச் சிலவு சாமான்களுக்காக புருஷனை வாட்டி மனமொடியச் செய்யும் கொடு நீலியினும் பேய்சிசாகசன் கொடியவையன்மே.

இவ்வாறே புருஷனும் மனைவியின்பால் பாஸ்பா அன்புடன் ஒருமிக்கொள்ளல் வேண்டும். மனைவியை எக்காரணத்தைக் கொண்டும் தாழ்த்தலோ, புடைத்தலோ, வதைத்தலோ கூடாது. மனைவியினால் உண்மையில் ஏதேனும் தவறுதல் நேரிட்டு மிமொயின் கோபத்தை யடக்கிக்கொண்டு இத்தமன முறையில் நீதி போதித்து புத்திப் புகட்டல் வேண்டும். கண்டித்துக் கோபித்துக்கொண்டால் நல்ல மனைவியைக் கெட்டவளாய் கிடுகிறான் என்று அனுபவசரளிகளான பெரிபார்கள் கூறிபுள்ளனர். ஆகவே புருஷனும் மனைவியும் பூவும் மணமும்போல் ஒத்த வாழ்வதே இல்லறமெனும் நல்லறமாம்.

லோக தயாள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்.) அவர்கள் பெண்கள்பால் எப்போதும் மிக்க ஆதரவாகவும், அன்பாகவும் நடந்துகொள்வார்கள். பெண்கள் தவறியதைத்தானும் கோபித்துக்கொள்ளார்கள். தமது மனைவி மார்களுக்குள் குதுகலமாகவும் பாஸ்பாமாகவும் சொற்ப காலம் கிளையாட்டும் இருந்த

தோடுபெண்களை வரம்பைக்கட்டு மீறவிடாமலும் காப்பார்கள் எம்பெருமானார் நபிகள் நாயகம் (ஸல்.) அவர்கள் தமது இளமை-உத்தம மனைவி ஆயிஷா நாயகியுடன் பாஸ்பரம் விளையாடியுள்ளார்கள். ஒருமுறை நாயகமும் ஆயிஷா நாயகியும் சாதாரண ஷரத்தின்மீது ஓடினர். முதன்முறை நாயகம் (ஸல்.) அவர்களே இந்த ஷரத்தில் - ஓட்டத்தில் முந்திக்கொண்டார்கள். மற்றொரு முறைமும் ஓடியதில் நாயகமவர்கள் நாயகியவர்களை முன்னுக்கு ஓட்டிட்டு மனங்கனிக்கச் செய்தார்கள். எனவே, ஆடவர்கள் இல்லற வாழ்க்கையில் மனைவி யருடன் சரசமார் நடந்துகொள்வதே, மனைவியர் மனைருடன் உயிருக்குயி

ராய் நடந்துகொள்வர். அன்புக்கு அன்பு செய்யாதார் யாரே உளர்? மேலும் இத்தகைய குதுகல வாழ்க்கை தோரோக்கியத்தையும், உடலோம்பியும்கூடும். “உங்களில் தங்கள் மனைவி மக்களுக்கு உவந்தவர்களா யிருக்கின்றவர் யாரே? அன்னவரே எனக்கும் உவந்தவர்களாவார்” என்று நபிகள் நாயகம் (ஸல்.) கூறியுள்ளார்கள். எனவே முஸ்லிம் சகோதர சகோதரிகள்! நண்டெடுத்தோதப்பட்ட இல்லற ஒழுக்க தர்மங்களின்படி நடந்து உலகத்திற்கு குதுகலமும், பரலோகத்தில் இறைவனுக்கும், சுவனபேரின்பமும் பெற்றுயிர்வீர்களாக வல்லலாம்

சிங்கை ஜொப் முஹம்மது ஷாஹிப் வரைவது

சகோதரர்கள்! தா. இ. பத்திராதிபர்களாய் தாலூதிய பாகவிகள் தங்களுடைய பத்திரிகையாம் தா. இ. கில் சாமான் ய மக்களை ஏமாற்றும் பொருட்டு:—

“எடுத்ததெற்கெல்லாம் ஸுன்னத்து வல்ல ஜமாஅத்து போய்விட்டதென ஒலிமீலவர் ஒரு சிலர். ஆனால், அந்த சுன்னத்து வல்லஜமாஅத்தின் கொள்கைகள் தாம் யாவையெனின், பதில் மொழி கூறுது மெனனம் சாதிப்பர் ஆயினும் சுன்னத் வல்லஜமாஅத் போய்விட்டது; சுன்னத் வல்லஜமாஅத் போய்விட்டதென்னும் ஒலத்தைமட்டும் ஒருக்காலும் ஒழியார். யுயர்கார் இத்தகைய சுன்னத் வல்லஜமாஅத் பாதுகாவலரைக்கண்டு ஏமாற்றிப் போகாதீர்கள்? காலம் கலிகாலம்! எடுத்ததற்கெல்லாம் ஸுமான் போய்விட்ட தென்பர்!”,

இதுபோலொத்த அநேக வியாசங்களை தமது பத்திரிகையில் முறையே பிரசுரித்து நமது தென்னிந்திய சகோதரர்களான, சில இளங்காணையர்களைத் தமது தீயபிரசாரத்தின்பக்கல் இழுத்து அன்னவர்களின் ஸுமான் பற்றுகொடுத்து தவிக்கும்படி செய்துவிட்டதுமன்றி பிரமையும் சன்மார்பகையிடு செல்லாத நடுக்க முற்படும்படி செய்து விட்டனர், ஆத

லின், அந்த ஸுன்னத் வல்ல ஜமாஅத்தின் கொள்கைகளை சரியான மார்க்கக் கிரந்தங்களின் ஆதாரத்தின் மூலம் மேன்மை பொருத்திய அல்லா மாக்களால் வெளியிடப்பட்டிருப்பதை பா. தா. பாகவியும், அவர்களது சிஷ்யர்களான தாலூதிய கோஷ்டியினர்களும்கூடும் பொருட்டு விவரிக்கின்றேன் அந்தாவது:—

நமது உண்மைத் திருதூர் நபிகள் நாயகம் (ஸல்.) அவர்களின் தீர்க்கத் தரிசன நிலை வரன்வாய்மையில் “எனது சமூகத்தின் (73) பிரிவினை ராவர் அவர்களில் ஒரு கூட்டத்தினர் தவிர மீத முண்டாய் 72 கூட்டத்தினரும் நாகமடைவர். (அல்லது) எல்லோருமே நாகத்திலாவர். எனினும் யாது எனது சகாக்களாகிய சஹாபாக்களும் மிகவும் நன்னெறியைத் தொடர்ந்தோரும்கூடும் (ஸலாத்துல் அஸ்லாம்) வலுப்பமான ஓட்டத்தை தவிர்த்து” இவர்களே உண்மையான சுன்னத்து வல்ல ஜமாஅத்து மிம்மகளாகிய ஸுமான் பெற்று நல்ல அதிர்வு வாய்ந்தவர்கள்.

ஆகவே நம் உண்மை ஸுன்னத்து வல்ல ஜமாஅத்துகளாகிய ஸத்தியவே தபாரகரும், ஸ

அந்த வயி காட்டிகளுமான ஸஹாபா தாபிர், தப அத்தாபிர், ஸல்புல்லாஹிஹின், ஸம், நான்கு மத்தவியும் முக்தவியுக்களான இயக்கமும், உலகம்க்களும் மற்றும் முஸ்லிம்களெல்லோரும் ஏக போகமா யொரு தப அதுஷ்டித்து வரும் தித்தார்த்தபடியுள்ள ஸுன்னத்து வல்ல ஜமாஅத்தார்களது அநீதா உறுதியானது நம் அரிய பரிய நாயகன் அல்லா ஹுத் தஆலாவே ஸுன்னத்து வல்ல ஜமாஅத் நாயன் யாருட்க்கு. அவன் ஏனன், தனித்தவன். அவனது தாத்தா குடும்பத்திலோ (வரிபாத்து) இலட்சணங்களிலோ இணை, துணை, உதவி ஒத்தாசை, மாதா, பிதா, மனைவி, மக்கள், பிறப்பு, பிறப்பாடொன்றுமில்லை, அவனன்றி யாதாரும்க்குக் கிருஷ்டிக்கும் (ஸுஜூது) பாதத்து சாஷ்டாங்கம், வணக்கம் புரிந்து குபிரும் ஷிர்க்கு மாண கூடாக்கருமாம். யாதொரு (ஹாஜத்து மக்ஸூது) இசுபாசுதக்கத்தின் நாட்டமோ தேட்டமோ யாட்சமோ அவனிடத்திலே யன்றி வறில்லை. அவனே உயிர்ப்பிப்பவன், உணவரிப்பவன், மாணிக்கச் செய்பவன், மாணத்திருந்து மீட்பவன், மறைவான ஒளிவான கலகாரிய துகளையும் நன்கறிந்தவன்; (சியாத்த) மறுமை நாளில் அரசரிமையிலும் யாபத் தீர்ப்பிலும் நன்மை தீமை நகவர்க்கமளிப்பதிலும், பாவதோஷ மன்பிப்புத் தண்டனையிலும் சர்வ சதந்தரமும் பேச்சையும் சகல தத்துவாதிகாரமும் அவன்க்கே யன்றி வேறில்லை, அவன் நாயுயர்தச் செய்வான்; வேண்டியதை முடிப்பான்; அவனது சொல் செயலில் தேப்பாடு, தேடுததை தடுப்பாடு தேடுததை தேடுப்பாடு தீர்த்ததை மாற்றுவாடு, தேடுததை மாறுப்பாடு எவனுமில்லை, அவனே உண்மையான (உஜூது), உன்னமையான, உள்ளமையோ அவனது (தாத்து) துஷ்டமத்திற்கு விதியாகவும், இல்லாமைமில்லாக்கவும் முக்கின்றன. அவனது உள்ளமையிலே சகல உலகமும் இல்லாமையிலிருந்து ஸுன்னாக்கப்பட்டன. அவன் (கஃமீ) பூர்வீகமையான, தரிபாடானவன், நித்தியன், ஸுன்னா அபிவிஷில்லை. உலகமானது புதித ஆவதிலும், அபிவிதிலும், நிலத்திற்குப் புதிய மற்றும் தனது ஆசாபாசக்களிலும் ஸுன்னது சகாயாதவை எதிர்த்துக்கி இருப்

பதே யன்றி அவன் ஒருவரிலும் யாதொரு தேவையும் தன்னால் தானும், தன்னிலையால் மற்றவையும், தன்னிலே தானும் தன்னுள்ளே சர்வமாயும் நின்று சகல ஜீவாசுகளின் உயிருக்குடல் போன்றும் உடலுக்குப் போன்றும் அகிலாண்ட புலனசார சாங்களைத்தையும் ஆக்கியுதித்து காத்திர்தித் தானுலகம், சகல மேன்மையான, தீயமையான, வலுப்பமான, பரிபூரணமான திருநாமக்களும் இலக்டுணங்க்களும் அவனுக்கே உரியன. அவனது காரிய கருமங்களில் யாதொரு குற்றமோ, குற்றமோ, பிசகோ, பிழையோ, கிடையவே கிடையா; இன்னும் அவன் (ஆலிம்) அறிவுடையான்; யாதொரு பெரிய சிறிய வனதையும் அவனது அறிவிலிருந்து தப்புவதில்லை; (காதிர்) மகா பாரசக்தியுடையான். யாதொரு (மும்கித்து) சாத்தியமான சாதனைகளில் யாதொன்றும் அவனது தத்துவத்திற்கு புறம்பானதல்ல. (ஹய்யுத்-ஸலீக்-பல்ருன்) ஹய்யுத்தையான்; அவனுக்கு மவுத்திலை. கேள்வி பார்வை யுடையான். அவனது பார்வை கேள்வியிலிருந்து ஆர்ப்பளவும் மறைவதில்லை.

இன்னமவன் (ஜவ்ஹர்) ஆதாரமற்ற அணுமல்லன், (அற்றி); ஆதாரமுள்ள பண்புமல்லன்; (ஜிஸ்ஸு) சீரம், அல்லது தேகமுமல்லன்; ஆடல், அசைதல், ஒன்றித்தல், பிரித்தல், ஏறுதல், இறங்குதல், பொழித்தல், அமைதல், தங்குதல், திரிதல் முதலிய படைப்புக்களுக்குரிய குறைவான, இழிவான, பண்புகளோ, இலட்சணங்களோ யாதொன்றுமின்றி யதோ பேதமற்ற பிரித்தமானவன்.

இன்னும் அல்லாஹு ஸுபஹானஹு தஆலா வானவன் (சியாமத்) மறுமைநாளில் மூயிதனவர்களின் வெளிக்கண்களால்காணப்படுகிறவன். அவனது அடியார் கிஷ்யத்தில் கருணைக்காட்டும் தக்கனசெய்தலும் அவன்மீது விதியல்ல எனினும் அவன் அவர்களின் நன்மைக்கு நக்கவி கொடுத்தல் அவனது இலவச வரிகையினாலும், தீமைக்கு வேதனைசெய்தல் அவனது நீதிநெறியினாலும். அவனது செயலிலும், தீர்ப்பிலும் நியாயதர்மத்திலும் யாதொரு அநீதியோ, அநியாயமோ சாற்றித் கூறுவதற்கில்லை. “அவன் நாயுயதைச் செய்வான், வேண்டியதைமுடிப்பான்” (குர்ஆன்).

எனவே அடியாரின் நற்கிரியைக்கு நற் கலையும், தூராகிருத்திற்கு தண்டனையும் கொடுப்பது அவன்பேரில் கடைமையிலே. இன்னும் அடியாரின் புத்தி விவேகத் திற்கோ, யுத்தி யுக்கத்திற்கோ யாதொரு சொல் செயல் கருமங்களின் நன்மையையோ தீமையையோ, நன்மை தீமைகளையோ, தங்கள் செய்ச்செயலில் மனோரதப்படி நிச்சயித்துக் கூறுதல் கூடவே கூடாது.

ஆனால் ஷாஉஷூபுக்கே நன்மை தீமைகளையும், ஹலால் ஹுரூம்களையும் வரையறுத்துத் தீர்மானித்துக் கூறுதற்குரிய முழுப் பத்தியதையும், சகலசத்திரமு முண்டு. இன்னும் அல்லாஹு ஸுபுஹானஹு வத ஆலாவுக்கு அனேக (மலாயிகத்து) தேவ தூதர்களான அமரர்களுள்; அவர்களின் எண்ணிக்கையை அவனன்றி யாருமறியார்; அவர்கள் ஆனென்றும், பெண்ணென்றும், பெரியென்றும்மில்லை; அவர்கட்கு ஊண் குடிப்பு உறக்கம் மயக்கம் இச்சை யாதொன்று மில்லை; அவர்களின் உணவு ஆகாமெல்லாம் அல்லாஹுத் தஆலாவை (தஸ்பிஹ் - தஹ்லீல்-தக்பீர்) துய்தாக்கல், வலுப்பமாக்கல், (திக்கு-ஸலவாத்து- இஸ்திபாரு) அவனை ஸ்தோத்தரித்தல், நபியவர்களின்து லவவாத்து ஒதல், ஸுமின்களுக்காக பிழை பொறுக்கத் தேடுதலேயாம். அவர்கள் அல்லாஹுத் தஆலாவின் ஏவலுக்கு மாறு செய்வாமல் அவனது கட்டளைக்குட்பட்டு சதாவழிப்பாடினேயே தரிப்பட்டு பாப தோஷங்களைவிட்டும் காக்கப்பட்ட பரிசுத்த வான்கள். அவர்களில் மிகவும் வரிசையான தலைவர்கள் (இப்ரீயில்-மீக்காயில்-இஸ்ராயில்-இஸ்ராயில், (அலை) இந்நால்வருமாம். அவர்கட்கு அல்லாஹு தஆலாவின்விடத்தில் தங்கள் தாரதரப்படி ஒவ்வொரு தானமும், பதவியும் ரியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“கிதாபுகள்” அல்லாஹுத் தஆலாவின் அவனது அன்பியாக்கள் (அலை) மீது வானத்

தில் கின்று இறக்கப்பட்ட வேதங்கள் நான்கு. (ஸுஹபு)கள் தூறு. அவைகளில் தவறாது - மூசா நபி (அலை)க்கும், ஜூஸ் தாலுது நபி (அலை)க்கும், இஸ்ஜில்-ஸலா நபி (அலை)க்கும், புர்கான்-நமது நபிகள் நாயகம் (ஸல்.) அவர்களுக்கும், குர்ஆனது அல்லாஹுத் தஆலாவின் திருவனமும் சிறுநீரடிக்கப்பட்டாத பூர்விகமானதும்.

இன்னுமது முஸ்ஹபுகளில் எழுதப்பட்டதும், நாவிலில் ஒதப்பட்டதும், மனதுகளில் பாடம் செய்யப்பட்டதும் இருப்பினும் அல்லாஹு தஆலாவின் தாத்திலே தபாடாயும்; அதை கிட்டிப் பிரிந்த முஸ்ஹபு நாவு மனதுகளில் இறங்கி விடுதிபிதாததாயும், பரிசுத்தமாக்கப்பட்டதும் மிருப்துடன் மற்ற மூன்றும் (மன்ஸூலு) மாற்றப்பட்டுப் போயினும் குர்ஆன் மாற்றப்படாமல் சதா நிலையமாய் கியாமநாள் பரியந்தம் நடத்தேறி வருவதுமாயிருக்கும்.

“நபிமார்கள் (அலை)” இன்னும் அல்லாஹுத் தஆலாவின் அவனது அடியாரின் நல்வழி படுத்தும் பொருட்டு அனுப்பின கப்பட்ட அன்பியா (அலை) திரிக்கத் தரிசுத்த பத்த நான்காபிரமாவர். அவர்களில் முன்னுற்றுப் பதிமூன்று முர்ஸலின் (அலை)களு ஆறு (உலுல் அஸ்ம்) நற்கருத்துடைய லான வரிசையான நபிமார்களாய் ஆகத் தூஹு - இப்ரஹீம் - மூஸா - ஸலா- (அலை) முஹம்மது (ஸல்.) அவர்களு முன். அந் திருநபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்.) அவர்களே எல்லோரினும் (அபுஜல்) மிக்க வரிசையும், (அஷ்ரஃ) மஹா சிறப்பு வாய்ந்தவரூடும், காத்திமுல் அன்பியாய்வல் முர்ஸலின் (அலை) சகல நபிமாள், நகுல் மாந்தர்கடைசியான, முதார்க்கமான வர்களுமிருக்கும். அவர்கட்குப்பின் யாதொரு யோ, நகுலோ கியாம நான்வரை வரப்பெறா (தொடரும்)

ஜிஹாங்கீரின் செங்கோன் முறை

முல்வர்க்கு மாசுஷிமிக் மன்னராய ஸுஸ் ஜிஹாங்கீர் அவர்கள், அந்நெறி வழுவது அரசுபிரியும் தயாரிதியாகவும், குடிமகன் லனே தன்னலனென கொள்ளும் கண்ணிய ராகவும் கிளங்கினார். அதற்கேற்ப வரதப்பட்ட மகிஷியான மாத கிரோன்மணி வகஜோதி தூர்ஜஹான் பேகமும் அன்பின் மூராயும் கருணையின் காரிகையாகவும் சூழ்தார். எனியோராயினும் வலியோராரும், பிரதானிகளாயினும், பிரஜைகளாயினும் யாவர்பாலும் ஒரேவிதமான நீதிநெறி ன் செங்கோல் நடைத்தி வந்தனர். இவர்ட் செங்கோன் முறையை நன்கு விளக்கும் நெய்யென்றை நண்டு நம் நெயர்களின் பார்வக்குப் பிரசரிக்கின்றேம்:—

ஜிஹாங்கீர் பாஷாவின் மாளிகையின் வெயுபுத்தி லோரிடத்தில் சங்கிலி போன்று காங்கிக் கொண்டிருக்கும். நீதி விசாரணை ரும்புவோர் அரசாங்ககண்டு பேசவிரும்பு வார் - தங்கள் குறைகளை முறையிட்டோர் வோர் ஆகியோர் தங்கள் வருகையை பசுக்கு நேரே தெரிவித்துக்கொள்வதற் ச இச்சங்கிலி அமைக்கப் பட்டதாகும். ஜிஹாங்கீர் பாஷாவின் பிரத்தியேக ஹபிலுள்ள மணியுடன் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும். சங்கிலியை அசைத்தவுடன், அர எழுந்தவந்து விசாரித்து தக்க பரிசாரஞ் பதல் ஜிஹாங்கீரின் வழக்கமா மிருந்து

ஒருநாள் ஒரு முதியவரும் முதியவளும் தூண்டைய அரண்மனை ய அனுக்கி சங் லை அசைத்தனர். இவ்விர தம்பதிய கண்ணீரும் கம்பலையுமாய் துக்கத்தால் மூக்கியமான குறையொன்றைப் பற்றி மன்னர் பிரானிடம் முறையிட்டோர் வந்தவராவர். சங்கிலியின் அசை மணியோசைகேட்ட நீதிமான் நல்லரசர் ஜிஹாங்கீர் அவர்கள், சங்கிலி அசைத்தோரைத் தஞ்சுமுகத்துக்கு அழைத்து முறையே சேவகரை யனுப்ப, சேவகர்களும் மிகு முதிய தம்பதிகளை கண்ணியத்துடன்

அழைத்துக்கொண்டு போய் சுல்லானின் திருச் சமுகத்தில் உடனே சேர்த்தனர்.

ஜிஹாங்கீர் மன்னர் அவ்விர தம்பதியரை இனிது உபசரித்து, நீங்கள் வந்தற்றதன் காரண மென்ன? உங்கள் குறை யாதெனத் தயங்காது எடுத்துரைப் பிரகார என் அன்புடன் மொழிந்தார். அதற்கு அத்தம்பதிகள் பின்வருமாறு கூறினர்:—

“நெறிமுறை வழுவாநீதி வேந்தே! நாங்கள் தங்களுடைய லாஹூரின் ஏழைக்குடிகள். யாங்கள் மணம்புரிந்துகொண்டும், பல்லாண்டு கள் வரை புத்திரப் பேரில்லாமல் மனங்குழைத் து கொண்டிருந்தோம். இறுதியில் எங்களுது முதுமை காலத்தில் இறைவனது அருளாலும், ஒருபெரியாரினது துஆப் பரக்கத்தாலும் அழகிய ஆண்மகனொன்று எங்கட்குப் பிறந்தது. அரிதரிதாய்ப் பிள்ளைப் பிறந்தால் ஏழைமும் ஆனந்தமெய்த்டால் பூரித்து தன் வீட்டில் பந்து ஜனங்களைக்கூட ஒரு தின மேனும் கிருந்தோம்பி கொண்டாடுவான் றோ? அவ்வாறே யாங்கள் சென்ற இரவு எம் இல்லத்து பந்து மித்திரரை வரவழைத்து கிருந்தனினது அக் குழந்தைக்கு ஆடையா பரண மணிவித்து அன்புடன் கொண்டாடும். இச்சந்தோஷத்தால் எங்கள் வீட்டில் அன்றிரவு போராவாரும், இனியபாட்டுகளும், சங்கீதக் கோஷமும் ஒலித்துக்கொண்டிருந்தன. இங்ஙனமிருக்க, எங்களது வீட்டை யடுத்திருந்த, லாஹூரின் ஸூபிபதார் ஆலிப்பஜாஹுடைய அரண்மனையினும் அன்றிரவு போர்பாட்டமும், பாட்டு நடிக்கச் சென்றும், கொண்டாட்டமும் இவரின் முன்னேரமெல்லாம் நடைபெற்றிருந்தன. இவையாவும் முடிந்தும் எங்கள் வீட்டில் சந்தோஷக் கோஷமும் ஒலித்துக்கொண்டே தோஷக் கோஷமும் ஒலித்துக்கொண்டே தோன்றித்தது. நடு கிசுவரை ஆடப்போட்ட ஆர்பாட்டத்திலிருந்து கிட்டி தூங்கப்போன சபேதார் ஆலிப்பஜாவுக்கு எங்கள் வீட்டுக் கொண்டாட்ட இரைச்சலால் நித்திரா பங்கம் ஏற்பட்டுவிட்டதாம். அரேசீ! எங்களால் ஏற்பட்ட சிறு குறை இதுதான். ஹா! என்

செய்வோம்? இவ்வற்பக்குறைக்காக யாங்கள் எங்களது அரும்பெருஞ் செய்வமாகிய அருமைக் குழந்தையைப் பறிக்கொடுத்தோம். எங்கள் உயிருக்குரியோன புத்திரனை இழந்தோம். பாவி அந்த ஸூபேதார் ஆலிபிஜாஹ் எங்கள் குழந்தை பிறந்த கொண்டாட்டத்தில் அவனது நித்திரைக்கு ஊறு ஏற்பட்டதென்று கொடிய சிப்பாய்களை அனுப்பி வயது தளர்ந்த எங்களுடைய எமது அருமைக் குழந்தையையும் தன்னிடத்துக்குக்கொண்டு போனான். அந்தோ! எங்களை அன்னவன் கடிந்து அடாத சொற்களால் கண்டித்தது மிஸ்ரி எங்கள் உயிரினை அருமந்தக் குழந்தை பாலகன், பால் மண மாறுச்சிசு, உலகத்தில் ஜனிடது ஒரு குற்றமுமறியாப் பிள்ளையை கொஞ்சமும் இரக்கமில்லாமல் கன்மனப்பூண்ட காதகன் ஆலிபிஜா கத்திக் கிரையாக்கினான். யாங்கள் எத்துணைக் கஞ்சியும், வேண்டியும், அழுதும், புலம்பியும், அக்கன்மனப்பாதகன் சிறிதும் இரக்காது அப்சுகக் குழுவியை கொள்ளனனே! கோன் முறை பிறமார் கொள்வனோ! குடிக்கட்கோர் தந்தையையேயான கோவே! சுபேதாரின் இவ் வதிக் கிரமத்தை விசாரிக்கத் தாங்களே எஞ்சியிருக்கிறீர். ஆண்டவனுக் கடுத்தபடியாய் எங்கள் குறைகளை கவனிக்க தாங்களே உள்வீரிகள்” என்று கூறி இருதம்பதியரும் மாலா மாலையாய்க் கண்ணீர் உருத்து நின்றனர்.

இப்பிரதாபகரமான வலாற்றைச் செவியுற்ற கருணை மிக்க வேந்தர் சுல்தான் ஜிஹாங்கீராவர்கள் மிக வருந்திதாழும் துக்கக் கண்ணீர் வடித்தனர். இவரது அருந்த திருணையியை இராணி ஹர்ஜிஹாஹும் இவ்வலாற்றை அரசரால் கூறக் கேட்டு மனங்கசிற்தருகி கண்ணீர் குருத்தனர். பாதுஷா அவர்கள் சிறிது சேரம் ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தனர். இதை இராணிக்கும் தெரிவித்தனர். பின்னர் நீதி வேண்டிய தம்பதிகளை யழைத்து ஏதோ கூறி சார்த்தப்படுத்தினர்.

இராஜாவும் இராணியும் தம் மத்திரிப் பிரதானிகள் புடைகுழை லாஹூருக்குப் புறப்பட்டுக்கொண்ட முதிய தம்பதியையும் அரசர் தம்முடன் அழைத்துக்கொண்டு லாஹூருக்குப் புறப்பட்டார்.

தன்னிருப்பிடமாகிய லாஹூருக்கு வரக்கூடிய மிக்க சுல்தான் ஜிஹாங்கீராவர்கள் வருகின்றார் என்பதைபுணர்ந்த காவலுருக்கி அருவிபிஜாவுக்கு உடல்நெக்கம் ஏற்பட்டது. குற்ற முள்ள நெஞ்சு குறுகுறுத்த மன்றோ! அரசரை வரவொட்டாமல் நின்று விடுவதென்பது இந்த ஆலிபிஜாவால் முடியுமா? காரியமல்ல எனவே அவன் உறு நொன்றுவைத்துப் புறமொன்று நடித்து அரசரை வரவேற்றுபரிப்பதற்காக ஆட்பாக்களைச் செய்வதென. இவனது உறு சாணை யொன்றையும் அரசர் முதலியோர் எதிர்பார்க்கவில்லை, அதை அனுபவிக்கச் செய்தும் வாழ்விர் கோட்டையிலுள்ள சேர்த்தும் வாழ்விர் கோட்டையிலுள்ள பிரத்தியேகமான தாப்பாரொன்று கூட்டின இக் கொலுமன்றத்துக்குப் பற்பல மனதானிகளும், உத்தியோகஸ்தர்களும், முக்கியமானவர்களும், தாங்கள் கன்வான்களும் விஜயம் செய்திருந்தனர். சுல்தான் ஜிஹாங்கீரும், இராணி ஹர்ஜிஹாஹும் பேசுமும் தமக்குரிய ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தனர்.

இந்த தாப்பாருக்கு ஆலிபிஜாஹும் வரவருகக் குடியாகவில்லை. முதலில் தாப்பாருக்குச் செல்வதற்கு மத்திரிபிஜாவுக்குச் செல்வதற்குச் சந்தேகமிருந்தது. தாங்கள் சுகத்தையும் மதியாது எளிய பிணைக்குச் சுகமளித்தல் வேண்டுமென்பது கூறிய தாவது:—

“மத்திரிகளே! சபையோரே! பிரதானிகளே! எல்லாம் வல்ல நம் இறைவன் நந்தே மக்களின் நன்மை திமைகளை கவனித்திருக்கின்றான். நீதி எழுபவ தாப் பாலகன் செய்தும் அரசியர் பொறுப்பை எப்பாலவிடுத்துள்ளான். எனது பொறுப்பை இந்நீர்வாக நீதிப்பாலகன் உதவிக்க வேண்டி. பிரதானிகளாய் உங்கள் எதிர்பார்ப்பைச் செய்து கொண்டுள்ளீர்கள். ஆகவே என்மீதுள்ள பொறுப்பும், கடமையும் உங்கள் மீது இருக்கிறதென்பதின்னது எங்கள் குறை சுகபேசு பாக்கியத்தை கொண்டு யான் மனச் சந்தோஷம் ஒருசிறிது மடையேன். என் மக்கள் போன்ற குறைகள் யாதொரு குறைவின்றி குதிரை மாய் வாழ்வார்களாயின், அதிலே எங்கள் மாபெரும் பாக்கியமாகும். தன் சுகந்தையும் உயிரையும் அர்ப்பணஞ் செய்து குடிசுக்கு சுகமளிக்க வேண்டுமென்பது

அரசருடையவும் பிரதானிகளுடையவும் கடமையாகும். இக்கடமை நமது ஆலிபிஜாமிது மிருக்கிறதென்பதை அவர் மறக்கமட்டார். எனினின் அவரும் என் போன்ற பொறுப்பும் பெருந்தன்மையும் வாய்ந்தவராயிருப்பார்கள் என்னும்கிறேன். “அதிகாரியா என்பது உண்மையல்லவா? என யான் அப்போதார் ஆலிபிஜாவை கேட்கின்றேன். அரசரின் போதனையையும் கேள்வியையும் அளித்த ஆலிபிஜா எழுந்த மிக வினயமாய் சுல்தான் ஜிஹாங்கீரை நோக்கி “அரசே! இவ்வெளியேன் தங்கள் மேன்மையான கட்டளைகளைச் சிரமேற்றுகி கொழுக்கச் செய்துள்ளீர்கள். தாங்கள் செய்துப் பிறப்பிக்காரியின் குடிமக்களின் கேழ்மத்துக்கும் நீயாபது அருக்குமென யான் என் இன்மையையும் அர்ப்பணஞ் செய்துவிட்டுச் சென்றுள்ளேன்.”

எனவும், அரசர் ஜிஹாங்கீர் பொதுப் பதையாக் கூறியதாவது:—அன்பரே! உமது இத்தாராள் சுகத்தைக்குச் சந்தேகமிருந்தேன். தங்கள் சுகத்தையும் மதியாது எளிய பிணைக்குச் சுகமளித்தல் வேண்டுமென்பது அரசுப் பிரதானிகள் கடமையன்றோ? இக்கடமையை எவரேனுமொரு அதிகாரி புறக்கணித்தது மல்லாமல், தன்னுடைய நித்திரைத்துக்கு ஊறுவினைகின்றதெனும் அர்ப்பணத்தைக் கருதி குற்றமற்ற மழலைக் குழாய் வெட்டிக் கொலை செய்துவிடுவாரென்று அத்தகைய கொடிய அதிகாரிக்கு நீதி என்ன தண்டனை விதிக்க வேண்டுமெனச் சொல்லுகிறீர்?

அரசரின் வாயினின்று இவ்வுறுதி மொழி கேட்டுக்கேள்விபற்ற ஆலிபிஜா பெரிதும் திகைப்படைந்தான். இனி யாது செய்வதென யாது மொழியால் பதிலளிப்பதென்று அவன் உள்நினைத்த பதிலில்லை. தான் செய்த குற்றம் அரசரது செவ்வரை எங்கென்று எட்டியிருக்குமென அவன் பலவாறு நினைத்தான். இத்துணை மன, உடல், புத்தி புகத்தினால் அவன் சித்த சுவாதீன மற்ற சுவரே போல் நின்றான்.

மீண்டும் நீதி வேந்தர் சுல்தான் ஜிஹாங்கீராவர்கள் மத்திரி பிரதானிகளையும், கவர்னர் ஆலிபிஜாவையும் நோக்கிக் கூறலானார்:—எனது பிரதானிகளே! ஒருவர் செய்துவிட்ட பாதகச் செயலை நண்டு யானே பகிரங்கப் படுத்தி அவருக்கு அபேரித்தியை யுண்டாக்க விரும்பவில்லை. “அல்லாஹு தஜாலாவும் பிறர் குறைகளை மறைத்துவைக்கும் எந்த தாருல் உய்யுபா”க மிருக்கின்றான். ஆயினும் அவ்வாண்டக குற்றவாளிகட்குரிய தண்டனை விதிக்கின்றான். இவ்வாறே யானும் ஆண்டவனது திருவுளத்தைப் பின்பற்றி நடந்து கொள்ள வேண்டியவனுபுள்ளேன். நிற்க; எனது பிரதானிகளில் ஓரதிகாரி இவ்வணம் சிசுவைத் தன் சுகத்துக்காகக் கொலை செய்வானாயின் அவனுக்கு என்ன தண்டனை விதிக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றி யான் இராணி ஹர்ஜிஹாஹையும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

உடனே இராணி ஹர்ஜிஹாஹ் எழுந்த சபையினரை நோக்கி, “தன் சுகத்துக்காக சிசுவைக் கொலை செய்வதென்பது கொடிய தினும் கொடியதாகும். இத்தகைய கொலைப் பாதகனுக்கு என்ன தண்டனை விதித்தபோதிலும் அது அற்பமேயாகும். இத்தகையவன் எனது சற்றந்தராயினும், உறவினராயினும், நீதிப்பாலகன் தருமத்துக்காக யானே அன்னவனுக்கு மாண தண்டனையை விதிக்கச் சிறிதும் பின்னடையேன். குற்றம் புரிந்தவராய்? குழந்தையை இழந்தவர்கள் யார்? என்பன இச்சபையினர்முன் பவிரங்கமாதல் வேண்டும்.” என்று கூறினர்.

பிறகு ஜிஹாங்கீர் மன்னர் எழுந்த “சபையோரே! பிரதானிகளே! இவ்விபரீதச் சம்பவத்தை யாட்டிய அத்தாசுதிகளை இத்தோ உங்கள் முன் தோற்றியுக்கின்றேன்” என்று கூறி, திறை மறையில் ஒளித்து வைக்கப்பட்டிருந்த சிழுவரும், சிழுவியும் வெளியில் வருமாறு கட்டளையிட்டனர். இருதம்பதிகளும் சபையின் முன் வெளியப்பட்டதும், இன்னோரைக் கண்ட ஆலிபிஜா “இடியோசை கேட்ட நாகம்” போல் நடுங்கி, உடல் குழைந்து, மனமொடிந்து, முகம் சோர்ந்தவனுயினன்.

அரசரின் கட்டளைப்படி அம்முதியவர் ஆலிபிஜாப் புரிந்த அதிகாரமத்தையும், தன் குழந்தை கொல்லப்பட்ட சம்பவத்தையும்

ஆலிப்பஜா, இராணி நூர்ஜிஹானின் உடன் பிறந்த சகோதரனுதலால் அவர், மேற்படிக்குற்றத்திற்காக மனத்தாண்டினை விதிக்கப்பெற்றது சரியாகவேனென பிரதானிகள் பலர் அரசரை வேண்டி ஆலிப்பஜாவுக்கு மன்னிப்புக்கோரினர், அரசரோ தற்போது செய்வது யாதென்று புலப்போதவராய் வியாக்கூல மடைந்தார், “நியாயம் வேண்டுமெனக்கூல நீதி வழங்கல் வேண்டும், குற்றமிறழத்தோர்க்குத் தண்டனை விதித்தல் வேண்டும்” என்னுங் கட்டளைப்படியே அவர் நடந்துகொள்ள வேண்டியவராயிருந்தார். எனவே மனத்தைத் தேற்றிக்கொண்டு, தன் இராணி நூர்ஜிஹானை நோக்கி, “உத்தமி! குற்றத்தின் கொடையெழையும், முதியவர்களின் பரிதாபத்தையும், குழந்தை மாண்டகோரத்தையும், கொலைபுரிந்த பாதகத்தையும் நீடும் நல்லிதையாப் இதுகாலை தெரிந்துகொண்டாய், மேலும் அவ்வித குற்றமிறழத்தையே எப்படிப்பட்டவனவியினும் அவனை நீவே உன் காத்தால் சிரச்சேதஞ் செய்வதாய்ப், பிரமானஞ் செய்தனை. குற்றவாளியான ஆலிப்பஜா உனது சகோதரரெனிய இப்போது பரிசுக்காய் விட்டது. இனி நீ எவ்வாறு தம் நீதிப்படி

நடந்துகொள்ளப் போகிற பெயர்மயான் தெரிந்தது கொள்ளவேண்டும்! என்று நீதிப்பரிபாலன தர்மத்தைறையில் துறவாளன்மேகம் அசரிமுகம் தாழ்ந்த மாதுமயில்லை. நியாயமெனின் உடன் பிறந்தாவிய உயிரென்ன? தன்னுமியோக் கூட தியாகசெய்யத் துணிந்து கிபேரவா மிருந்தாள் எனவே அவுதா கண்கள் தீப்பரிபு கண்க்க, காற்காக்கள் கோப வேசத்திலும் பூதத்தாசனத்தினின் ரெழுந்து பெண்ணிபேரமேல் வெண்பிட்டர்கள், உடனே அபரிமிருந்த வாளாபுத்தை வாங்கி உருகரத்திலேந்தி வானத்தை நோக்கி "எனதுவா! உனது கட்டளைப்படியே யான் நடந்துகொள்ள கடைப்பட்டுள்ளேன், நியாயத்தை வழங்குகதால் எத்தகைய தாகதன்மம் யாங்கருதோ, ஒருசிறுமழைக்கு உதையை தன் அற்ப சகத்திற்காகக் கொடுசெய்தபாவி என் உடன் பிறந்தாரு இருப்பதைக் காட்டினும் இறந்து மாயப்படுமேல், அத்தகைய கைமொழிபுக் கொடும் எனத் தகைய மிரோ கியானத்தினின்புதல்வகைப் பிறவாதிருந்தால் எம்மட்டே கண்ணியமய மிருந்திருக்கும், அத்தகைய கொடியபாவிமய நீதி பரிபாலனத்தை கருதியான் இத்தரணியில் இனியொரு கழைமும் ஜீவிக்கவிடேன் என்று விராசாசுரமும் உடலவாய் தன் கரத்திலிருந்த கூரியவாசுரவீசி ஒரே வீச்சில் ஆயிப்பிழுவலையு கிரகசுர கொய்து சிரம் வேறு உடல் வேறுக்கி விட்டனர், நியாத்தத்திற்காக வென்று தன் பிறர்க்கோதோதரி வெட்டி வீழ்த்தினர், என்மேல் இவர்கட்கு நெரி!

அத்தகைய ஆலிப்ஜாவுடைய கட்டுதல் இன்று லாஹூரில் கிழக்குத் திசையில் “மஹ்மூட் ஆலிப் ஜாஹ்” என்ற பெயரால் வழங்கி வருகின்றது. இதரவன் ஆலிப்ஜா வின் ஆதம்மாவுக்கு மகப்பிரந்தையும், கியோசனத்தையும் அளித்தருள் வாகை ஆயின்.

77-4115-000

நம்மில் சிறியோர்மீது இரக்கம் காட்டாதவனும் பெரியார்க்கு மீயாதையைச் செய்யாதவனும் நற்காரியத்தைச் செய்யும்படி ஏவாதவனும் விலக்கப்பட்டதைச் செய்யாதபடி தடுக்காதவனும் நம்மைச் சேர்ந்தவனல்லன்.

செய்து

மாத்தளை.

சிறப்புத்தகிய இந்நகரின் கொங்காவல ஜம்
ப் பள்ளியானது கடந்த சில ஆண்டுகளாக
தன் இவர்களும் ஒழுங்குக் குறைபாடுகளுக்காக இருந்
தது மல்லாமல் மாராத்தி வேலைகளும் அந்
வ நடை பெறுமலிருந்தது. இதனைக் கண்
ற்றார் அவ்வூர் மஹாஜனங்கள் அக்குறையை
சுத்தரவாள் வேண்டி ஓர் கமிட்டியை நிய
மித்தனர். அதற்கு ஜனப் எம். கே. அப்து
ல் கர் (டவுன் ஆராய்ச்சியார்) தலைவராகவும்.
ஜார் எஸ். எம். முகநிதி (C. G. R. ஹெட்
மான்) உபதலைவராகவும், ஜனப் எம். எம்.
ஜனம்மத் ஸாலிஹ் (பெருசேரோல்) பொக்
ஷதாராகவும், ஜனப் O. L. மஹமூத் காரிய
சீஸியாகவும் நியமிக்கப்பட்டனர். அச்சம
யின் நன் முயற்சியில் பள்ளியின் அரசமுத
தலைகளும் அதற்காக வக்பு செய்யப்பட்ட
வங்கலின் வருமானமும் இன்னையினும்
சட்டப்பாசு வருவதுடன் இன்னும் அதிக
பண நிலங்கள் வாங்கப்படும், ஆராய்
பரக்கிய கட்டிடங்க ளமைக்கப்படும்
செய்கிறது. இவ்வருஷம் ரமலான் 27-வது
வருஷ மின்சார விளக்குகள் முதலியவை
கூடுகொண்டு அலங்காரஞ்செய்து தராவிலு
தாமூகன் மிக சிறப்பாக நடைபெற்றது.
தந்துடன் அங்கு விஜயந்தி செய்திருந்தோ
ரத்திற்கும் சிறந்தது வழங்கப்பட்டது.
யம்மலிவிதை இத்தகைய அலங்கார முறை
யில் பயிற்றுத்தி செய்துவரும் கனதவான்
ய் பரப்புகளுக்கு ஏகபாபர வல்ல
புன் நற்கிருஷ்ண புரிவாலாக என்று

K. M. ஸயீது,
மாத்தளை S. A. M. A. காரியதரிசி
தெரிவிக்கிறார்.

தீர்ப்பு :— இவ்வூரில் நடைபெற்று வந்த
 இசுராயுதப் பரப்புகளின் பரப்பளவு பஞ்சாயத்து
 துறையினால் தீர்மானிக்கப்பட்டு, அதற்கான
 நிதியை அரசு துறைமுகம் வழங்கித் தருவதில்
 தாமதமாகவில்லை.

செய்தித் திரள்

பெற்ற அத்தகைய 'வ்ரிக்' ஆன கரும்பு அங் லுமாகிடும் அகற்றப்பட்டது. அச் சங்கையுடன் மண்மையுடன் பொருத்திய பன்வீ யில் அஞ்சார்க் காரியமாயிற் கொடிக்கூட்டு நடைபெறுவதைக் கேட்டு வருந்துகின்றோம். இங் அஞ்சார் கொடியு பித்அத்தான காரி யத்தை அகற்றுவதற்கு மேலும் குறிப்பிடப் பெற்ற சபையார் தக்க முயற்சி எடுத்து இனி அவை நடைபெறுதபடி செய்து இரு லோகத்தின் கண்ணியத்தைப் பெறுவார்க ளென எதிர்பார்க்கின்றோம். ப-.)

காசிக் கலகம்.

காகியில் ஹிந்து-முஸ்லிம் கலகம் நிகழ்ந்து அநேக முஸ்லிம்கள் கொல்லப்பட்டு ஒவ்வொரு துக்கங்கள், அநேக மஸ்ஜிதுகள் மூர்க்க ஹிந்துக்களால் தாக்கப்பட்டும், சேதமடைந்தபட்டும் கண்ணிய ஹின்படுத்தப் பெற்றும் போயின. ஒவ்வொரு முஸ்லிம்கள் 40 ரோக விரிநுக்குமொன்று, 16 மஸ்ஜிதுகள் சேதமாயின வென்றும், அநேக முஸ்லிம்களும் ஹிந்துக்களும் காயமாடந்து ஆஸ்பத்திரி யில் கிடக்கின்றன. ரொன்றும் சரியான தகவல் கிடைத் திருக்கின்றது.

காசியில் ஹிந்து முஸ்லிம் கலத்திற்கு
காங்கிரஸ் ஹிந்துத் தொண்டர்களே கா
ரணி சூதாடர். தொலில் காங்கிரஸ்
ஹிந்துக்கள் குறிப்பாக முஸ்லிம்களது
ஜவுளிக்கடைமீதே பலாத்கார மறியல் புரிந்
தனர். இதனால் ஏற்பட்ட மனத்தாபத்தின்
மீது பிரபல முஸ்லிம் ஜவுளி வியாபாரியான
முஹம்மத் ஜான் என்பவரைக் கொன்று
ஷஹீதாக்கினார். இது தொடர்த்து புகைந்து
கொண்டிருந்த பிணக்குத் திகொழுந்துவி
கொண்டிருந்த தலைப்பிட்டு விட்டது.

ஹிந்து முஸ்லிம் ஒற்றுமை, சுயராஜ்யம் பெற அத்தியாவசியமாய் வேண்டுமென வாய்ப்பு படைப்பறையும் ஹிந்துத் தலைவர்கள் பரஸ்பரஹிந்துக்களின் அடாத செயலை கண்டிக்கா திருந்துகின்றனர். முஸ்லிம் தலைவர் எளது கமிட்டி ஒன்று காசி சென்று முஸ்லிம்

களை சமாதானப் படுத்தி உண்மை நிகழ்ச்சிகளை விசாரித்து வந்திருக்கின்றனர். இவ்விஷயம் இந்திய முஸ்லிம் மகா ஜனங்களிடையே பரோதத்தையும் பரபரப்பையும் உண்டு பண்ணியிருக்கின்றது.

மாப்பிள்ளை வகைகளுக்கு விடுதலை?

சென்னை முஸ்லிம்கள் ஒருபெரும் கூட்டம் கூடி, 1921-ம் வருட மலையாளக் குழப்பத்தில் தண்டனை அடைந்த மாப்பிள்ளைகளை மன்னித்து விடுதலை செய்துவிட வேண்டுமென்று பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளது.

ஆய்க்கன் குழப்பக்காரரின் விடுதலை.

கான் முஹம்மத் என்பவர் தலைமையில் கோலாநாமனில் குழப்பஞ் செய்து இதுகாறும் கைது செய்யப்பட்டு சிறையிலிருந்த 1-0 பேர் அடங்கிய கூட்டத்தினர் அயிர்தாதிர்ஷாவுடைய காரணத்தினால் விடுதலை செய்யப்பட்டு விட்டனர். பரிமுதலாயிருந்த அன்னோரின் சொத்துக்களும் திரும்ப அளிக்கப்பட்டு விட்டன.

மௌலானா ஷங்கத் அலியின்

இந்திய விஜயம்.

காலஞ்சென்ற நம் மௌலானா முஹம்மத் அலீ மஹ்மூதவர்களுடைய ஜனா அடக்கத்திற்காக பைத்துல் முகத்தல் சென்றிருந்த மௌலானா குடும்பத்தினராய் மனைவி புத்திரி, மருகர் ஆகியோர் ஏற்கெனவே இந்தியா வந்து டில்லியில் சேர்ந்து விட்டனர். ஆனால் தமயனாரை மௌலானா ஷெனாகத் அலீ சாஹிப் அவர்கள் இஸ்லாமிய ராக்கினிள் சுற்றுப் பிரயாணத்துக்குப் புறப்பட்டு எகிப்து ஷாம் முதலிய தேசங்களின் நகர்களை சுற்றிக்கொண்டும், பல பெரியோர்களை தரிசித்து பேசியும் சின்னாக்கட்டுமுன் இந்தியாவுக்கு (டில்லிக்கு) விஜயம் செய்துவிட்டனர். இனி மௌலானா அவர்கள் இந்திய முஸ்லிம் சமூகத்தின் உரிமைகளுக்காக வேண்டி காங்கிரஸ்காரர்களுடன் பேசிக்கொண்டு பாடுபடுவார்கள். முஸ்லிம்கள் காங்கிரஸில் சேர்ந்து உழைக்கவேண்டுமா? என்பதுபற்றி டாக்டர் அஸ்ஸாமி, கிச்சி, காந்தி, ஷெனாகத் அலீ முதலியோர் கலந்து ஆலோசனை புரிகின்றனர்.

இர்லி ஹுடன் மௌலானா சந்திப்பு. மார்ச்சு ஆம்பத்தில் மௌலானா ஷங்கத் அலீ அவர்கள் ராஜமாளிகையில் லார்டு இலினை கண்டு, இந்திய முஸ்லிம்களுக்கான உழைப்பைப்பற்றி வெகு நேரம்வரை சம்பாஷித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

துருக்கி நிலைமையும்

கமால்பாஷாவின் அறிக்கையும்.

சின்னாக்கட்டு முன் துருக்கியில் கமால்பாஷாவின் ஆட்சிக்கு எதிரிடையான குழப்பம் நேரிட்டு பல கிபரிதங்கள் ஏற்பட்டன. இதன் பயனாக கமால் அரசாங்கத்தாரை கைது செய்யப்பட்ட பலர் தூக்கிப்பட்டு சிறைப்பட்டும் தண்டிக்கப்பட்டனர். தற்போதும் துருக்கியில் எதிர்ப்பும் அடக்குமுறையிருந்தே தான் வருகின்றன.

சமீபத்தில் கமால்பாஷா பத்திரிகைகட்குத் தமது இஸ்லாமிய அபிமான அறிக்கையொன்று வெளியிட்டுள்ளார். அதில் இஸ்லாத்தின் அனுகூலமே தமது ஜீவிய போதமென்றும், தாம் குர்ஆன், ஹதீஸ் போதிகளும் இஸ்லாமிய ஆசாரத்தைவிடும் பிறந்து நடக்கவில்லை யென்றும், சில பிற்போருள்ள நோக்குடையோரால் கூறப்படும் அபிவாதங்களை ஜனங்கள் நம்பக்கூடாதென்றும், எதிர்ப்புப்புரிவது விரோதிகளின் குழந்தையென்றும், இதுவரை துருக்கியர் இல்லாததற்கே பரிமுகிட்டு ஜிஹாத செய்துள்ளோரென்றும், இந்நியம் இஸ்லாத்துக்கு இயல்பு நேரிடுவதாயின் தாம் போரோடு தற்காக பின்னடையாரென்றும் "அத்யமிட்டு உறுதிசெய்யுள்ளார். இவ்வாறிருப்பினாலும் முஸ்லிம்கள் அவரை பாராட்டி அமாளிக்க கடமைபட்டுள்ளார்கள்.

அதில இந்திய முஸ்லிம் மாதாநி.

இம்மகாநாட்டின் ஐந்தாவது ஆண்டுக் கூட்டம் மார்ச் மாதம் 26-ந் தேதி நிகழ்த்துதென்றிருந்தது. தக்ககாரணத்தைமுன்னிட்ட சஸ்டர் விடுமுறை வரை ஒத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ஸர் ஆகாசு கத் தலைவகிப்பவரென்று கருதப்பட்டது. அவரின் மையால் நம் மௌலானா ஷங்கத் அலீ இக்குத் தலைமை வகித்து நடத்துவார்கள்.

எகிப்தில் சுதேசி இயக்கம்.

எகிப்து மக்களிடையே நம் இந்திய மக்கள் போல் சுதேசியக் கிளர்ச்சி மும்முரமாயிருந்து வருகின்றது. வந்து தேசிய சகலியினர்தான் இத்துறையில் அதிகமாயுழைக்கின்றனர். இக்கூழித் தலைவர் நஹீஸ் ராஷா முதலில் தாமே அன்னியத் துணிநிகழ்ச்சித்து சுதேசித் துணியுடுத்தி பிறர்க்கு வழிகாட்டியிட்டார்.

ஆய்க்கனும் அலி அஹ்மத் ஜானும்.

தற்போதிய ஆய்க்கான் அரசாங்க ஆயிர்தர்ஷா துர்ரானி கபிலாவைச் சேர்ந்த கைது செய்யப்பட்ட பலர் துக்கிப்பட்டு சிறைப்பட்டும் தண்டிக்கப்பட்டனர். தற்போதும் துருக்கியில் எதிர்ப்பும் அடக்குமுறையிருந்தே தான் வருகின்றன.

காலஞ்சென்ற ஸர்தார் அலீ அஹ்மத் ஜானின் சொத்துக்களை ஆய்க்கன் சர்க்கார் பரிமுதல் செய்து கொண்டனர் என்று ஸர்தார் பத்திரிகை எழுதியுள்ளது.

இந்தியாவின் மொத்த ஜனத்தொகை.

சென்ற பிப்ரவரிமாதம் இந்தியாவெங்கும் கைதுக்கொடுக்கப்பட்ட ஜனக்கணிதத்தைக் காண்டு, பிரிட்டிஷ் இந்தியாவுடையவும், தேசிய சமஸ்தானங்களையுடையவும் மொத்த ஜனத்தொகை 35 கோடி 15 லக்ஷம் என்று கணிதப்பெற்றது. சென்ற 1921-ஆம் வருடம் எடுக்கப்பட்ட ஜனக்கணிதப்படி மேற்படி தொகையானது 31 கோடி 9 லக்ஷத்தாக இருந்தது. இவ்விரண்டை கவனிக்குமிடத்து வருடத்துக்குள் 100-க்கு 10 சதவிகிதம் அதிகரித்தி யேற்பட்டிருப்பதாய் கருதப்படுகிறது.

இராகத்தேச மாணவர்கள்.

இராக் தேசமக்கள் கலவீத்துறையில் புத்தியுடையவர்களாயிருக்கின்றனர். அரசாங்கத்தாருள் அன்னோர்க்கு சகலவிதமான சமீபிய சகாயமும் அளித்து வருகின்றனர். புத்தகங்கள், விஞ்ஞானம், தொழில், வர்த்தகம், விவசாயம், ரசாயனம் ஆகிய வித்தி

யாத் துறைகளில் தேர்ச்சிப் பெற்றவருவதற்காக வென்று 450 மாணவர்களை அன்னிய நாட்டு சர்வகலாசாலைக்கு அனுப்பமுடிவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இது போழ்து ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, ஜெர்மன் ஆகிய அன்னிய நாட்டுகலாசாலைகளில் இராக்மாணவர்கள் பலர் கலைப்பிற்று வருகின்றனர். 40 மாணவர்கள் அரசாங்கச் செலவில் பொருளாதார்கள் கலைக்கும், 4 மாணவர்கள் மின்சாரப் படிப்புப் பெறுதற்கும் என்று பிரத்தியேகமாய் ஐரோப்பிய நாட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளார்கள். இன்னும் 4-மாணவர்கள் ரயில் வே சம்பந்தமான வித்தை கற்கவும், வேறு 4 பேர் கிலத்தினின்று ஊற்று திராவகம் எடுக்கும் கலைப்பிலவும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

சர்வதேச சங்கமும் துருக்கியுள்.

சர்வதேச சங்கத்தினர் லீண்ட் விவாதத்துக்குப் பிறகு, துருக்கி யரசாங்கத்தைப் பொருளாதார சம்பந்தமான சபையில் ஒரு அங்கத்தினராக சேர்த்துக் கொள்வதென்று ஒப்புக் கொண்டனர். துருக்கி யரசியல் சர்வதேச சங்கத்தில் சேர்ந்திருப்பது அத்தியாய வசிய மாகுமென்று அங்கோராப் பிரதிநிதி வற்புறுத்திப் பிரசங்கித் துள்ளார். புத்த ஆயுதங்களைக் குறைக்கவேண்டுமென்று விஷயத்தில் ஐரோப்பிய அரசாங்கம் தமக்கு சாதகமாய் நடந்து கொள்ளாவிட்டால் மேற்படி சர்வதேச சங்கத்தில் துருக்கிச் சேருவதில் பிரயோஜனமில்லை யென்று அரசியல் நிபுணர்கள் கூறியுள்ளனர்.

ஷாமின் பொதுத்தேர்தல்.

விரியாவின் தற்போதிய மந்திரிச் சபையினர் சில ஆகஸ்டுமீனின் காரணமாக தமது ஸ்தானத்தை ராஜநாமாச் செய்து விருத்திசெய்துள்ளனர். இதன்பின்னர் அரசாங்கப் பொறுப்பை ஜலால் பெக்-ஹுதி அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார். இவ்வுழியின் சட்டக்கலை நிபுணர்களின் சிறந்த ஒருவராவார். இதுபோழ்து ஷாமில் பொதுத் தேர்தலுக்குரிய ஏற்பாடுகள் தீவிரமாய் நடைபெற்று வருகின்றன.

ஆசிரியர் குறிப்புகள்

இரண்டாம் சர்வகட்சி மகாநாடு:—கார் திஜி-இர்வின் ஒப்பந்தத்தின் பயனும் இரண்டாவது முறையாக மீண்டும் ஓர் சர்வகட்சி மகாநாடு இங்கிலாந்தில் நடைபெறும். முன்னர் நடைபெற்ற மகாநாட்டில் இந்தியாவின் ஆட்சிமுறை கட்டுறவு முறையில் நடைபெறல் வேண்டும் என்றும், பாதுகாப்புக் கள் பல சிந்தாலம் வரையிலேனும் இருத்தல் அவசியம் என்றும், சிறுபான்மையோரின் பாதுகாப்புப் பொருப்பும் அரசாங்கத்தாரிடம் இருத்தல் நலமென்றும் முடிவு செய்யப் பெற்றன வெனினும், வழங்கப்போகும் சீர்திருத்தத்தை எல்லோரும் சேர்ந்து அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்பதை கருதி அரசியல் கட்சியினராய் காங்கிரஸ்காரர்களையும் இம்மகாநாட்டில் கலந்துகொள்ளும்படி செய்தல் நலம் என்பதை உத்தேசித்து அதற்காக கார்த்திஜியும் இர்வின் பிரபுவும் கலந்தாலோசித்து காங்கிரஸாரையும் முக்கியமாக கார்த்திஜியையும் கொண்ட ஓர் மகாநாட்டை மீண்டும் கூட்ட முன் வந்திருக்கின்றனர். கடிதில் இம்மகாநாடு நடைபெறும். இதற்குள்ளாக, இந்து முஸ்லிம் சமரஸம், கராச்சிக் காங்கிரஸ் முடிவு, சுதேசமன்னர்களின் உடன்பாடு ஆகிய இப் பிரச்சினைகள் இறுதி காணல் வேண்டும். இதன் தொடர்பாய் கார்த்திஜியும் இர்வின் பிரபுவும் முழுமனதுடன் உழைத்துவருகின்றதாய்த் தெரிகின்றது. மகாநாடு இனிது நடைபெறு மென்று எதிர் பார்க்கின்றோம்.

இந்திய முஸ்லிம் பிரச்சினை:—இப் பிரச்சினை ஓர் ஓயா வழக்காய் இருப்பினும், சமரசம் என்பது இவ் விருதரத்தாரக் கிடையில் ஏற்படாமல் எத்தகைய ஆட்சி முறையினையும் இந்தியாவில் சமாதானமாய் நிறுவுவதற்கு இயலாது என்று நாம் கருதுகின்றோம். இஃது அரசாங்கமும், கட்சித் தலைவர்களும் நன்கு அறிந்த ஓர் விஷயமாகும். கார்த்திஜியவர்கள் மௌலானா ஷௌகத் அலியைக் கண்டு கலந்து பேசி இருப்பதில், நமக்கு இதுகாறும் வெளியான செய்திகளிலிருந்து, கார்த்திஜி உண்மையாக உழைக்கின்றார் என்றும், அவரது தாராள மனத்தைப் பெரும்

பான்மையினராய் இந்துக்கள் அனுசரிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகின்றார் என்றும் அறிகின்றோம். காங்கிரசார் அனைவரு ஒப்புக்கொள்ளற் கியலாது எனக் கண்டு ஓர் ஒப்பந்தத்தைக் கார்த்திஜி இர்வின் பிரபுவோடு அமைத்துக்கொண்டார். இதில் தக்கட்சியார் பிடிவாதமாகக் கைக்கொண்ட பிடிவாதங்களை விட்டுக்கொடுத்தும் இருக்கின்றார். எனவே, சமாதான வாழ்க்கை விழையும் கார்த்திஜி இந்து முஸ்லிம் பிரச்சினை கண்ணும் இந்துக்கள் சமரசத்தோடே யோடு நடந்து கொள்ளல் வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவது கார்த்திஜி இர்வின் ஒப்பந்தப் போக்கிற்கு இயைந்ததாகவே யிருக்கின்ற கண்கூடு. இந்து மகாசபையினர் என்று போல் பிடிவாதமாகவே இருக்கின்றார்கள் எனினும் இந்தியாவின், பொதுநலனை விருப்பும் கார்த்திஜியின் போதனையை ஏற்று இவர்கள் முஸ்லிம்கட்குரிய உரிமைகளை அளிக்க சம்மதிப்பாரே என்பது இனி விளங்கப் பாலதாய் இருக்கின்றது. இதற்கிடையிற் அஃதாவது ஏப்ரல் 5-ந்தேதி முதல் அக்டோபர் 1-ந்தேதி முஸ்லிம் மகாநாடு நடைபெறும். அதில் முன்னரே வற்புறுத்தப் பெற்றனவாயும், அவைகளில் சிறிது விட்டுக்கொடுத்தற் கியலாதனவாயும் உள் தேர்தல் முறை, சிந்துப் பிரிவினை, வங்காளப் பிரச்சனை ஆட்சியில் முஸ்லிம்களின் பெரும்பான்மை, வடமேற் கெல்லையில் பொது பாட்சி ஆகியவைகளைப்பற்றி ஆலோசிக்கப்படும் என்று தெரிகின்றது. எனவே, இம்மகாநாட்டின் முடிவிற்கு இந்துக்கள் இவ்வார்களாயின் சமரச ஆட்சி இந்தியாவின் அமைவது அத்துனை எளிதன்று.

நிற்க, சமரசத்திற்கு இந்து முஸ்லிம்கள் வர்கள் முயற்சியோடு உழைத்து வரும் இப்போழ்து டில்லி, ஆக்ரா, கான்பூர் லாகூர் முதலிய ஊர்களில் இந்து முஸ்லிம் சச்சர ஏற்பட்டுப் பல முஸ்லிம்கள் இறந்தனர் என்றும் கேட்டுத் துயருறுகின்றோம். சமரசத்தை உண்டுபண்ண கருதியிருக்கும் ஹிந்துகள் இக்கலகங்கள் ஏற்படுவதின் மூலகாரணங்களை ஒழிக்க முயற்சிப்பார்களாக.

END OF
ISSUE